11e Jaargang — Juli 1925 — No. 7 — Prijs 40 cent

DE PADVINDER

OFFICIEEL ORGAAN VOOR DE PADVINDERSBEWEGING IN NEDERLAND

GEILLUSTREERD MAANDBLAD — ONDER HOOFDREDACTIE VAN JAN SCHAAP

ADMINISTRATIE : WIJNSTR. 47, DORDRECHT

Abonnementsprijs p. jaar ƒ 4.—, p. half jaar ƒ 2.15, Buitenland ƒ 5.— p. jaar, Koloniën ƒ 4.50 p. jaar (alles bij vooruitbetaling en te storten op ons Giro-nummer 2456 te Dordrecht.

REDACTIE : J. SCHAAP Kamp Eerde, Ommen (O.)

Advertentie-Exploitatie : UITGEVERS- EN PUBLICITEITSKANTOOR B. WESSEL Stationsweg 121, Den Haag. Tel. H 978
Het auteursrecht van alle stukken behoort uitsluitend aan de Redactie, tenzij anders is overeengekomen.
Vertegenwoordiger voor N. O. Indië : G. J. RANNEFT, Borneostraat 13, BANDOENG (Java).

TRAINING.

We zijn allemaal stapelplaatsen van heldere inzichten, zuivere bedoelingen, goede voornemens. We zeggen het honderd maal in diepen ernst tot ons zelven : zóó kan 't niet langer gaan, ik moet mezelf dáár en dáárin grondig herzien, ik zal dat en dat gaan doen, ik wil dat en dat wel bereiken al moest de onderste steen boven, ik wil 'n kerel zijn en niet achter aan komen sjokken waar 't er op aan komt mij, 't zij in 't geestelijk of in 't maatschappelijk leven, 'n kerel te toonen.

We zijn toch niet zulke hevige slechtaards, niet waar, we willen 't goede en we zoeken 't goede, maar 't vinden lukt ons niet. En ten slotte besluiten we : in de overtuiging dat we goeierds zijn, maar niet kunnen en omdat datgene wat niet kan, nou eenmaal niet kan, moet alles tenslotte maar bij 't oude blijven. En dan gaan ondernemingslust, goeie voornemens, idealisme naar den rommelzolder en wij gaan ons geleidelijk schikken in het gareel der middelmatigheid, der passielooze braafheid of.... slechtheid, al naar 't valt en we gaan behooren tot het heirleger der gauw-tevredenen-met-zichzelf, der zelfingenomenen of der zuurlingen,.... maar „kérels", menschen-van-karakter worden we nooit. Och, ook dáárin schikt men zich ten slotte, niet waar ?.... Maar in het tragisch zelfverwijt om de mislukking van ons leven, zal men zich nooit kunnen schikken en het zal ons kwellen in de uren dat we alleen zijn met onszelf en met God en het zal ons latere jaren bitter en eenzaam maken.

Neen, laten we, nu het nog „dag" is, van ons leven maken wat er van te maken valt. We zijn toch rijk aan innerlijke kracht, we kunnen ! Waarom zijn velen, talloos velen van ons gelijk aan die belachelijke postduif, die in 'n wedstrijd met 'n vliegmachine van Amsterdam naar Parijs,.... ging loopen en die bij Halfweg-Haarlem bezweek.

Wij kunnen vliegen, wij menschen die voor het groote geschapen zijn. Wij kunnen hoog opstijgen in de zuivere lucht van 'n goddelijk ideaal. Wij kunnen onzen wedstrijd winnen, méér : wij *moeten* hem winnen. Maar dit weten en dit willen is niet genoeg.

Wat wij noodig hebben is *training*, rustelooze training, om te komen tot volledige ontplooiïng van de krachten en gaven die wij bezitten, maar die wij slechts door voortdurende oefening kunnen leeren gebruiken. In aanleg zijn wij, zonder uitzondering, voor de verheven sport des levens prachtig gedisponeerd. Bovendien hebben wij den besten „trainer" dien men zich denken kan, en die dag en nacht tot onze beschikking is : God-zelf en Zijn onfeilbare voorschriften.

Het gaat slechts om oefening. Het einddoel kennen wij : God, uit Wiens handen we na den eindspurt den gouden wedstrijdbeker Zijner oneindige vreugde hopen te ontvangen. Tusschen den „start" en dat goddelijk einddoel des levens liggen talrijke tusschenstations, als even zoo vele geestelijke en materiëele doelpunten die wij moeten behalen.

Eén ding is noodig : *training*, zonder welke zelfs de kleinste overwinning 'n onmogelijkheid is.

Training, niet naar de inzichten van anderen of naar eigen-gemaakte wetjes, of in de bedompte, onzuivere sfeer onzer zelfzuchtige verlangens, maar in de volle, open lucht van Gods gratie en naar Zijne voorschriften.

Training van onze beste eigenschappen, als daar zijn : Liefde, offervaardigheid, zelfvertrouwen, wilskracht en verstand.

Laat onze training *blijmoedig* geschieden. Somberheid is fnuikend en verzwakkend, terwijl blijmoedigheid (wij hebben toch de zekerheid der eindelijke overwinning !) ons uithoudingsvermogen verdubbelt. Arbeiden aan onszelf is arbeiden aan een groote en schoone zaak : onze goddelijke bestemming tot het geluk, en hierin schuilt alle aanleiding tot oprechte vreugde. De zwartkijkers leggen het af bij Halfweg-Haarlem.

Laat onze training *volhardend* zijn. Taaie volharding kenmerkt de ontwikkeling van elke ware persoonlijkheid. Het is niet mogelijk door één plotse uitlaaiïng van geestdrift en goeden wil te komen waar men zijn wil. Het gaat om een uiterst geduldig dringen naar het beoogde doel. Wij kunnen, nimmer rustend, stapje na stapje vooruit elken dag een klein succesje behalen, wij kunnen iederen dag een moeilijkheid overwinnen en iets opbouwen, elken dag iets beter en sterker worden. De training moet duren heel ons leven door. Zoo gauw wij ophouden ons te

SPA MONOPOLE

Natuurlijk Bronwater
Aan de bron gebotteld
Importeurs voor Nederland en Koloniën
Comm. Venn. vh. Sassen & Co.
WIJNHANDEL, Tel. 654, MAASTRICHT

DE CLUB DER OTTERS

kochten reeds jaren hun Padvinders-Artikelen bij

H. P. VORENKAMP, GRONINGEN

HEERESTRAAT 104 — Telefoon 769

Omdat daar steeds een groote voorraad is van Padvinders-Riemen, Fluiten, Messen, Flesschen, Rugzakken enz. enz.

oefenen staat onze ontwikkeling stil, gaan wij achteruit en snellen anderen ons vóór. Hierin is geen reden tot ontmoediging. Denk aan geniale kunstenaars als b.v. Kreisler, die het menschelijk-mogelijke op hun instrument hebben bereikt, maar die toch nog dagelijks uren lang oefenen, omdat zij weten nog hooger te kunnen en te moeten stijgen en ook omdat zij beseffen, dat het verzuim van gedurige training noodzakelijk achteruitgang beteekent.

In nimmer aflatende, heldhaftige, blijmoedige; stelselmatige en tot-gewoonte-geworden oefening van deugd en arbeid ligt de eenige mogelijkheid tot succes in het leven en tot waren vrede met ons zelve.

„Opgang". Hk.

WEEK-END PATR.-LEIDERS VAN DE 4 NOORDELIJKE PROVINCIES.

De afdeeling Groningen is er deze winter in geslaagd zijn patr.-leiders en ass. patr.-leiders in een vereeniging bij elkaar te brengen. Op eenige bijeenkomsten in het troeplokaal volgde het Pinksterkamp te Diever, waar alle patr.-leiders van de 4 Noordelijke provinciën hun eerste bijeenkomst hebben gehouden. Daar werd besloten, om van 18 op 19 Juli, zoo mogelijk langer, weer een Week-end te houden en daar eenige demonstraties te geven door de patr.-leiders uit de verschillende afdeelingen. Teneinde dit week-end zoo goed mogelijk te doen slagen, zou ik gaarne de volgende punten door één patr.-leider uit elk der afdeelingen beantwoord hebben:

1. Opgave van deelnemers aan dit week-end-kamp.
2. Opgave van 't aantal dagen dat men wenscht te blijven.
3. Opgave van de demonstraties.
   a. Welke demonstraties.
   b. Duur der demonstraties.
4. Opgave van Pow-Wows aan 't kampvuur te houden.

* * *

Bovendien wil ik even opmerken, dat, hoewel dit allemaal van de afd. Groningen uitgaat, er op de bijeenkomst in Diever niets definitiefs aangaande de leiding van dit kamp besloten is.

Met P.V. groet JIP,
Leider Gron. patr.-leiders vereen.

P.S. Correspondentie: J. JILDERBA, Clubhuis, Paterswolde.

Door uitstedigheid, gevolgd door een korte ongesteldheid, was ik helaas niet in de gelegenheid in het vorig nummer van de „Padvinder" de gewone foto-rubriek te plaatsen.

Boekbespreking.

Alvorens ik overga tot een bespreking van een boekje dat dezer dagen verschenen is, wil ik even wijzen op het groote nut van handleidingen. Ik weet, dat de meeste amateurs feitelijk „maar raak knoeien" en dit is heel jammer. In de eerste plaats wordt veel kostbaar materiaal en daardoor ook geld verspild, in de 2e plaats zal bij „maar raak knoeiers" al heel spoedig de lust tot fotografeeren verdwijnen en verhuist de camera naar de bovenste plank in een kast. — Het is natuurlijk niet noodig, dat jullie allemaal deskundige wordt op het gebied van fotografie. Jullie behoeft volstrekt geen foto-technici te worden. Laat dat maar over aan hen, die de fotografie tot hun vak hebben gekozen en aan hen, die in foto-artikelen handelen. Toch echter is het heel gewenscht, dat ieder die fotografeert, ook een klein besef heeft, van wat hij eigenlijk uitvoert en daarvoor is nu juist het lezen en bestudeeren van een niet al te uitvoerige handleiding zoo best. — Wanneer je een begrip hebt, van hetgeen je doet, zullen natuurlijk de resultaten al direct vanzelf beter worden. Bovendien geven de meeste handleidingen een heeleboel wenken uit de practijk. Met de ervaringen van anderen kan je dus je voordeel doen en komt daardoor op een goedkoope manier tot goede resultaten.

Thans wil ik 'n kort woord wijden aan een practisch boekje, dat dezer dagen verscheen, n.l. het bekende foto-handboekje Capi. Dit boekje beleeft thans zijn derde druk. De vorige drukken waren mij ook bekend en ik moet zeggen, dat de derde druk er aanmerkelijk op gewonnen heeft. Het boekje is zeker tweemaal zoo dik geworden, terwijl het thans keurig geïllustreerd is. Heel veel nieuwigheden op fotografisch gebied zijn er thans in beschreven en uiteengezet. — Het boekje is heel iets anders dan een handleiding in de gewone zin; het is meer een na-sla boekje, een boekje dat je altijd bij je hebt liggen, en dat je doorloopend raadpleegt; een boekje, dat niet enkel maar geschikt is voor beginners, doch waarin de meest gevorderde amateur iets van zijn gading zal vinden; een boekje, dat in eenvoudige en populaire stijl geschreven is, waar geen „geleerdigheedens" in voorkomen, in één woord: een boekje, dat ieder amateur fotograaf dient te bezitten.

Met toestemming van „Het Nederl. Fototechnisch Bureau Capi", (Amsterdam, den Haag, Groningen, Nijmegen) die dit boekje uitgeeft, neem ik in dit en het volgend nummer een artikeltje over betreffende het Carbro procédé. Dit procédé heeft in Engeland zeer veel ingang gevonden, doch wordt helaas in Holland nog veel te weinig beoefend. Ik geloof niet, dat het noodig is dat ik hier een lans breek voor het Carbro procédé, het artikeltje, dat ik hier laat volgen, zal voldoende voor zichzelf spreken.

* * *

HET CARBRO PROCEDE (Zilver Pigment procédé) met de papieren der „London Autotype Co."

Van het oogenblik af, dat het Autotype kooldrukpapier werd ingevoerd, is het erkend, door vooraanstaande personen in de foto-wereld, als het ideale drukmateriaal. — Een der allervoornaamste kenmerken is het speciale voorname karakter, dat een afdruk op koolpapier draagt. Het beeld ligt aan de oppervlakte van het papier, waardoor de foto's een cachet hebben, dat zeer gunstig afsteekt bij foto's op „emulsie" papieren, waar het beeld bestaat uit zeer kleine zilverdeeltjes, die verspreid liggen in een laag van eenige dikte. De tweede eigenschap, die geen enkel papier bezit, is de groote verscheidenheid van kleuren, waarin kooldruk kan worden uitgevoerd, een verscheidenheid, die grooter is dan van alle andere drukprocédé's tezamen. Bovendien kan iedere kleur precies weer verkregen worden zelfs na jaren. Bij andere procédé's bestaat er altijd een zekere wisselvalligheid, afhangende van tempe-

(Nadruk geheel en in gedeelten, ook met bronvermelding, verboden; auteursrecht door de wet beschermd).

D. van Veen Jzn. ✓ Groningen

Billijkst, vertrouwbaarst adres voor Foto-Artikelen

SPECIALITEIT: GRATIS GRONDIG ONDERRICHT

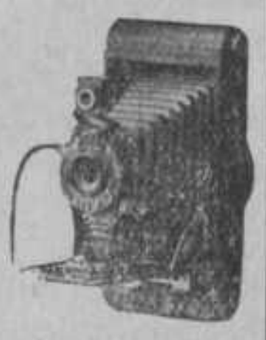
Fotografie annex Fotohandel

J. DWINGER

LEEUWARDEN — O. Grachtswal 9

Telefoon 938

Ruime keuze Camera's en verdere — fotografische benoodigdheden —

ratuur, zuiverheid van chemicaliën enz., waardoor men niet altijd absoluut zeker is van de te verkrijgen kleur. — Ten slotte is kooldruk het eenige procédé, waarbij men absoluut houdbare foto's verkrijgt.

Het feit echter, dat kooldruk niet geschikt is voor directe vergrootingen (er moet steeds eerst een vergroot negatief worden vervaardigd) en dat men alleen bij daglicht kan afdrukken, hetgeen voor hen, die slechts de avonduren vrij hebben, een bezwaar kan zijn, heeft nog heel wat fotografeerenden ervan teruggehouden, de kooldruk te gaan beoefenen. Deze moesten zich tevreden stellen met bromide- of kunstlichtpapier.

Carbro opent echter nieuwe perspectieven. Door middel van het Carbro-procédé kan men een willekeurig aantal echte kooldrukken maken van een bromide-druk of -vergrooting, zonder hulp van daglicht en zonder dubbele overdracht. Zonder eenige moeilijkheid verkrijgt men 12 goede foto's bij het eerste dozijn, dat men maakt. — De behandeling is heel eenvoudig. Er zijn geen onzekere chemische reacties ; men is zeker van de kleur, die men wenscht te verkrijgen. Men heeft de beschikking over meer dan 30 kleuren, ieder op zich zelf artistiek. Verder heeft men een onbeperkte keuze van kleur en oppervlakte van het papier, waarop men de foto's wil maken. Evenals bij den gewonen kooldruk kan men foto's maken op zijde, ivoor, glas, enz.

Carbro is een soepel procédé. Het kan gewone afdrukken geven met een minimum van moeite ; toch zijn de mogelijkheden van persoonlijk ingrijpen onbeperkt. Partijen kunnen worden tegengehouden, opgelicht, enz.

Carbro geeft afdrukken, zooals men die zelf wenscht. Van krachtig negatief kan men naar keuze een krachtigen of een zachten afdruk maken. Een Carbro kan met hetzelfde gemak worden vervaardigd naar een levensgroote vergrooting als naar een klein afdrukje.

Behalve al die goede hoedanigheden bezitten de autotypekoolpapieren een groote mate van betrouwbaarheid. Geen armzalige kleuren, geen verbleekte of geel geworden foto's. Men behoeft niet te boffen om een goede Carbro-afdruk te krijgen. Ieder behoorlijk negatief levert een prachtigen afdruk. De schoonheid zit reeds in het papier zelf.

Het Carbro procédé is eenvoudig en geeft artistieke resultaten. In dit laatste opzicht is het alleen maar te vergelijken met kooldruk, want ten slotte verkrijgt men een kooldruk, die echter gemaakt is van een bromide-druk. Vandaar de naam Carbro, d.w.z. **Car**bon (kool) van **Bro**mide.

De volgende zaken zijn noodig : Een goede, vrij donkere bromide foto. Gummi strijker. Koolpapier. Schalen. Enkel overdrachtpapier. Een vlakke gummistrijker is het beste. De schalen moeten bij voorkeur van porcelein, glas of emaille zijn.

De baden worden samengesteld uit de volgende voorraadoplossingen :

Voorraadsoplossing I :		Voorraadsoplossing II :	
Kaliumbichromaat ...	10 Gr.	IJsazijn	10 Gr.
Rood bloedloogzout ...	10 „	Zoutzuur	10 „
Broomkali	10 „	Formaline 40 %	220 „
Water	200 cM.³		

Voor normaal gebruik :
Bad I. 1 deel voorraadsoplossing No. 1, 3 deelen water.
Bad II. 1 „ „ No. 2, 32 „ „

Bad I kan gedurende langen tijd gebruikt worden ; het is raadzaam de vloeistof na gebruik door een lapje mousseline te filtreeren.

Bad II moet dikwijls vernieuwd worden, daar het door het gebruik een scheikundige verandering ondergaat.

De volgende volledige gebruiksaanwijzing bevat ook wenken voor hen, die het gewone kooldruk-procédé niet hebben beoefend. Van de navolgende gebruiksaanwijzing kan door ervaren [illegible]kers naar behoefte worden afgeweken, doch indien men [illegible] wenken, welke hun oorsprong in de practijk vinden, nauwkeurig opvolgt, kan ieder, ook bij de eerste proeven, van goede resultaten verzekerd zijn. (Wordt vervolgd).

Van de Redactie.

PINKSTERWEDSTRIJDEN TE OMMEN.

Aanvankelijk hadden 12 patrouilles ingeschreven, doch 3 vielen af, zoodat er 9 overbleven, waarvan 1 buiten mededinging. Volgens wedstrijdnummer dongen mee :

1. Patrouille Vossen, afd. Amersfoort, P.L. van Schagen.
2. Patrouille Kievitten, afd. Bloemendaal, P.L. van Dongen.
3. Patrouille Eekhoorns, afd. Breda tr. I, P.L. L. Meyer.
4. Patrouille Bevers, afd. Amsterdam tr. III, P.L. G. Meyer.
5. Patrouille Uilen, afd. Ommen, P.L. Voorwijk.
6. Patrouille Duiven, afd. Breda tr. II, P.L. Laman Trip. (buiten mededinging).
7. Patrouille Herten, afd. Gorinchem, P.L. Gelderblom.
8. Patrouille Vossen, afd. Hilversum, P.L. Swaan.
9. Patrouille Houtduiven, afd. A'dam tr. XIV, P.L. Jongebreur.

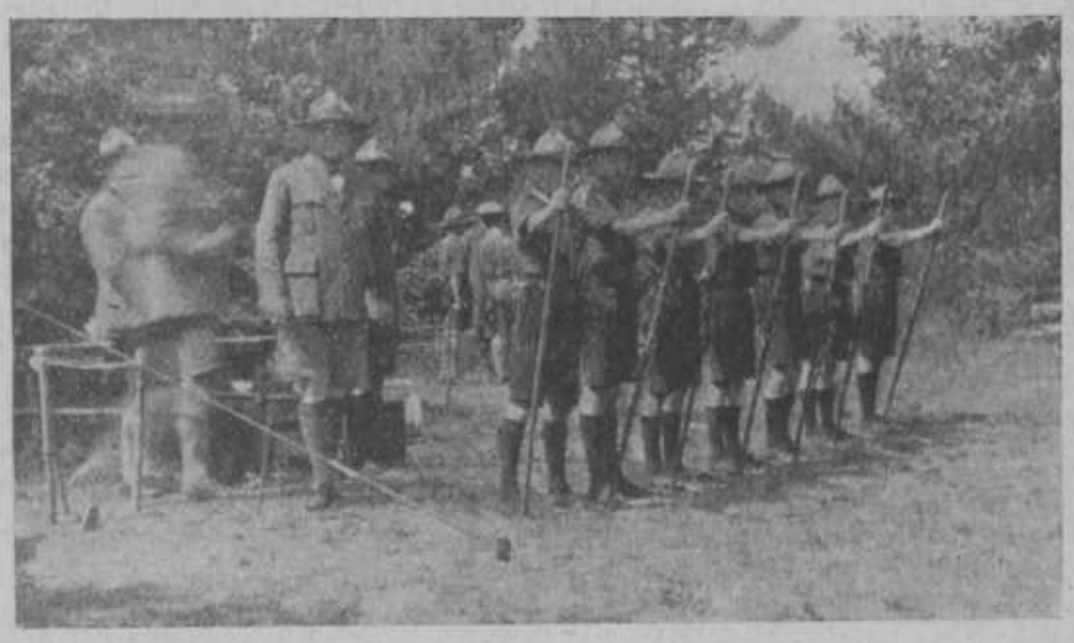
De winnende patrouille, de Vossen (Amersfoort), Patrouilleleider F. v. Schagen. Foto : Hopm. Balk

De puntenuitslag der diverse onderdeelen van den wedstrijd was als volgt :

	1	2	3	4	5	7	8	9
Aankomst, voorkomen, bepakking etc. 30 Mei	13	13	6	6	16	2	10	6
Inspectie kamp, voedsel, uitrusting, id.	16	12	6	3	14	3	10	8
Kampvuur 30 Mei verplicht nummer en Yell	16	10	3	6	13	3	13	8
Inspectie kamp Zondagmorgen 31 Mei	12	15	2	6	15	4	9	9
Wedstrijd houthakken met groote bijl 31/5	12	9	2	14	9	4	6	16
Ropespinning, flat-crinoline, vrij 31/5	14	12	4	9	16	2	9	6
Morseseinen	15	15	2	11	4	6	11	8
Athletiek (Speerw., Verspr., Estaf., veldb.)	15	15	6	12	4	8	2	10
Kampvuur 31/5 Vrij nummer 7½ min.	14	16	6	8	12	4	10	2
Inspectie Maandagmorgen 1 Juni	15	15	4	6	11	2	8	11
Tentopzetten 1 Juni	14	14	3	6	14	3	10	8
Spoorpuzzle	12	15	8	6	15	2	4	10
Herkennen van boombladeren	12	14	6	2	16	4	10	8
Totaal	180	175	58	95	159	47	112	110
Volgorde uitslag :	1	2	7	6	3	8	4	5

Zoodat de prijs dus gewonnen is door de Vossen van de afd. Amersfoort en, waar bij wedstrijden vrouwe Fortuna soms rare grillen vertoont, voeg ik er bij : absoluut verdiend. Een ieder, die dit kranige stelletje oranje-dassen zag werken, was van dezelfde meening. Aan de Vossen en hun patrouilleleider van Schagen onze beste gelukwenschen.

Met vijf punten verschil volgen dan de Kievitten van de Tank. Ze waren voor de Amersfoorters gevaarlijke concurren-

De tweede in den wedstrijd, de Kieviten (Bloemendaal). Patrouilleleider Chr. van Dongen. — Kampinspectie. Foto : Hopm. Balk

Het recreatie-nummer der Amersfoorters: imitatie Schotsche dans en doedelzakmuziek. Foto: Hopm. Balk

ten. Chris van Dongen en zijn mede-zwartdassen kennen het wedstrijdwerk, doch juist daardoor namen ze het in het begin wat gemakkelijk op. Maar later kwam er schot in en leverden ze goed, áf werk.

De Uilen van den 2en Gillwell-Ada's Hoeve Troep wisten zich 3 te plaatsen. Deze jonge, lichte patrouille deed haar best. Hun kamp maakte een goeden, soberen indruk, doch met hakken en seinen bleven ze beneden hun kunnen.

Tusschen IV en V was practisch weinig verschil: Zoowel Hilversummers als Amsterdammers (tr. XIV) waren goed allround getraind en in de meeste gevallen bezetten beiden dan ook de gulden middenplaatsen. Amsterdam sprong even naar voren in het haknummer, toen hun hakker met een energie-explosie het eikenhout kerfde. Door tijd en zuivere snede kwamen ze hier op de eerste plaats.

Mooier echter was de hak-stijl van den Amsterdamschen 3en troeper (VI) die wel de mooiste „swing" van alle hakkers had. Trouwens, deze geheele patrouille had goed geoefend, doch slaagde er niet in de samenwerking zoo op te voeren, dat hun kamp een hoog inspectie-cijfer haalde.

Hetzelfde gebrek aan doorgevoerd team-werk bracht Breda op de zevende plaats, terwijl Gorinchem als hekkesluiter fungeerde.

* * *

Dit zijn zoo eenige opmerkingen, die ik in haast neertypte. Er zouden natuurlijk nog een massa bijzonderheden te beschouwen zijn, maar die zijn van minder algemeen belang en de voorzitter van de jury, Z. Exc. Rambonnet, heeft gedurende den wedstrijd de details met de P.L.'s besproken.

Er is over 't algemeen kloek en correct gewerkt. Er heerschte een opgewekte stemming en de patrouilles traden ridderlijk in het strijdperk; er was geen gesappel van zich excuseeren of van appelleeren. Een ieder deed wat hij kon en de onvermijdelijke wedstrijd-stroppen werden op een scouty wijze geslikt.

Robespinning op de fiets. Foto: Ziegler

Wanneer ik dezen wedstrijd als maatstaf neem, dan zijn we in onze N.P.V. op den goeden weg. De prestaties waren veel beter dan die van de voorwedstrijden voor de Jamboree, de positie van den P.L. is bezig een geheel andere te worden dan vroeger en in de onderlinge verhouding wordt de padvinderswet tot een levend, waarachtig iets.

Door den onderlingen band tusschen de leiders, waartoe Gillwell ook een steentje bijdraagt, wordt het werkelijke werk thans hoofdzaak, komt er een koers-bepaling en weten we, waar het „vooruit" ligt. Omdat we allen in onze vereeniging een warm gevoel van genegenheid en respect hebben voor onzen voorzitter Rambonnet doet het goed te weten, dat hij met de houding en de prestaties der patrouilles zeer tevreden was. Ook Mr. Hubert S. Martin, de directeur van het Internationaal Bureau, die de wedstrijden bijwoonde, zeide in nog maar weinig landen dergelijk goed patrouille-werk te hebben gezien.

Zóó gaan we door! En we kòmen er. SCH.

* * *

We zijn er niet in geslaagd een goede opname te bemachtigen van het nummer „ropespinning" der Pinksterwedstrijden. De patrouilleleider der Ommensche Uilen, die het hoogste aantal

Op het veld der athletiekwedstrijden. De voorzitter der vereeniging (links) in gesprek met den D.C. Baron van Pallandt Foto: Ziegler

punten behaalde in dit onderdeel, heeft echter nog achteraf even voor onzen fotograaf geposeerd, crinoline-spinnende op de fiets.

Over foto's gesproken. We zagen diverse kiekers aan 't werk. Mogen we te Ommen een afdruk ontvangen der geslaagde opnamen? Deze worden dan in het archief bewaard.

* * *

De Noordelijke provinciën en Zeeland hielden zeer geslaagde districtsbijeenkomsten. Misschien verdient het aanbeveling om in het vervolg het programma der nationale patrouille-wedstrijden wat vroeger te publiceeren, zoodat in deze districtskampen de voorwedstrijden kunnen plaats hebben. Van ieder district wordt dan de winnende patrouille gezonden naar de nationale wedstrijden.

Met een dergelijke organisatie worden deze nationale wedstrijden ook voor de toeschouwers nog interessanter, daar men dan de beste patrouille van ieder district aan het werk ziet.

* * *

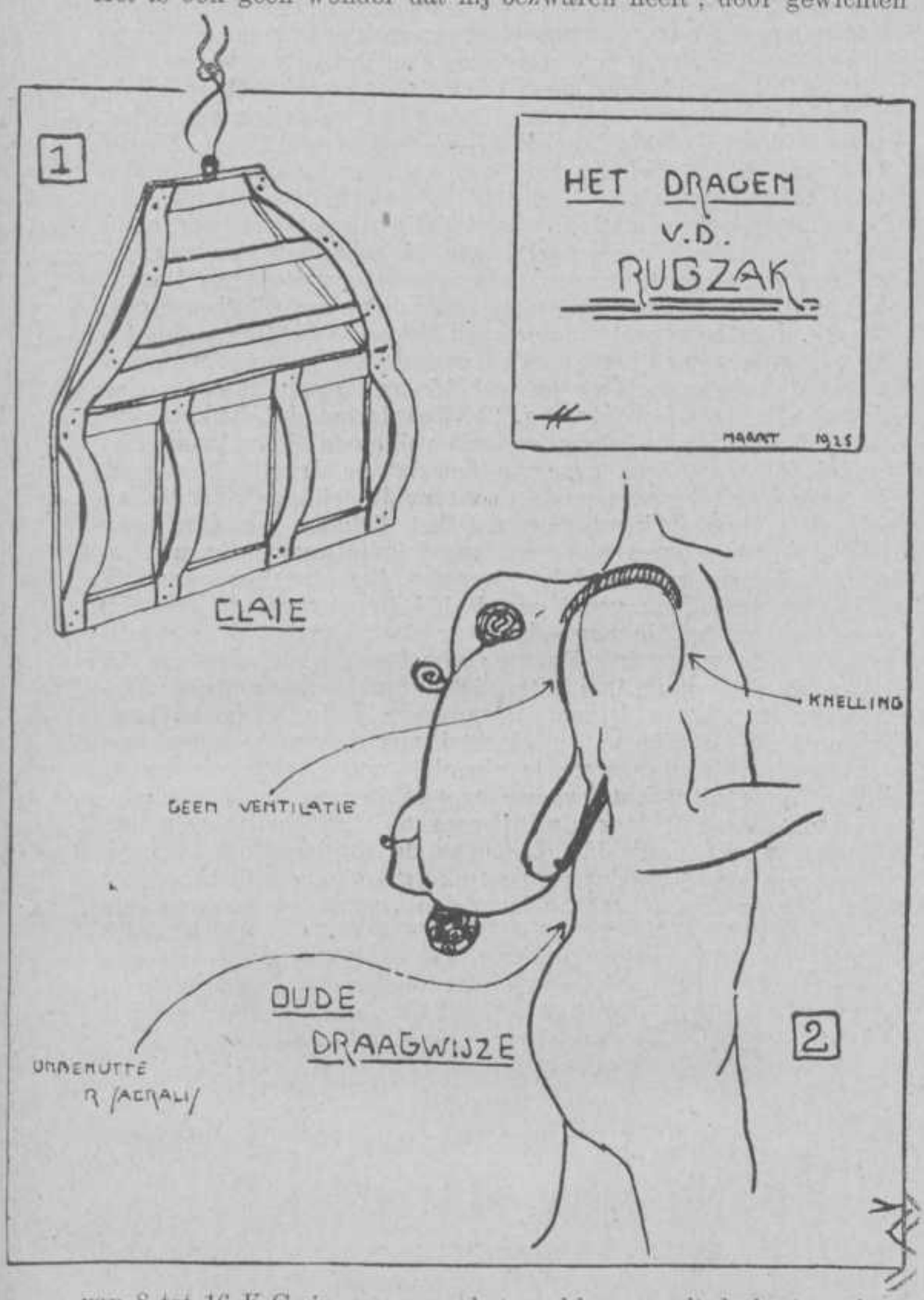
Het valt ons hier te Ommen op, hoeveel beter het laatste jaar de padvindersuniform gedragen wordt, en dit zal zeker niet nalaten het publiek een beteren en netteren indruk der beweging te geven. Het eenige, waartegen nog vaak wordt gezondigd, is het correct dragen van den halsdoek. Het doet aan de netheid weinig af of toe of de das met lossen knoop of in een ring gedragen wordt, doch wel staat het rommelig als de vlotte, losse halsdoek tot een worst gedraaid en met een fluitkoord omwikkeld wordt.

Ook staat het netter als men de twee helften van een drukknoopje aan halsdoek en shirt naait, zoodat de das op z'n plaats gehouden wordt en de punten op elkaar vallen.

Probeert het maar eens. Dan zal je zien, wat een keurige vent of je geworden bent. SCH.

Het dragen van den Rugzak

Oorspronkelijk zal de rugzak wel bedoeld zijn als hulpmiddel bij het vervoer van lichte lasten en als zoodanig lijkt hij me zeer juist geconstrueerd. Geheel anders echter wordt de zaak wanneer we hem gaan beschouwen vanuit het standpunt van den voetkampeerder. Deze, die den rugzak bezigt tot het met zich sleuren van vaak ongelooflijke hoeveelheden kampeermateriaal, zal hoogst waarschijnlijk niet enthousiast zijn over die wijze van bepakking. Het is ook geen wonder dat hij bezwaren heeft ; door gewichten

van 8 tot 16 K.G. in een rugzak te pakken wordt de bestemming van het ding miskend. De rugzak wordt min of meer *misbruikt* — met alle kwade gevolgen daaraan verbonden. De hoofdbezwaren die zich bij een dusdanig misbruik doen gelden zijn viererlei : 1°. de rugzak is te klein ; 2°. hij heeft neiging uit te scheuren ; 3°. hij knelt ; 4°. hij belet een voldoende ventilatie van den rug.

Op zeer verschillende wijzen kunnen we deze bezwaren geheel of ten deele ondervangen. In de eerste plaats door een *symptomatische* behandeling. De rugzak is te klein ? — maak hem grooter. Hij scheurt? — sterker maken. Knelt hij? — kussentje onder de draagriemen. Geen ventilatie? — verhelp dit euvel. Ik ben geneigd aan te nemen dat de club het probleem op *deze* wijze tracht op te lossen wanneer ik in de nieuwe prijslijst onder nummer 601 vind: „N.T.K.C.-rugzak, versterkt en verbeterd". Uit den achtergevoegden prijs die bijkans dubbel zoo hoog is als die van den gewonen rugzak blijkt bovendien dat men de verbetering van den rugzak *krachtdadig* ter hand heeft genomen.

Dat de rugzak over 't algemeen te klein en te zwak was hebben velen ondervonden. Het laatste zal den leveranciers menig kwaad briefje bezorgd hebben en wat het eerst betreft wil ik (niet eens als summum op dit gebied) even melding maken van den mijnheer onder aan wiens rugzak links en rechts aan een langen veter een schoen bengelde; in den eenen was een half open potje honing geperst en in den anderen zaten de zwembroekjes en de tandenborstels. De rugzak is dus te klein.

Grootere en sterkere rugzakken dus, en verder kussentjes

Rijwielenfabriek „Veeno"
te Bedum.

Hier het nieuwe model geweer welk voordeelig is op schadelijke vogels te schieten, mag zonder Jachtacte of andere bewijzen gekocht worden. Prijs vanaf f 4.40 model 37 c.M. f 8.25, model 1 Meter f 13.75 en hooger. Verder nog Cafébuksen, Boogen, Jachtartikelen, enz. Vraagt gratis catalogus. M. KUPPENS, Verzendhuis: Oud-Gastel

Gewone Prismakijkers ƒ 17.50. Zeer prima, zeer solide Prismakijkers, prijs ƒ 35.—.

Wed. P. J. de Fuijk - Boomstraat 24 - Tel. 621.
Het ruimst gesorteerd magazijn van Hengelartikelen in Nederland.

Levende Kreeften
Altijd direct leverbaar uit onze basins. — Billijke Prijzen.
KREEFTENPARK „BELDERBOS" - BERGEN-OP-ZOOM

Neemt op Uwe tochten **Spatsjes** mede.
N.V. BANKETFABRIEK „DE BIJ" - LEIDEN

M. K. DE ROOS
Beekstraat 22 - APELDOORN - Tel. Interc. 115
Voor Clubtochtjes, Uitstapjes, Feestjes en Gelegenheden
HEERLIJKE KOGELFLESCHJES LIMONADES
Opgericht 1880.

P. KIESTRA
POELESTRAAT 54
GRONINGEN
GOUD - ZILVER
HORLOGES
Uitsluitend betere kwaliteiten

Voedert Uwe Hoenders met
OUWEHAND'S
OCHTENDVOER
Schitterende samenstelling
Franco à f 9.50 per 50 Ko.
Hoenderpark Ouwehand
Afd. Voeder
TELEF. 53 — RHENEN

Vraagt steeds de Limonades der
N.V. HAARLEMSCHE WIJNHANDEL
Bakenessergracht 25 - Telefoon 10396
Depots : Houtstraat, Zijlstraat, Kruisweg, etc. etc.

M. van de Sandt

Voorstraat 358-373 - DORDRECHT - Telef. 196

Het aangewezen adres voor

Reis- en Picnic-Artikelen

Rugzakken, Veldflesschen, Drinkbekers
Hangmatten, Stoeltjes enz. enz.

GROOTE SORTEERING! - LAGE PRIJZEN!

Coöp. Fabriek van Melkproducten

— BEDUM —

Telefoon 3264, Groningen

Boter, Kaas, Melkpoeder
gecondenseerde Melk

Drogisterij - Fotohandel
R. VAN WESSEL
NIJMEGEN
Alléén gevestigd
HERTOGSTRAAT 63

Jaffa

Sinaasappel
Limonade
bereid van sap en suiker.
Oud, Purmerend

Een geurige en krachtige kop
Beintema's Koffie
bij Uw picnic in het Kamp,
geeft nieuwe levenslust.
Stoomkoffiebranderij
N.V. Het Wapen van Amsterdam
Leeuwarden.

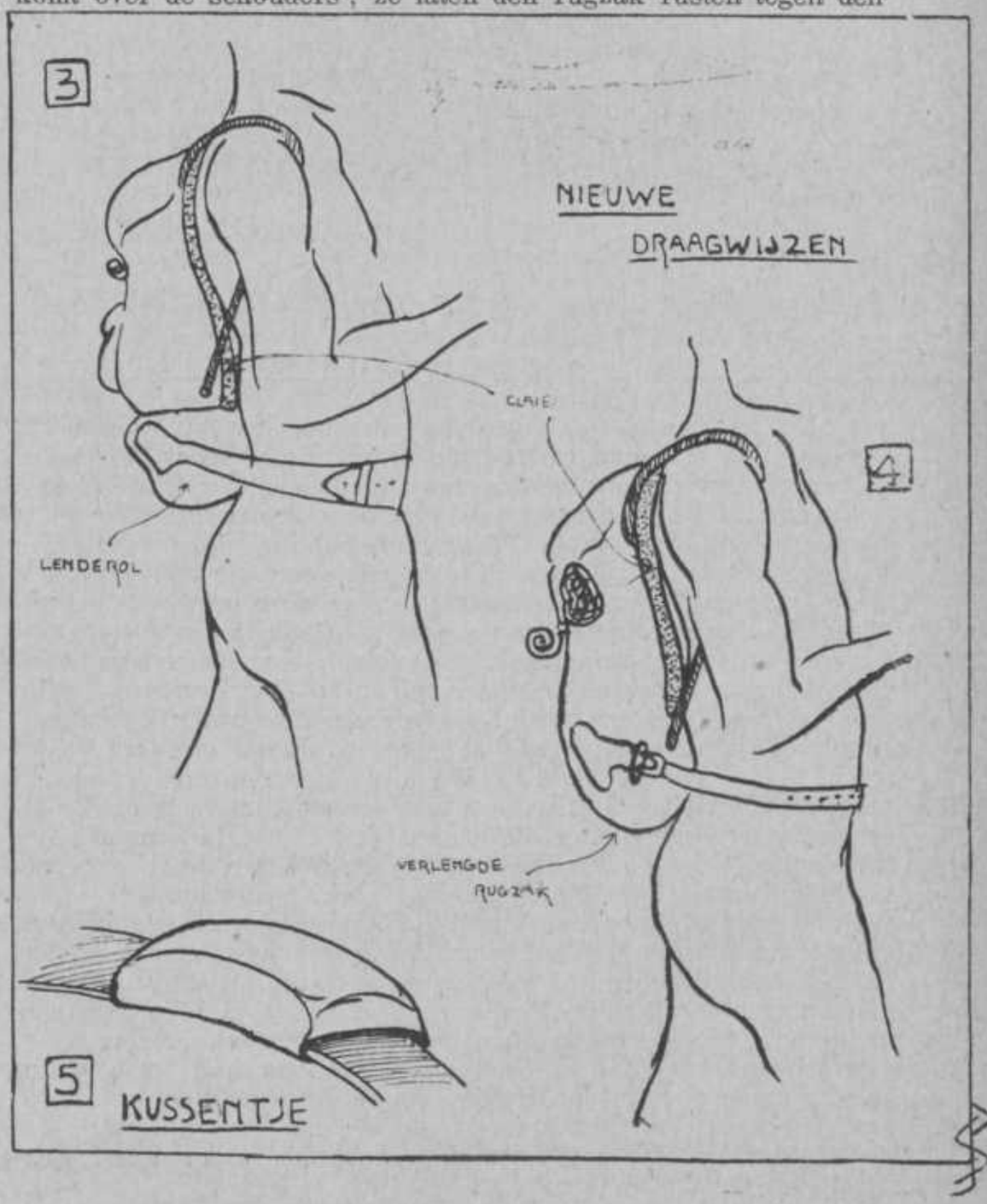
BERICHT

Padvinders kunnen dezen zomer heel goedkoop naar Londen en weer terug gaan. Vertrek uit Holland 19 Augustus, terug 30 Augustus. Kosten zijn tusschen *f* 12.50 en *f* 20.—, afhangende van woonplaats en aantal deelnemers. Hierbij is inbegrepen de treinreis naar en van Rotterdam, de bootreis van Rotterdam naar Londen en weer terug en een pas. In Londen is gelegenheid tot kampeeren. Padvinders, die niet onder leiding van een hopman of vaandrig gaan, kunnen alleen mee, als 't mogelijk is, ze bij een hopman of vaandrig toe te voegen. Schrijf voor volledige inlichtingen *vóór* 8 Juli a.s. aan voortrekker H. A. Polak, Emmastraat 23, Amsterdam.

onder de draagriemen. Zulke kussentjes die ook in den handel verkrijgbaar zijn, vervaardigt men gemakkelijk zelf. Een stuk van een oude gummispons voldoet zeer als veerend vulsel. Men doet goed de kussentjes verschuifbaar langs den riem te maken (figuur 5).

Tenslotte is ook de gestoorde ventilatie gemakkelijk te verhelpen. Het handboek vermeldt meen ik al platte rieten mandjes die tusschen rugzak en rug gedragen worden. Deze mandjes die o.a. in Duitschland bij overbelaste rugzakken wel gedragen worden, zijn ongeveer 5 c.M. dik. Ze waren indertijd in twee maten verkrijgbaar, een klein damesmodel en een grootere vorm voor de heeren rugzak. In Frankrijk gebruikt men apparaatjes die onder den naam „claie's" in den handel zijn: het zijn platte raamwerken die eveneens tusschen rugzak en rug gehangen worden. De claie steunt met breede metalen lintveeren, veerend op den rug. Het gewicht van zoo'n claie is ongeveer 300 gram, de prijs bedroeg indertijd 12 francs (figuur 1) verkrijgbaar bij het Centraal Magazijn en Kamp-Eerde-Stores ad *f* 0.75, *f* 1.25 en *f* 2.25 plus porto. Er zijn nog een paar andere modellen die minder gebruikt worden.

Naast deze symptomatische behandeling komt als tweede de manier in beschouwing waarbij men de *oorzaken* der rugzakbezwaren tracht op te sporen om ze vervolgens te gaan bestrijden. Laten we beginnen het meest hinderlijke van alle bezwaren, de knelling in beschouwing nemen. Dit verschijnsel is in hoofdzaak het gevolg van het optreden van drukplaatsen aan deelen van het lichaam waar ze te veel hinder veroorzaken (onder vóór-tegen beide schouders, fig. 2). De plaatselijke druk is nog maar van secundair belang en vrij volkomen door kussentjes onschadelijk te maken; erger is het dat de druk ook minder oppervlakkig hinder veroorzaakt en zeer duidelijk de ademhaling belemmert. Daarbij komt nog dat het lichaam op den haar vreemden druk reageert door een stand in te nemen die men nu niet bepaald een ruststand kan noemen (b.v. het „spannen" in het borstgebied). Van groot practisch belang wordt dit alles bij zware tochten, b.v. in bergachtig terrein waar het dragen van den vollen rugzak werkelijk zeer afmattend is. Als je dan bij een van de dames een inzinking ziet — nu ja, maar als je menschen van de gestalte, kracht en omvang als die der beide G.rm. n.w. puffend en hijgend en blazend ziet zwoegen onder hun rugzakjes.... ja, dan weet je eigenlijk nog niet precies waar het aan ligt („alles wat zwaar weegt is daarom nog geen lichtgewichtuitrusting"). Maar let nu eens op wanneer er even halt gehouden wordt: onmiddellijk geven de dragers hun lichaam een anderen stand, zoodat nu de trek van den rugzak niet meer komt over de schouders; ze laten den rugzak rusten tegen den

rug ter hoogte van de regio sacralis ! De schouderriemen beletten alleen nog maar het achterover vallen van den rugzak. De kortademige draagt nog steeds hetzelfde gewicht doch op andere, betere wijze : hij kan nu weer even vrij ademhalen. Hij heeft den oorsprong van het euvel gevat, *de manier van dragen van den overbelasten rugzak deugt niet.* En dit heeft al menigen voettocht veranderd in „een treinreis met wandelingetje en een tent".

Deze verkeerde-bevestigings-hypothese vindt steun in het dagelijksch leven. Menschen die zware lasten moeten dragen gebruiken bijkans nooit apparaten die op rugzak-manier aan het lichaam bevestigd zijn. Er is misschien wel een enkele uitzondering in schijn. Om een voorbeeld te noemen : de „hotte" die in Bourgogne gebruikt wordt voor het vervoer van druiven heeft wèl rugzakriemen. De hotte is echter veel langer dan een rugzak en rust met haar bodem weer omstreeks de regio sacralis tegen den rug, zoodat het vermoeden voor de hand ligt dat men deze omstandigheid niet onbenut zal laten. Een karakteristieke ondersteuning van de bevestigingstheorie put ik uit het circusleven : de Sterke Man die ontzettend zware lasten heft en touw trekt tegen 12 mannen plus 1 paard legt onveranderlijk de touwlus over het heiligbeen. Dat schijnt anatomisch wel de meest geschikte plaats te zijn voor de verankering van groote krachten. Bijzonder duidelijk ook demonstreert ons de jongen die zijn vriendje op den rug neemt de juiste wijze van vervoer van zware lasten ; het vriendengewicht rust weer voor een groot deel op de regio sacralis, de armen verhinderen alleen het achterover vallen.

Oorzaak der knelling is dus : verkeerde draagwijze (figuur 2). De oplossing luidt dus : draag het ding op een betere manier. De samenstellers van het handboek hebben ook al gezocht in deze richting, getuige de „om het middel gebonden trui die den rugzak veerend ondersteunt". Het is geen perfect middel om de ademhalingsorganen voldoende te ontlasten. Beter zou zijn een speciaal vervaardigde canvaszak die b.v. met de tent gevuld als lenderol vastgegespt kon worden (figuur 3). Een ander middel zou zijn den rugzak dusdanig te verlengen, dat het goed gevulde onderste gedeelte met een riem tegen de lendenen gegespt kon worden (figuur 4).

Met het goeddeels verdwijnen van het knelbezwaar, verdwijnen in deze gevallen tevens het volumebezwaar en de neiging tot uitscheuren.

Voor de rugventilatie moet nog wel iets gedaan worden, hetzij dat men rugzakken in den handel brengt die hierin voorzien (b.v. zonnehelm-systeem), hetzij door aanwending van een claie of iets dergelijks.

Als derde en meest *radicale* behandeling van het geval beschouw ik de oplossing die luidt: gebruik dan geen rugzak. Het ei van Columbus, nietwaar. Maar wat dan? De soldatenmanier met de „patroontasschen" die het gewicht op den rug uitbalanceeren schijnt vrijwel verlaten te zijn. Toch miste deze bepakking enkele der rugzakbezwaren. Er bestaan zelfs wel wijzen van vervoer die *alle* rugzakbezwaren missen, maar toch geloof ik niet ooit iemand te zullen zien kampeeren met deze goede doch ietwat vreemde aandoende bepakking. Ik bedoel een juk met twee emmers.

(„De Tent"). MEFISTO.

Orgaan van de Ned. Toeristen Kampeer Club.

Betaling Abonnementsgeld.

(2e HALFJAAR 1925)

Beleefd verzoeken we de abonné's die het 2e halfjaar 1925 nog betalen moeten, ƒ 2.15 te storten op onze postrekening **2456** van de **SCHEFFERDRUKKERIJ, DORDRECHT.**

Als voor het aanwerven van nieuwe abonné's girobiljettenbons verlangd worden, moet dit op de achterzijde van het stortingsformulier geschreven worden.

Direct na 15 Juli a.s. laten wij, bij hen die nog niet betaald hebben, kwitantie aanbieden over het verschuldigde bedrag, echter verhoogd met 15 cent incasso- en administratiekosten.

Indien een ander het abonnement betaalt, verzoeken wij aan dat adres bericht te zenden.

Vergeet vooral niet hetzelfde adres te vermelden waaraan wij de nummers toezenden, daar we anders niet weten, wiens abonnement betaald wordt.

Abonné's van boekhandelaren moeten niet aan ons, doch bij hun boekhandelaar betalen.

HET ABONNEMENT

kost ƒ 4.— per jaar ; per halfjaar ƒ 2.15. Losse nummers 40 cent. Voor Koloniën ƒ 4.50 per jaar ; voor het Buitenland ƒ 5.— per jaar ;
kan iedere maand ingaan en wordt dan ad ƒ 0.36 per maand berekend ;
kan opgezegd worden voor 30 Juni of 31 December ;
behoort vooruit betaald te worden tot 30 Juni of 31 December ;
wordt aangegaan tot wederopzegging ;
moet **uitsluitend** besteld worden bij de

SCHEFFERDRUKKERIJ — DORDRECHT

Postchèque en Gironummer No. 2456.

De Professor

Over steenen.

Pietersen's nieuwste wekkersysteem, een harde klinker, die in een ouwe emmer valt, had me radicaal gewekt. Ik zou met een aantal van mijn studenten op excursie gaan naar de steenbakkerijen langs den Waal; met het oog hierop had Pietersen de „steen" op zes uur gezet. Het resultaat was dat ik, hoewel bijna verdoofd door den slag, behoorlijk m'n ontbijt kon verwerken. Bij 't station stond een groote groep jongelui me op te wachten. Het waren fiksche, jonge kerels, vroolijk en opgewekt en zelfs de conducteur had er plezier in. Terwijl hij lachend onze kaartjes knipte, zag ik, hoe een van de studenten hem apart nam en hem iets influisterde, z'n gelaat werd onmiddellijk ernstig en met veldheersschreden deed hij opnieuw z'n knip-ronde langs den trein, dit keer in een sneller tempo. Ik liet Pietersen vragen, wat er gaande was ; grijnzend kwam hij terug met het verhaal, dat er twee kerels zonder kaartje met den trein meereisden en dat de conducteur bezig was ze op te sporen. Deze snelde ondertusschen van de eene coupé naar de andere, want de tijd drong. Toen hij, blazend van het harde loopen, rond geweest was en schijnbaar niets gevonden had, rende hij (want de chef met het spiegelei was al in aantocht) naar de student toe, die met een aantal kornuiten het geval met kwalijk verborgen vroolijkheid had gadegeslagen.

„Heb je ze gevonden ?"

„Nee, hijgde de conducteur, teleurgesteld, „maar....

„Ben je wel overal geweest ?"

Op dit oogenblik ging de vertrekstaf van de chef in de hoogte en langzaam zette de trein zich in beweging.

„Overal", riep de conducteur, meeloopend.

En terwijl ze voorzichtig het raampje sloten, riepen de studenten :

„Ook op de locomotief ? De machinist en de stoker...."

Een buiderend gelach overstemde zelfs voor een oogenblik het lawaai van den rijdenden trein, terwijl de conducteur, paars van woede, een paar wagens verder de trein pakte....

Gelukkig scheen de conducteur later het geval vergeten te zijn; hij sprak er tenminste niet meer over. Bij de steenbakkerij aangekomen, vonden we de directie klaar staan om ons rond te leiden. Het was een prachtig gezicht ; de vroolijk voortsnellende rivier, waarover de zon gouden glansen goot en daarnaast de kleurige steenhoopen, van lichtrood tot donker toe. Schepen voeren voorbij ; hun bruine zeilen bolden in den wind en de schippers stonden fier als heerschers aan het roer. Ik voelde me geïnspireerd en begon te doceeren:

kunststeenen zijn bouwmaterialen, bereid uit grondstoffen, wier eigenschappen gewijzigd zijn door kunstmatige bewerking. De grondstoffen zijn de volgende :

Ten eerste : *klei;* d.i. een mengsel van leem en zand. Klei is ontstaan door verweering van veldspaathhoudende gesteenten, b.v. graniet, dat bestaat uit een mengsel van veldspaath, kwarts en glimmer. In klei en leem zitten dus dezelfde grondstoffen als in 't graniet. De klei heeft twee belangrijke eigenschappen, die van veel belang zijn bij de kunststeenfabricage.

1. Zij is kneedbaar. Deze eigenschap treedt op onder invloed van water. Droogt de klei op, dan verdwijnt deze plasticiteit.
2. Zij wordt steenachtig onder invloed van hooge temperaturen. Hierbij speelt de samenstelling van de klei een groote rol. Hoe meer de klei verontreinigd is, hoe lager smeltpunt ze heeft. Wat dat voor invloed op de steen heeft, zullen we straks zien.

De hoeveelheid zand in de klei is van veel invloed. Zit in klei veel zand en weinig leem, dan heet ze schraal; in 't omgekeerde geval vet. Vette klei is erg plastisch (kneedbaar), maar bij uitdrogen krimpt ze sterk. Vette klei geeft bij uitrekking een indeuking, magere breekt recht af. Te vette klei verschraalt men met zand; bij te magere voegt men klei, zóó, dat de ontstane stof heeft een goede kneedbaarheid en toch weinig krimpt bij uitdrogen.

Bij het bakken gebeurt nu het volgende: de kwartskorrels van de klei worden door de verhitting vastgelijmd aan de andere stoffen. Wordt de temperatuur hooger, dan ondergaan de kwartskorrels een smelting. Dit heet *sinteren.* Wordt de temp. nog hooger, dan vervloeit de heele massa. Zonder sinteren is geen goede

weervaste steen te krijgen. Nu moet de sintertemp. en de smelttemp. zoover mogelijk uit elkaar liggen; dit bepaalt de kwaliteit der klei. *Goede klei is dus die klei, die bij lage temp. sintert en bij hooge temp. smelt.* De bijmengsels (verontreinigingen) hebben invloed op de kleur van de steen. Zuivere klei bakt wit of iets grijs. *IJzeroxyde* in de klei geeft een *roode* steen. Bij hoogere temp. wordt deze roode kleur koeler en meer grijs. Zit er *kalk* in de klei, dan bakt de steen *geel*. Sterk roodbakkende klei vindt men in de uiterwaarden langs onze groote rivieren. In Utrecht langs de Oude Rijn komt klei voor, die bekend is om de fraaie kleur van de daarvan gebakken steenen (paarsrood). In Brabant en Limburg komt meest roodbakkende klei voor. *Geelbakkende* klei vinden we in de benedenloop der groote rivieren, waar zich ebslib heeft afgezet. Bekend is de klei van de Holl. IJssel en de Noord. Op sommige plaatsen vindt men een laag roodbakkende klei, gescheiden door een laagje zand van geelbakkende klei".

Al wandelend waren we ondertusschen bij groote hoopen klei gekomen, die in de buitenlucht lagen. Pietersen nam een paar monsters voor mijn laboratorium en ik vertelde:

De klei wordt uit de rivier gebaggerd, maar ze kan niet direct gebruikt worden. Eerst moet ze uitwinteren; d.w.z. men gooit ze op hoopen, die telkens gekeerd worden, zoodat alle kleideeltjes in aanraking komen met de buitenlucht. Men laat ze dan zoo een winter liggen. Door vriezen en dooien en rotting verdwijnen de organische stoffen (plantenvezels e.d.). Van alle kleisoorten heeft de IJsselklei de minste bewerking noodig. Men baggert ze op en brengt ze naar de zaadhellingen. Dit zijn kommen langs de rivier met een dijkje er om heen. Bij hoog water wordt de klei uit de schuiten er in gelost. Dikwijls moet men verschillende kleisoorten met elkaar vermengen, b.v. om steenen met een mooie kleur te krijgen. Dat mengproces moet met de grootste zorgvuldigheid plaats hebben. Vroeger deed men het met een schop, of met de voeten. Daarna liet men een paard een spil ronddraaien: aan die spil zaten schoepen, die de klei mengden. Tegenwoordig zijn die schoepen scheef, daardoor wordt de klei naar beneden geperst. Daar is dan een opening. Stugge klei wordt gewalst, tusschen twee zware rollen".

Nadat de directie ons dit getoond had, wandelden we naar de afdeeling, waar zandvormsteen gemaakt werd. Hier hadden de arbeiders houten vormpjes, waarin de klei gevormd werd tot het steenformaat. Telkens twee arbeiders waren er bezig; de een, opsteker genaamd, maakte een bal klei, terwijl de vormer die bal in het vormpje smakte, zoodat dit in eens gevuld was. Daarna werd de bovenkant glad gestreken met een liniaal; het vormpje werd weggenomen en de klei-steen bleef achter. Voor er weer een nieuwe steen in werd gedaan, maakte de vormer het vormpje nat; soms ook deed hij er een beetje zand in, voor het gemakkelijke loslaten. Pietersen haastte zich om ook een steen te maken; het werd een kromme, maar hij oogstte veel succes, toen hij, met het air van een Griek op de Olympische spelen, de bal klei sierlijk in het vormpje kwakte. Later vernam ik, dat hij de directie verzocht had, deze steen, voorzien van zijn naam, te willen laten bakken. Toen een van de studenten opmerkte, dat deze manier van steenen maken met de hand, toch wel uit den tijd was, voerde de directeur ons glimlachend naar een paar groote machines, waarbij de steenen machinaal gevormd werden. De machine heette *strengpers*. Ze maakte eerst een reep klei op een afsnijtafel, waarover deze reep voortschuift, worden dan de steenen op de juiste maat afgesneden door een koperdraad. De klei moet dus goed plastisch zijn en er mogen geen plantenvezels in zitten. Met deze machine kan men gemakkelijk geprofileerde steenen maken; men geeft dan eenvoudig aan de reep klei de gewenschte vorm. Men heeft ook nog *stempelpersen*; hierbij wordt iedere steen apart geperst onder hoogen druk. Dit geeft heel scherp afgewerkte steenen. Het mooist van uiterlijk zijn echter de oude handvormsteenen; vandaar dat deze steenbakkerij ze nog apart liet maken.

Hierna kwamen we weer in de buitenlucht. Duizenden steenen lagen daar over den grond, in regelmatige vlakken, uitgespreid. Ik veegde m'n bril af, om beter te kunnen zien en doceerde:

„De gevormde steen kan niet direct in de oven worden gebracht, omdat het water, dat er nog in zit, stoom zou geven en de zaak zou doen stukspringen. Ze moet eerst drogen. Dit geschiedt in de buitenlucht, op z.g.n. *banen*, of droogplaatsen, waar elke steen op z'n plat wordt neergelegd. Op primitieve bakkerijen is de steen blootgesteld aan weer en wind, zoodat b.v. bij hevige slagregens er in de steen kuiltjes komen en de steen z.g.n. *mottig* wordt. Het gevaarlijkst is echter de vorst. Dan barst en scheurt de steen en het product wordt waardeloos. Dit soort fabrieken werkt in een *campagne*, d.w.z. zij werken gedurende den zomer en liggen 's winters stil. Zijn de steenen iets gedroogd, dan legt men ze op hun smalle kant en daarna op hoopen of tassen, zoodanig, dat de wind er door kan spelen. Deze tassen heeten *hagen*. Ze worden bij felle zonneschijn beschut door rietmatten. Sommige fabrieken hebben droogschuren; open dakconstructies, die aan weerszijden door rietmatten kunnen worden afgesloten. Het drogen duurt 2 à 3 weken. Soms is er een machinale droging; dan wordt de steen op wagentjes door een verwarmde tunnel gevoerd. Dit is echter kostbaar. Deze fabriek is ingericht op beide drogingen: natuurlijk en kunstmatig, en kan dus winter en zomer doorwerken".

Groote rookwolken, die leelijk deden tegen het prachtige blauw van den hemel, wezen ons de plaats waar de steenen tenslotte gebakken werden. Pietersen mompelde binnensmonds al iets van „eten" en „honger", maar ik was vast besloten om me aan Pietersen niet te storen. En de studenten volgden me met de grootste belangstelling, zoodat Pietersen maar wat naar de achterhoede afzakte. Hier hield hij college, schijnbaar erg geestig, want meermalen hoorde ik een onderdrukt gelach. Toen we bij de ovens aangekomen waren, kuchte ik een paar keer nadrukkelijk en te midden van een aandachtige stilte sprak ik:

„In de oven mag geen steen met meer dan 10 % water komen. Langzaam moet de steen dus worden drooggestookt. Het eerste vuur is dan ook een turfvuur, dat zacht brandt. Is alle water verdampt, dan gebeurt het eigenlijke bakken; d.w.z. de klei gaat over in steen. *De temp. wordt nu zoo hoog opgevoerd, dat een zoo groot mogelijk deel der steenen sintert en toch niet smelt.* Het bakken duurt 7 à 14 dagen; daarna laat men de steenen langzaam afkoelen. Men kan een oven niet zóó stoken, dat de temp. overal dezelfde is. De steenen zijn dus ook niet alle van dezelfde kwaliteiten van hetzelfde formaat. De heetste krimpen het meest. Ze worden later gesorteerd naar *kleur, formaat* en *klank*. De wijze van stoken is ook van veel invloed. Sluit men de oven af, zoodat er veel koolzuur aanwezig is, dan wordt de steen blauw tot zwart. Dit heet het smoorproces. Door open stoken komt de roode kleur weer terug. Stookt men met koolwaterstofhoudende brandstof, b.v. teer, dan krijgt het oppervlak van de steen een zilverachtige kleur, doordat de koolstof zich afzet.

De temperatuur wordt vaak op 't gezicht bepaald en men kan ruiken, of de oven gaar is. De oudste vorm van oven is de *veldoven*; hierbij worden de steenen opgestapeld met poorten voor het stoken. Om de twee lagen steen b.v. een laagje steenkool. Dit laat men kalm een tijdje branden. Bij turf moet steeds versche brandstof bij gegooid worden. Bovenop komt een laag klei, om de warmte binnen te houden. In Limburg en Brabant bakken de meeste boeren op deze manier hun eigen steenen. Een verbetering is de *oud-Nederlandsche steenoven*, waarbij het principe van de veldoven behouden is, maar het geheel tusschen zware muren is ingepakt. Ook hier heerscht het gebrek van onvoldoende temp.-verdeeling, dus weer groote verscheidenheid van baksel. De gesinterde steen is het duurst en men probeert dus zooveel mogelijk harde steenen te maken. Vlak bij het vuur liggen steenen, die aan de kop gesmolten, en van achteren rood zijn. Dit zijn de *mondsteenen*. Verbeterde ovens zijn de vlamovens, of ovens met overslaande vlam. De heete gassen, die bij de verbranding van de brandstof ontstaan, worden hier van boven naar beneden door de steenhoopen geleid. Hierbij krijgt men een veel regelmatiger product. Nog beter is tenslotte de *ringoven*, zooals deze fabriek ze heeft. De lucht, noodig voor de verbranding, wordt bij deze ovens voorgewarmd door de gloeiende, gebakken steen, die daardoor wordt afgekoeld en de verbrandingsproducten verwarmen de groene kleisteen. Dan is er nog de *vlam-ringoven*, of ringoven met overslaande vlam, waarin de voordeelen van beide vorige ovens zijn gecombineerd. Hiermee kan men harde straatklinkers bakken. Besparing kan nog verkregen worden door gasvormige brandstof".

Ik voelde me recht op dreef. Van de ovens kwamen we op de verschillende soorten steenen, op vuurvaste steenen, op dakpannen en buizen. Maar dat bewaar ik voor een volgende keer. We hadden een genoegelijke dag op de steenfabriek. De directie bood ons een lunch aan, die klonk als een klok en op den terugweg was het gelach niet van de lucht. Er werden raadseltjes opgegeven en niemand merkte, dat onze conducteur van vanmorgen weer op den trein was. Totdat hij op zijn beurt de lachende jongelui interrumpeerde door te vragen naar het verschil tusschen een eekhoorn en een kleerborstel. Na veel raden verklaarde onze geestelaar van vanmorgen, dat hij het opgaf. Toen zei de conducteur: „Nou, als je het verschil wil weten, dan leg je ze allebei aan de voet van een boom op de grond, en die naar boven klimt, da's dan de eekhoorn...."

Opgewekt kwamen we thuis. Pietersen was nog nooit zoo lollig uit geweest. Hij bekoelde eerst, toen hij merkte dat z'n monstertjes klei in z'n broekzak los waren gegaan....

W. H. J. Bruswiler

Oudkerkhof 20 - UTRECHT - Telefoon 1682

Fotografie-, Projectie- en Radio Artikelen

De Boekenhoek

door Kees Steenman, Nieuwe Weg, Hattem.

„DROOMKONINKJE".

De Nederlandsche Uitgeversbond schreef, een half jaar geleden ongeveer, een prijsvraag uit voor het boek, in 1924 verschenen, dat de lezers het best bevallen was. Het boek, dat toen als tweede aangewezen werd, was „De Jeugd van Francesco Campana", het verhaal van den Italiaanschen jongen, waarover we al eens gesproken hebben. Nummer één bleek te zijn „Droomkoninkje, een verhaal voor groote kinderen", één van de laatste werken van Herman Heijermans Jr., uitgegeven bij Van Holkema & Warendorf te Amsterdam.

Herman Heijermans werd geboren in 1864 en stierf in het laatst van het vorige jaar, juist enkele dagen voor zijn 60sten verjaardag, dien men feestelijk had willen herdenken. Ik zal jullie niet vermoeien met zijn levensgeschiedenis, maar één gebeurtenis is toch te typeerend-Hollandsch, om hier niet even te vertellen.

Heijermans dan begon met het schrijven van romans, maar al gauw ging hij zich ook bezighouden met werk voor het tooneel. Over zijn groot dramatisch talent is men het nu allen wel eens, en wie hoorde niet spreken over „Op hoop van Zegen", over „Allerzielen", over „Glück Auf" en over nog veel andere van zijn tooneelstukken! Maar toen Heijermans' eerste stuk gespeeld werd, was men het er lang niet over eens, dat een Hollander een goed, nieuw stuk zou kunnen schrijven en deze eersteling werd zeer slecht ontvangen. Heijermans liet zich daardoor echter niet ontmoedigen; hij schreef een tweede stuk „Ahasveros", dat anoniem werd opgevoerd en waarvan gezegd werd, dat 't geschreven was door een Russisch auteur. De tooneelcritiek liep er in en het stuk had succes!

Bovendien is Heijermans zeer bekend geworden door zijn „Falklandjes", een reeks kleine schetsen, die uitgegeven werden onder pseudoniem Samuel Falkland.

Ik zou niet graag willen, dat jullie alles gingen lezen wat Heijermans geschreven heeft, want onder zijn boeken zijn er, die de menschen op hun kleinst schilderen en die niets bevatten, dat verruimt en sterk maakt. Maar „Droomkoninkje", dat boek alleen al, is een kostbare erfenis, waarvan ieder kan genieten!

Zooals bijna alle echte kunstwerken is het weer zoo heel eenvoudig: het boek geeft niets dan het kleine leventje van het kreupele droomertje Koert, van zijn Vader en Moeder, „groote broer en groote zus", en van zijn jong-geboren zusje Magdalena, „een wurm zonder haar, die naar levertraan smaakte, als je het een kusje moest geven".

Niets dan dat geeft het boek, maar hoe wordt het verteld! Neem bijvoorbeeld het verhaal van buurvrouw, die tijdelijk het huiswerk komt doen, en „kauwde met 'r wentelende kinnebakje, langzaam en onwillig, of ze de roestige koffiemolen was, die moeite had soms door de verlamming van den slinger niks doorliet, en soms knapperde of-ie versche waterbroodjes tusschen z'n kiezen an gruzelementen brokte", en van wie Koert zijn boterhammen niet lust. Buurvrouw, die hem zijn snuit „tusschen de nijptang van 'r duim en wijsvinger, of ze de schroef van 'r mangel aanzette en op weerstand van den schroefdraad stuitte", en Koert tevens leert „hoe je tegen onzen lieven Heer f a t s o e n l i j k te gedragen...."

Lees eens het verhaal over de radio, waarvoor kleine Koert bang is, omdat hij denkt — dank zij buurvrouw — dat het Onze Lieve Heer is, die boven in de wolken zingt. En dan komt het mooie verhaal van groote broer over het brandende lampje, dat iedereen, groot of klein, meebekregen heeft.

„Is 't dàt wat zoo klopt as je schrikt?"

„Nee, mannetje — dàt is je lieve hartje. Maar náást je hartje draag je 'n lampje mee-rond.... As ik jou nou in je oogen zie, schat, zie 'k 't vonkend vlammetje dat 't kleine, donkere kamertje bij je verlicht. En dat ken je bij vader ook, as je me **heel** diep, van dichtbij, in m'n oogen kijkt....".

„Ik zie jouw lampie branden", zei 't kind.

Hij zag 't. 't Verfletste daglicht kringelde 'n phosphoresceerenden schijn in de omhoogstarende pupillen van den man — 't tuimelraam dampte in parelmoeren aanslag.

„Dat dacht ik wel, mannetje. Menschen, die van mekaar houen, **zien** mekaar's lampje altijd. Die draaien om elkanders lampje heen. Die lezen 'r in, of 'r niks mee **gebeurd** is....".

Dan het ziekbed van kleine Koert, die zijn nieuwe zusje een warme kruik had willen geven, maar daarbij deerlijk zijn gezonde been verbrandde. En dan weer de beschrijving van de ruwe, maar goedige Tante Toos, die het gezin uit de moeilijkheden helpt, als Vader werkeloos is geworden en bovendien verdacht wordt van inbraak met diefstal. Kleine Koert gaat

VAN DER MUNNIK
VISCHMARKT 28 v.h J. HOUWINK Hzn. GRONINGEN
Optiek - Bandages
PADVINDERSMESSEN

„His Master's Voice"
Platen en Gramafoons
CH. WIEGANT
Gr. Overstraat 67
DEVENTER
Nazien en Repareeren

Padvinders!!
neemt op Uw
tochten mede
WIGERSMA'S
Friesche Kruidkoek
Oudste Adres
Opgericht 1793
Beleefd aanbevelend,
H. WIGERSMA Tzn
NAUW 12 — LEEUWARDEN

BRUIN BROOD
gebakken door
L. LINDEBOOM & Co. - HOFLEVERANCIERS
IS HET GOEDKOOPSTE EN HET GEZONDSTE VOEDSEL
v. Hattumstraat 1—7 — ZWOLLE — Telefoon 969
Meermalen met goud bekroond

NIEUWE
HOEDEN
vanaf
f 5.25
G. Jonkhoff
Heerestraat 12
GRONINGEN

Watertroepers!
Canadeesche Canoes
Amerikaansche Import
worden geleverd door de
Fa. J. Geertsema
Groningen
Nieuwe Ebbingestraat 1

Coöp. Melkproductenfabriek „VOLHARDING"
Parallelweg 7 — DEVENTER — Telefoon 927
Levert prima Zuivelproducten

PADVINDERS!
Uw adres voor BESCHUIT is:
A. KIEFT
Binnen- en Buitenl. bekroningen
Fabriek: Oude Groningerstraat 34
TELEFOON 353 — ASSEN

POMA
ALCOHOLVRIJE
APPELSAP
Fa. H. J. PHAFF
WINSCHOTEN

Van Gerrevink's Drogisterijen
Telef. 36 en 802 - DEVENTER
SNELVERBANDEN
PADVINDERSVERBANDKISTJES

De Zutphensche Broodfabriek
TELEFOON 118
Geschikt voor clubtochten
is steeds onze bekende
„Globe Beschuit"

Doorzitten
bij Wielrijders,
een door de zon Verschroeide Huid,
Schrijnen en Smetten, verzacht en
geneest men met PUROL
Bij Apoth. en Drogisten

GEEN UITSTAPJES MEER zonder een doosje
Vatel Zoetzuur
Elk doosje bevat thans
HEERLIJKE NATUURVRUCHTENBONBONS
sterk gevuld met zachte, zuivere vruchtenvulling!

10 cent per doosje

DE KOFFIEBAAL
VERKOUW & STOKHUIJZEN - LEIDEN
KOFFIE EN THEE

J.C. Olland - Zwolle
Instrumentmaker
Optiek, Prismakijkers en Radio-Artikelen

LIMONADES
FIRMA WED. D. SILJEE, C. O. RACKE
HAVEN 6—8 — LEIDEN — TELEF. 1778

dan verhuizen naar de mijnstreek, waar Tante Toos weer werk gevonden heeft voor groote broer. Maar lang blijft Koert daar niet: Vader en een zoon van Tante Toos komen om bij een mijnongeluk, Moeder overleeft dat niet en Kleine Koert en Magdalena blijven alleen over. Tante Toos en haar eenig overgebleven zoon ontfermen zich echter over het tweetal en samen trekken ze de mijnstreek weer uit. De mijn had tè veel offers geëischt, haar laatste zoon wilde Tante Toos beschermen voor de mijnen. Maar eerst gaan ze nog samen naar het kerkhof: „De kinderhand boog naar de plek, waar 't wit-houten plankje in de aarde gedreven stond. Eerst plukte-ie 'n nog levend wit bloempje met 'n gouden hartje — toen vroeg-ie of 't **prachtig** wit lint met de zwarte letters óók mocht.

„'k Zal je helpen", zei Kobus, 't los snijdend, en de helft met de woorden „Voor onzen Kameraad" bij zich stekend. Buiten wachtte Tante Toos, en bij 't hek reed 'n zwarte koets binnen.

„Fijn!" zei 't kind, toen-ie 'n uur later weer in den trein zat, en van 'n krentebol hapte.

Zoo begon de tweede periode van Koertje's leven.

Van over de Grenzen

INTERNATIONALE RUBRIEK

Onder Redactie van Hopman W. M. VAN POPTA.

Parkstraat 53bis
UTRECHT.

Van uit het hooge Noorden wil ik jullie toch iets vertellen, van wat me tot nu toe zoo al wedervaren is. Bij al mijn rondzwerven heb ik al heel wat van de Padvinders van deze landen kunnen zien. Eerst kwam ik terecht bij de C.J.M.V.-padvinders van Duitschland, die deel uitmaakten van de groote C.J.M.V.-conferentie te Hannover, waar in het geheel een 7000 leden bij elkaar waren. Zooals overal verrichten ook hier de Padvinders de noodige hulp en zag je dus bij alle samenkomsten hen ijverig in de weer. Reeds dadelijk toen ik het station van Hannover uitkwam werd ik door hen opgevangen. Evenals alle andere Duitsche Padvinders zijn ook zij minder kleurig in uniform en waar ik nu zelf ook niet tot de kleinsten behoor, veroorzaakte ik nog al eens de aandachtige beschouwing van de omstanders. Toch neemt dit nooit de hinderlijke vorm aan, die we in ons dierbaar vaderland nog al eens kunnen ondervinden. Daar schijnen wij het alleen recht toch wel van te hebben. Het waren mooie dagen in Hannover. Gelukkig werkte het weer erg mee. Ik heb er heel wat weer geleerd over de verhoudingen van de Duitsche P.V.'s. Nog steeds hebben ze groote moeilijkheden, die wij maar in zeer beperkte mate kennen, maar daar tegenover staat, dat ik overal de vaste krachtige wil vind om ze te overwinnen. In veel gevallen beteekent P.V. zijn in Duitschland nog iets durven en er iets voor over hebben. Zijn ze misschien in het praktische werk nog niet zoover als wij, de echte P.V.-geest heerscht er zeker. Van meet af aan voel je je geheel onder Padvinders. Over het algemeen maken ze meer werk van wandeltochten, dan wij dat gewoon zijn, maar zoo in Hannover en omstreken wordt toch ook veel op de fiets afgedaan. Wat je overal in het buitenland weer treft is de veel grootere uitgestrektheid vrij terrein, waarover de P.V.'s kunnen beschikken. We raken in ons landje toch maar aardig ingebouwd, terwijl wat er nog is door kilometers prikkeldraad wordt afgezet. Eén van de dingen, die wij ook nog weinig kennen, is het troephuisje buiten ergens in het bosch, waar menig week-end wordt doorgebracht. Dat geeft gelegenheid voor veel intenser troepwerk, terwijl daar ook menig genoeglijk uurtje tezamen wordt gesleten. Vooral in de vacantie zie je daar haast iederen dag jongens bij elkaar. Enkele zulke troephuisjes zijn me ook in ons land bekend, maar met de steeds meer afgesloten terreinen, zou het toch wel mooi zijn, als de afdeelingen in de grootere steden over zulk een huisje met terrein op de duur zouden kunnen beschikken. Ik heb de indruk, dat ook de Duitsche Padvinders, zij het langzaam, steeds meer het oorspronkelijke boek van Baden Powell, waar ook zij zijn van uitgegaan, weer naderen. Van Hannover kwam ik in Kopenhagen terecht, een naam die bij velen van ons weer prachtige herinneringen oproept. Hier heb ik me een fiets aangemeten en kon zoo tal van ons wel bekende plekjes weer eens opzoeken. Wat zag Ermelundsletten er nu kaal uit zonder al de tenten van ons prachtige kamp. Veel sporen waren er niet meer over. Hier en daar kon je nog zien, waar zulk een goot voor het water was geweest, terwijl ook de groote weg midden door het kamp nog wel uit te vinden was. Maar overigens waren alle sporen verdwenen.

Bij Hilleröd, waar we het kasteel Frederiksborg bezochten, heb ik nu een week-end en nachtoefening van Deensche C.J.M.V.-

padvinders kunnen meemaken. Het was een oefening voor P.L.'s en 1e klas P.V.'s. We kwamen in een van de prachtige Deensche beukenbosschen terecht. Zelden heb ik zoo'n mooie nacht meegemaakt. Hel schitterde de maan terwijl in het Noorden nog duidelijk het licht van de zon te bespeuren was. De jongens van elke troep moesten met hun leider een bivak inrichten, zoodat ze niet door de anderen konden gevonden worden, en dan zelf verder trachten de anderen uit te vinden. Met twee leiders heb ik toen 's nachts door de prachtige bosschen gedwaald. Wat was het mooi als we dan plotseling weer aan de rand van een van die mooie meeren stonden. De jongens hadden zich prachtplekken uitgezocht en de meeste zijn dan ook niet gevonden.

Zondagmorgen hield de leider in het bosch een korte toespraak tot de jongens en zongen we samen eenige liederen. De verdere dag hebben we toen nog verschillende praktische dingen beoefend en spelen gedaan. De Denen seinen meest met hun eigen seinstelsel, maar ook Morse is hen niet onbekend. Je kon merken, dat ze er goed in geoefend waren met weinig zich een goed kamp in te richten. Evenals wij doen ook zij alles op de fiets. Maar voor iemand uit het vlakke land valt dat al maar optrappen van weer een nieuwe heuvel nog niets mee. Maar de Denen gaven er blijk van, dat ook dat slechts een kwestie van oefening is. Door hun schoolregeling hebben de Denen meer tijd om zich in de week voor een en ander te oefenen, daar ze school hebben van 8 tot 2 uur, natuurlijk met een pauze er in om het meegebrachte brood te eten, en dan verder klaar zijn. Als ze hun huiswerk in den avond maken of in den middag hebben ze een van beide vrij om zich in speciaal P.V.-vaardigheden te bekwamen.

De Zweedsche kust, die we verleden jaar van uit het kasteel Kronborg duidelijk voor ons zagen liggen, heb ik nu ook bereikt. Eerst ben ik meer Noordelijk geweest om deel te nemen aan de conferentie van jongensleiders van de C.J.M.V. in de Noordelijke en de Duitsch sprekende landen van Europa. Prachtige dagen hebben we hier tezamen gehad en voor alle onderdeelen van dit groote jeugdwerk kan deze conferentie van veel beteekenis worden. En nu terwijl ik dit schrijf, zit ik bij de vaste kampplaats vàn de C.J.M.V.-padvinders van Helsingborg. In een dennenbosch aan de kust, een 50 M. boven de zee staan enkele barakken, terwijl er verder verschillende goede plekken zijn om tenten op te slaan. Prachtig is het uitzicht op de Deensche kust, terwijl in de Sont aan onze voeten tal van zeilschepen en stoombooten den geheelen dag door voorbij varen. Hier hebben de jongens de gelegenheid hun week-end door te brengen, terwijl nu, waar in Zweden de schoolvacantie al begonnen is, de geheele dag hier jongens aan het spelen en oefenen zijn. Over het algemeen vindt men natuurlijk in alle landen ongeveer dezelfde oefeningen en vaardigheden bij de P.V.'s. In Skandinavië wordt echter over het algemeen meer aan lichamelijke geoefendheid gedaan, dan bij ons dit het geval is. Hun eischen staan meest iets hooger dan bij ons. Maar van groot gewicht is daarbij, dat van jongsaf op de school meer aandacht aan de lichamelijke ontwikkeling wordt geschonken dan bij ons, al verandert dit in de laatste jaren ook bij ons wel in de goede richting. Ook de meerdere vrije tijd maakt een betere oefening natuurlijk gemakkelijker mogelijk. Tot mijn groote vreugde was ik in de gelegenheid eenige van de nog steeds in leven zijnde volksdansen te zien. Onder het zingen van een bepaald dansliedje worden deze typische volksdansen op een stuk weide gedanst. Niet alleen leven ze nog bij de bevolking, maar men doet er ook alles voor ze bij de jongeren er in te houden. Natuurlijk kan een dans als deze alleen door jongens en meisjes samen volbracht worden. In hoever ze bij ons bestaan of nog terug te vinden zijn, weet ik niet, maar anders zouden wij met hulp van de meisjesgezellen ook op deze wijze een mooi stuk vaderlandsch werk kunnen doen. De volksdansen die ik hier zag hebben meest de vorm, dat allen samen in een kring op de maat van het lied langzaam in dezelfde richting de kring laten rondgaan, terwijl dan een kleinen binnenkring van jongens op een oogenblik uit de groote kring meisjes uitkiest, en zoo enkele dansende paren vormt. Op de maat van het lied dansen deze dan in de groote kring rond, waarna de jongens in de groote kring gaan en nu de beurt aan de meisjes is. En zoo gaat het dan voort met steeds wisselende liedjes en vormen en bewegingen van dansen. Ook voor de instandhouding van zulke oude volksgebruiken is een eigen buitenterrein natuurlijk van de grootste waarde. Misschien is in deze richting ook op Eerde wel wat in te studeeren. Met onze volksdans hebben we op de Jamboree toch ook nog al aardig succes gehad.

Overigens wensch ik jullie een goede vacantie toe en hoop ik van harte, dat deze zomer ook wat zonneschijn zal brengen.

CORRESPONDENTIE GEVRAAGD.

Amerikaansche padvinder, 14 jaar oud, zoekt correspondentie met Nederlandsche padvinders (Engelsche taal). Aanmeldingen bij den Commissaris voor het Buitenland, Servaes Bolwerk 10 te Utrecht.

PUZZEL-RUBRIEK

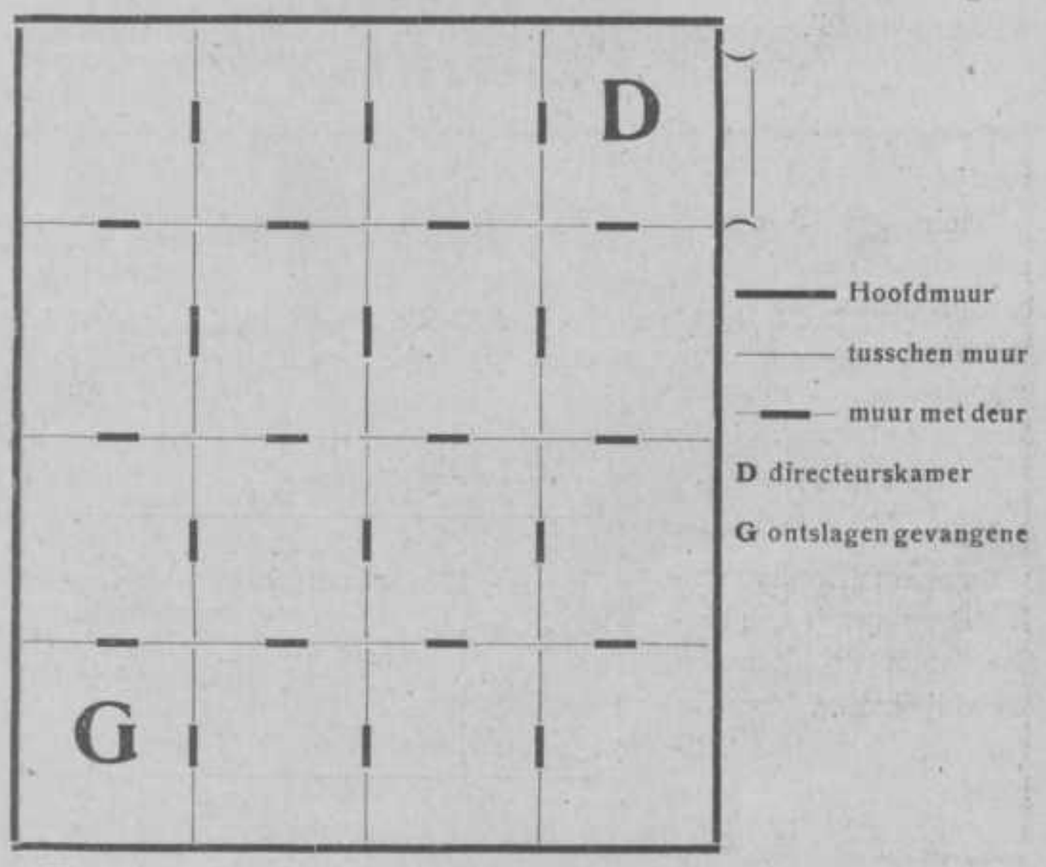
Alle correspondentie, deze rubriek betreffende, te richten aan Mr. P.V. Puzzle, p/a Red. „De Padvinder".

Oplossing no. 9. De kortst mogelijke woorden, door de deelnemers gevonden, zijn onderstaande. De woorden tusschen haakjes erachter zijn, of korter, of eveneens mogelijk.

1. autowiel, autolied (autoline); 2. *(utopie*, niemand vond dit woord) ; 3. utopia; 4. Europa (acolus, aueros); 5. Laurier (miauwen, *auctie)*; 6. ovatie (akolei); 7. jodium *(riouw)*; 8. oude; 9. uier, luie (uien) ; 10. olie, boei; 11. auto ; 12. aluin (aulis) ; 13. ahoi ! 14. rauwe ; 15. are, ale (era) ; 16. ida, ali (beter: aïs); 17. boa, aho, oma, opa ; 18. au ! 19. ei ; 20. leo, koe (ode, roe, oer, hoe etc.) ; 21. reu, keu, beu (uwe, emu) ; 22. Ido ; 23. ui ; 24. oud, kou, zou (duo). Het hiergevenden minimum is 31.

Het record is behaald door C. L. Doorman, Utrechtsche weg 138, Amersfoort, die 37 medeklinkers gebruikte. Zijn prijs, Een Jongensjaarboek, verdient hij ten volle, daar de op hem volgende A. de Vos van Steenwijk het alphabet al 53 medeklinkers afgapte. Dan volgen E. Basie (59), de meisjesgezellen A. en M. Kotting (67), vaandrig F. J. van der Veer (81) en de rest is nog hooger, wat me haast zou verleiden eene wedstrijd in hoogte records op dit punt te gaan organiseeren. We trachten evenwel zoo lang de voorraad strekt origineel te blijven, dus gaat deze voorstelling niet door.

Puzzel No. 11. Hieronder vinden jullie de plattegrond van de beroemde strafgevangenis te Boerepummel-Parochie ! Een gevangene, die in G zit, wordt ontslagen wegens goed gedrag, mits hij de volgende intellect-proef naar behooren weet te volbrengen.

Hij moet één voor één de andere gevangenen gaan begroeten (alle hokjes, behalve D bevatten één gevangene) zonder tweemaal denzelfden de hand te drukken. Ook mag hij er geen vergeten. Tenslotte begeeft hij zich naar des directeuren vertrek alwaar hij den zegen van Habakuk meekrijgt om vervolgens door de Hoofdingang (in dit geval : uitgang) de eerste happen „vrije" lucht naar binnen te werken, of minder poëtisch uitgedrukt : hem te smeren !

Hoe, zoo vraag ik U, geliefde puzzelschare, moet de man dat karreweitje voor mekaar boksen ? De oplossing liefst zoo gauw mogelijk (de arme kerel wacht er op !), voor 1 Augustus aan mijn adres.

* * *

Het is me opgevallen (gek, hé, hoe zoo iets soms opvalt !) dat voor sommige puzzels buitengewoon veel en voor andere buitengewoon weinig animo bestaat, en het is mijn Plicht als „puzzelvader" uit te puzzelen : *a.* de oorzaak hiervan ; *b.* welke puzzels gemaakt moeten worden, opdat der lezers aandacht zoo maximaal mogelijk zij !

Hiermee nu kunnen jullie me helpen, door op te geven, bij de oplossing van deze puzzel, welke soort van de „tot nu toe geplaatsten" jullie het leukst vond. Maak daarvan een lijstje op, en nummer ze dan naar „graad van leukheid". Dan zal ik met de wenschen van mijn geachte cliëntele de meest mogelijke rekening houden. Helpt allen mee ! Ook gij !

Met krampachtig saamgetrokken linker,

Mr. P.V. PUZZLE.

HAAGSCHE HOPJES

Student staat des nachts aan de bel te luiden van een buitenhuis. Op eerste étage wordt een raam opgeschoven en een nijdige stem vraagt : „Wat moet U hier midden in den nacht ?"

Student : „Dit huis heet toch „De Anjelieren" ?"

Stem : „Ja, wat zou dat ?"

Student : „Zoudt U me even willen wijzen waar ze staan ? Ik zie geen anjelieren".

* * *

„Ben je bij den dokter geweest, dien ik je heb aanbevolen ?"

„Ja".

„En heb je gezegd, dat ik je naar hem heb verwezen ?"

„Ja".

„Wat zei hij ?"

„Of ik hem vooruit wilde betalen".

* * *

Kruidenier : „Wel ventje ?"

Kleine Jongen : „Mooder vraagt of U een rijksdaalder kunt wisselen. Ze zal de rijksdaalder morgen komen brengen".

* * *

Een groep jongens waren op Zondag bij het dorp aan 't voetballen, toen de dominee voorbij kwam en één van de jongens aanhield.

„Schaam je je niet om op Zondag te voetballen. Wat zeg je vader er wel van". Waarop de jongen antwoordde :

„Vraag het hem zelf. Hij staat daar in de goal van de tegenpartij".

* * *

A. : „Wanneer vind-je iemand belangrijk ?"

B. : „Als hij werkelijk is wat hij van zichzelf denkt".

* * *

Nieuwe dienstbode : „Mevrouw, wat voor saus wordt er gebruikt bij schelvisch ?"

Mevrouw : „Ik had liever, Dina, dat je zelf je kruiswoordraadsels oploste".

* * *

Een ontdekker is naar Brazilië vertrokken om te zoeken naar verloren steden. Een soortgelijke sensatie ondergaan de padvinders, die te Zwolle overstappen op het lokaaltje Zwolle—Ommen.

* * *

Een klein jongetje stond op straat verschrikkelijk te snikken. Een vriendelijke oude dame vroeg het ventje, wat er aan de hand was.

„We eten thuis vandaag pannekoeken", snikte de jongen.

„Maar dat is toch geen reden om zoo te huilen ?"

„Ja, maar ik kan den weg naar huis niet vinden".

* * *

Onderwijzer : „Karel je moet netter leeren werken. Die 5 gelijkt precies op een 3".

Karel : „Maar het is een 3, meester".

Onderwijzer : „Dan gelijkt-ie precies op een 5".

* * *

Een groot zakenman zegt, dat de industrieele moeilijkheden veroorzaakt worden door verschillende methoden van werken. Ik geloof, door verschillende methoden van niet-werken.

* * *

Tandarts : „Verdooven ?"

Patiënt (bekend bokser) : „Doet het anders pijn ?"

Tandarts : „Ja, nogal".

Patiënt : „Dan zou ik het in Uw eigen belang maar doen".

* * *

Zij : „Wat een prachtige zonsondergang !"

Hij (schilder) : „H'm. Veel te bont".

* * *

Leider, z'n best doende om den jongens te wijzen op de schoonheden der Natuur : „De Natuur maakte al deze prachtige heuvels !"

Stadsjongen : „Da's zoo'n kunst niet als je er de rommel voor hebt".

* * *

Dame : „Kan ik dezen bontmantel in den regen dragen ?"

Verkooper : „Mevrouw, hebt U wel eens een vos met een paraplu gezien ?"

* * *

„Ik hoor dat er gisteren bij je ingebroken is en dat de inbrekers vergeefs hebben getracht de brandkast te openen. Wat zullen die kerels teleurgesteld zijn geweest".

„Ja, maar dat is nog niets vergeleken bij de teleurstelling als ze er wèl in waren geslaagd".

„Kom je er ook in, Tom ?"
„Nee, me moeder vindt 't niet goed".
„Ze merkt er toch niks van".
„Jawel, vanavond mot 'k in 't bad".

(Passing Show.)

* * *

Bij een Engelsche kustplaats viel een jongen van een 36 Meter hooge rots, doch was ongedeerd. Ongetwijfeld heeft dit jongemensch aanleg voor filmster.

* * *

„Vind je, dat adverteeren spoedig resultaten heeft ?"

„Ja. Gisteren vroeg ik per annonce een nachtwaker en vannacht is er al bij ons ingebroken".

* * *

Moeder : „Wat, heb je je nieuwe pop nu al kapot gemaakt ?"

Marietje : „Nee moeder, ze heeft zelfmoord gepleegd".

* * *

Stoelen worden, volgens een krantencauserie, steeds lager en lager. Ja, dekstoelen soms zeer plotseling.

Firma Willem Kamerlingh - Groningen
Kantoorboekhandel, Electrische Drukkerij, Boekbinderij, Stempelfabriek
Gevestigd 1782 Telefoon 637

PADVINDER WONG

EEN NEW-YORKSCH PADVINDERSVERHAAL DOOR RICHARD CONNELL

(Slot.)

Op een nacht dus toen iedereen sliep sloop Wong naar de kleine eetzaal en installeerde zichzelf met veel plechtigheid tot padvinder. Natuurlijk was hij in uniform. Een van de eerste dingen die hij gedaan had was 't verzamelen van een uniform, juist zooals gewone padvinders dat hebben. Stukje bij beetje was het bij elkaar gekomen — een blouse vier maten te groot, een hoed drie maten te klein, een groote roode zakdoek voor de das, een wijde uitgezakte kniebroek, en voor insigne een groote platgeslagen koperen knoop, die hij in een aschbak had gevonden.

Wong hield de installatie geheel zooals het hoort. De eettafeltjes waren de patrouilles padvinders die in het gelid stonden, een groote blauwe vaas was de hopman. Wong las de heele padvinderswet met zachte eerbiedige stem voor en vervolgens de belofte, die hij opzei, terwijl hij zijn handen tot den groet bracht:

„Op mijn eel, ik wil mijn bes' doen om mijn p'icht te doen voor God en mijn vaderland en de pavindelwet gehoolzamen; iedereen te 'elpen waal ik kan: mijzelf lichame'ijk stelk, geeste'ijk wakkel en zede'ijk klachtig te houden."

Toen gaf hij een driewerf hoera voor den nieuwen padvinder, juist zooals het in het boek stond. Hij had niet geweten wat hij aanmoest met dat deel van de plechtigheid, waarbij alle jongens hem feliciteeren en hem de hand schudden. Hij vond het werkelijk onpleizierig dat hij dit moest overslaan. Maar nu deelde hij zichzelf in bij een patrouille en met een rechtsomkeert nam hij zijn plaats in, in het denkbeeldige gelid.

Wong had zich al eenigen tijd bezig gehouden met een geschikte naam voor de patrouille. De Engelsche namen van de meeste dieren kende hij niet, behalve kat en hond en deze schenen niet te passen bij de Ratelslangen, de Wolven en de Beren van Hopman Peddie's troep. Maar tenslotte kwam het in hem op, dat er een dier was, dat hij buitengewoon goed kende en dat dus als 't waren voorbestemd was om zijn patrouille-dier te zijn. Dat was de garnaal.

Aan 't eind van deze installatie-plechtigheid bij een enkele kaars zei hij dus: „Pavindel Wong is toegevoegd aan gallaalpatlouilje". Toen ging hij met opgericht hoofd naar zijn plaats in het gelid en bleef een minuut lang in de houding staan voor het saluut. Toen blies hij de kaars uit, sloop naar de slaapzaal van de snorkende kelners, kroop uit zijn uniform, verborg het onder zijn matras en bleef nog even glimlachend liggen. Maar de glimlacht verdween nog voor hij insliep, want er was toch nog iets niet in orde.

Wong was nu een padvinder. Het mocht zijn dat zijn lidmaatschap niet erkend was door de autoriteiten, 't mocht zijn dat de padvinders hem niet als zoodanig wilden erkennen, maar nooit leefde een padvinder zoo strikt volgens de padvinderswet en deed zijn goede daad elken dag zoo opgewekt. Natuurlijk verscheen hij nooit in uniform op straat, hij was steeds bang ontdekt te worden door de padvinders van Peddie. De padvinders-oefeningen hield hij 's nachts als iedereen naar bed was, in de kleine eetzaal bij de teakhouten tafeltjes of nu en dan in verloren oogenblikken in het steegje naast het restaurant.

De bijeenkomsten van de Garnalenpatrouille waren ordelijk, ernstig en waardig. Wong moest eerst voor den leider spelen en zei dan met een zware stem: „Pavindel Wong" en dan met zijn gewone stemgeluid: „Plesent". Dan ging hij in de houding staan en maakte het saluut.

De volgende stap in het padvindersschap was het tweede klas-examen, en daarvoor moest Wong weer een heeleboel moeilijke en ingewikkelde dingen leeren: seinen, kompas lezen, eerste hulp bij ongelukken, vuur aanleggen met ten hoogste twee lucifers, een mijl wandelen — dat hem een paar dagen pijn in al zijn leden bezorgde — het gebruik van de bijl. Hij zette zich ervoor om al deze dingen stuk voor stuk onder de knie te krijgen.

Toen op een middag zond Li Tow Foo hem weer uit om een eend te koopen. Zijn weg ging weer langs het speelterrein waar hij in maanden niet was geweest. Hij dacht er over om snel voorbij te loopen en niet te kijken, maar het leven dat de jongens bij hun spel maakten, deed hem opzien. De Ratelslangen waren in een hevig gevecht gewikkeld met de Beren en de Wolvenpatrouille hield boksoefeningen. Toen Wong zoo toekeek voelde hij plotseling een groote leegte, een scherpe pijn, een harde eenzaamheid. Wat hij gedaan had was slechts spel, hier was het echte padvinderswerk. Hij had altijd de levendige lachende jongens uitgesloten als hij — alleen — de verschillende spelen uit het padvindershandboek beoefende. En nu wist hij dat hij het niet meer kon doen. Hij hield een slip van zijn versleten jasje voor zijn oogen, omdat hij het spel niet langer kon aanzien. Toen draaide hij zich om en liep met zware stappen en een nog zwaarder hoofd weg. Hij wist nu dat de Garnalenpatrouille niet langer kon blijven bestaan.

Op den terugweg — langs een omweg, want hij wilde de vroolijk spelende jongens niet meer zien — besloot hij dat de Garnalenpatrouille nog een laatste bijeenkomst zou hebben en dan voor altijd zou worden ontbonden. De bijeenkomst zou den volgenden middag gehouden worden en daar het handboek voorschreef, dat oefeningen zooveel mogelijk in de buitenlucht moesten plaats hebben, ging Wong naar het Steegje naast het restaurant en hield voor de laatste maal appèl.

„Pavindel Wong".

„Plesent".

„De gallaalpatloelje zal de vlag g'oeten".

De Garnalenpatrouille maakte groot saluut.

„Pavindel Wong van gallaalpatloelje zegt de pavindelwet op".

Padvinder Wong trotsch, met de borst vooruit zei met een heldere stem de tien artikelen achter elkaar op.

„De gallaalpatloelje zal nu seinen doen, geleid door pavindel Wong".

Wong nam de seinvlaggen, die hij van een paar oude servetten gemaakt had en begon letter voor letter te seinen:

CHINEESCHE JONGEN KAN NIET PADVINDER ZIJN WANT HIJ IS GEEL.

Toen eerst ontdekte Wong een paar oogen die naar hem keken. De vlaggen hielden op met wapperen en hij staarde naar den man die hem aankeek. De vreemdeling was een paar passen het steegje in gegaan om beter de verrichtingen van het eenzame lid van de Garnalenpatrouille te kunnen gadeslaan. Wong zag dat het een korte dikke man was met een door de zon verbrand gezicht, twee vroolijke oogen en een sikje dat recht vooruitstond. Verbaasd en ook wel een beetje verontrust rolde Wong de vlaggen op en trachtte langs den man weg te komen. Maar deze hield hem tegen.

„Een oogenblikje als 't je blieft", zei hij. „Wie ben je?"

„Pavindel Wong", stotterde Wong. „Gallaalpatloelje".

„Wàt voor patrouille?"

„Gallaal".

De man fronsde zijn wenkbrauwen.

„Bedoel je soms Garnalen?"

Wong knikte.

„Welke troep?" vroeg de man.

Wong had al reeds lang een nummer voor zijn troep uitgezocht.

„Negen honderd negen en negentig", zei hij.

De rimpels in 't gezicht van den man werden dieper en de uitdrukking werd onvriendelijk.

„Erg vreemd", zei hij, gedeeltelijk tegen Wong, maar grootendeels tegen zichzelf, „die troep bestaat niet."

Hij keek Wong aandachtig aan.

„Wie is je hopman?" vroeg hij.

Wong was graag weggeloopen, maar de man stond hem in den weg.

„Geen hopman", stotterde Wong.

„Dan ben je dus eigenlijk geen padvinder?"

Het oogenblik dat Wong al lang gevreesd had was dan eindelijk toch gekomen. Hij was gesnapt terwijl hij zich uitgaf voor een padvinder. Hij zocht naar een gelegenheid om te ontsnappen, maar vond er geen.

„Weet je niet", ging de man voort, „dat je geen recht hebt om je uit te geven voor wat je niet bent? De uniform te dragen en jezelf te installeeren? Alleen werkelijk geëxamineerde padvinders kunnen....."

„Kan geen pavindel zijn", mompelde Wong mistroost, „ben geel".

„Wat nu", zei de man. „Wie heeft dat gezegd?"

Een schelle bevelende stem uit een bovenraam viel den man in de rede.

Het gezicht van Li Tow Foo onder een van de ramen door en in 't Chineesch riep hij: „Kom direct boven, Wong, kind van den duivel! Zijn er geen eenden te plukken en garnalen te pellen voor 't feest van vanavond? Kom boven of ik kom beneden en dan sla ik je tot moes."

„Moet gaan!" zei Wong gehaast. „Want hij loept. Pavindel is ge'oorzaam. Altikel zeven."

Hij sloop langs den man en rende de trappen op naar de woedende Li Tow Foo die hem krachtig uitschold.

„Afstammeling van een of ander minderwaardigen duivel" — pats — „trek die bruine vodden uit en kleed je in je nette pak" — Pats. — „Is er niet genoeg werk?" — Pats. — „Vanavond om zeven uur moeten we klaar zijn voor een feest met lantarens voor zeven en twintig menschen in de kleine kamer op de bovenste verdieping. Ga daarheen en maak alles klaar." Pats.

Toen Wong met een pijnlijk en verschrikt hart en berouwvol gelaat de verschillende schaaltjes uit zette waar de rijst in moest, keek hij toch nu en dan naar de deur, want elk oogenblik verwachtte hij den man met het sikje te zien binnenkomen, die hem zou aanwijzen als de valsche padvinder.

Het feest zou beginnen om zeven uur, maar één minuut over zes kwam de eerste gast al. Het was Padvinder Tomasso in vol ornaat met een gezicht dat glom van de zeep. Hij was echter niet te trotsch om Wong te groeten.

„Dag, Langstaart", zei hij minzaam.

„Dag", zei Wong neerslachtig. „Wat kom je hier doen?"

„Onze troep viert groot feest op de bijeenkomst vanavond."

Wong had gedacht dat zijn beker van ellende niet voller kon, maar dit nieuws was nog een druppel en die kon er in.

„Ze zullen mij van avond tweede klas maken", merkte Tomasso op, een vergeefsche poging aanwendend om zijn opgewondenheid te verbergen. „Ik en vier anderen. En de nieuwe hopman zal er zijn. En ze geven Steven-padvinder Cacey een medaille, omdat hij een meisje gered heeft uit een put, waar het in was gevallen. En de Chief is gekomen om het Steven zelf te geven."

„De chief?" herhaalde Wong sufferig.

„Ja, de hoofdman van alle padvinders."

Een doordringende stem vroeg in het Chineesch waar dat luie hellekind Wong was, en waarom in naam van alle duivels hij niet aan het garnalenpellen was. Wong snelde weg naar zijn bezigheden.

In de kleine eetzaal op de bovenste verdieping van het bouwvallige oude gebouw, waarin het restaurant huisde zaten de padvinders een beetje zelfvoldaan en buitengewoon gelukkig aan een lange tafel en porden elkaar tusschen de ribben.

Voor deze gelegenheid was de zaal versierd met veelkleurige lampions en langs de zoldering hingen slingers van gekleurd papier.

Wong die door een kier van de deur keek liet zijn begeerige oogen gaan langs de rij van vroolijke gelukkige gezichten, maar plotseling stopten ze. Daar zat Hopman Peddie, blij dat hij een zoo vermoeiende vereeniging als Padvinderij kon opgeven, en zijn opvolger een slanke vroolijk lachende jonge man. En daar tusschen zat iemand, waarop Wongs oogen waren blijven rusten. Het was de korte dikke man met het sikje. Het hart van Wong stond stil. Om onder vier oogen uitgemaakt te worden voor een bedrieger was al erg: maar om openlijk voor al die padvinders beschuldigd te worden, dàt zou ondragelijk zijn.

Hij pakte den anderen kelner Long Dam Hi bij zijn jasje. Snel Chineesch pratend zei hij:

„Laat mij bij de lift staan en schalen aangeven". „Jij mag de tafel bedienen. Jij mag de fooien houden.

„Komen niet veel fooien", zei Long Sam Hi onwillig.

„Ik zal je een dollar geven", sprak Wong wanhopig.

„Geef op!"

Wong haalde uit een losse naad van zijn hemd een dollar, die hij opgespaard had om er een padvindersmes voor te koopen. Long Sam Hi borg de dollar in een naad van zijn hemd op.

Toen de schalen met de lift van de keuken beneden kwamen, nam Wong ze er af en schikte ze op de bladen voor Long Sam Hi om te bedienen.

Dat werkje bij de lift was niet erg zwaar.

De opening was niet meer dan een gat in de muur op borsthoogte, ter grootte van een vierkante voet. Wanneer Wong niet bezig was met het lossen van schotels van de lift, die telkens op en neer ging, stak hij zijn hoofd in het duistere gat. Hij deed dat, omdat hij niet wou, dat de padvinders hem zagen, speciaal niet de man met het sikje; zij hoefden niet te merken, dat hij huilde en dat hij zich had afgewend van het vroolijke tooneeltje om zijn tranen den vrijen loop te geven over zijn dik glad gezicht en dan in de donkere schacht.

De padvinders waren nu met hun maaltijd gekomen aan de ice-cream en de rijstkoekjes en de man met het sikje stond op om hen toe te spreken.

„Padvinders", hoorde Wong hem zeggen, „Ik ben erg blij dat ik bij jullie mag zijn op dezen heerlijken avond, waarop jullie je insignes eerste en tweede klas zult ontvangen en waarop één van jullie de Padvindersmedaille voor moedig hulpbetoon zal krijgen. Eerst wil ik de nieuwe leider aan jullie voorstellen, Hopman Bruce die....."

Hij brak plotseling af. Beneden in de keuken was iets gebeurd. Er klonken pijnlijke kreten, luide scheldwoorden in 't Chineesch, een gedraaf van veel voeten, het dooreenschreewen van verschillende stemmen, en toen een loeiend, knetterend geluid waarin al de andere geluiden zich oplosten.

„Brand!" riep Ernest Peddie.

Een wolk zwarte rook gulpte door het nauwe gat van de lift.

Wong die daarbij stond, stikte bijna.

De man met het sikje scheen heelemaal niet zenuwachtig te zijn; zijn stem was rustig en helder, maar er was een andere klank in, een commandoklank.

„Denk aan je padvinderswet", zei hij. „Jullie gaan rustig naar buiten. Geen verwarring. Hopman Bruce, leidt u de padvinders de trap af."

De nieuwe hopman liep naar de deur, maar vóór hij die kon bereiken, was een dikke logge figuur in een zwart jasje en witte schort hem voorbij geschoten en sloot met een smak de zware ijzeren schuifdeur.

„Kan niet daê dool", zei Wong, terwijl hij de doortocht afsloot. „Tlappen b'anden al." Hopman Bruce keerde zich snel om. „De Chineesche jongen heeft gelijk", fluisterde hij den man met het sikje in. „Hij sloot de deur juist op tijd. De vlammen sloegen al om de trap."

„We zijn opgesloten", jammerde Ernest Peddie. „Die deur kan de vlammen niet lang tegenhouden."

„Ssst!" commandeerde de man met het sikje. „Laat den jongens niet merken dat ze in gevaar zijn. De deur houdt het wel vijf minuten uit. Wij kunnen in korter tijd dat raam uit."

„Maar de vlammen komen door de lift naar boven", kermde Ernest Peddie. „Zie maar! Daar is geen deur!"

De man met het sikje draaide zich snel om. De jongens drongen samen in een hoek met bleeke gezichten.

„Vlug! Het raam!" beval de man met het sikje. Hopman Bruce stak zijn hoofd uit het raam en onderzocht snel den toestand.

„Dat geeft niets", zei hij zacht. „Wij zijn hier op de vierde verdieping.

„Hebben we geen touw?" vroeg de man met het sikje.

„Elke padvinder heeft een meter koord", zei de nieuwe hopman.

„Goed! Laat ze die aan elkaar binden. Padvinders vorm een lange rij. Knoop je touwen aan elkaar om een lange lijn te krijgen. Maar vlug!"

De jongens gehoorzaamden automatisch.

„We zullen niet op tijd zijn, we zullen niet op tijd zijn!" kermde Ernest Peddie zenuwachtig. „De vlammen slaan al door de lift en pakken het behangsel. Kijk!"

Kleine vlammetjes sloegen uit het liftgat.

„Bruce" — de stem van den man met het sikje was hard — dat gat moet gestopt worden. Als er ook maar de geringste trek in de zaal komt. —"

„Ik kan er geen tafel voorzetten: die zitten aan den grond vast!" beet de hopman hem toe. „Stop het gat, stop het gat!" Peddie wrong zijn handen.

De rook kwam door de opening en vulde de zaal. De jongens veegden de tranen uit hun oogen: hun lijn was klaar.

„Vul het gat op, op de een of andere manier!" riep de man met het sikje.

„Ik gat stoppen!" zei een stem vlak naast hem.

De man draaide zich snel om.

„Wat", riep hij uit. „Dat is de garnalenpatrouille!"

Wong sprong vlug in de houding, maakte het padvinderssaluut en rende toen in volle actie naar de liftschacht. Dikke rook, de voorbode van vlammen, kwam er uit. Wong trok snel zijn jasje uit en trachtte hiermee de opening af te sluiten. De rook woei het voor zich uit als een storm de zeilen. Toen aarzelde Wong een oogenblik. De jongens keken toe met oogen verwilderd van angst. Plotseling wierp Wong zich in het gat en sloot met zijn lichaam de opening geheel af.

De padvinders wierpen hun lijn uit: een voor een kwamen ze veilig beneden.

De laatsten die naar beneden gingen waren de man met het sikje en Hopman Bruce.

Over de schouder van Bruce lag een lichaam gewikkeld in iets dat vroeger een schort was.

Twee kloeke brandweerlieden droegen heel voorzichtig een brancard in de Eerste Hulp-afdeeling van het Bellevue Hospitaal.

„Die had moed!" merkte brandweerman Dan Reardon op.

„Zou hij er door komen? Wat denk je er van, met zijn huid overal verbrand?" zei brandweerman Feehan.

„Hoorde je niet dat de dokter zei dat een Chinees negen levens had?" zei Reardon. „En hij is een Chinees. Maar toch: Wat een moed!"

„En nog wel een geeltje!" zei Feehan.

„Hij heeft nu bijna geen gele huid meer!" merkte Reardon op. „Maar wat heeft hij toch in zijn handen geklemd?"

„O, dat is een soort medaille, dat wil zeggen, dat hij Padvinder Eerste klas is of zooiets", antwoordde Reardon. „Zag je het gele jong niet grinneken van pret toen die oude vent met dat sikje het hem gaf?"

EINDE.

Ontvangen Bladen

„*Die Chronycke*" (troep I Amsterdam) opent met een bijdrage waarin het welgeslaagde Paaschkamp te Ommen besproken wordt. Het maandelijksch interview betreft het oudste troeplid Miek, die hopman Herbschleb nog meemaakte. De laatste pagina geeft teekeningen van het Paaschkamp.

* * *

De Apeld. Padvinder bericht, dat op 19 Augustus a.s. een bazar zal worden gehouden op het terrein der afdeeling. De padvindsters hebben hun Pinksterkamp in het clubhuis gehouden.

* * *

„*Dsjungel-Nieuws*". (Troep IV Amsterdam, welpen). Bijzonder aardig en geschikt zijn de kleine geïllustreerde verhaaltjes van Dikkie Muis en van de Keverfamilie. Verder worden o.a. eenige onderscheidingsteekens der N.P.V. beschreven en geeft de aflevering een overzicht van hetgeen in de maand Juni zal worden gedaan.

* * *

„*De Bataaf*" (Frederiksoord). Gelukkig mag de afd. Frederiksoord de Bosschen weer gebruiken. Wij zijn er de leiding dankbaar voor, dat ze de circulatie van „De Padvinder" aanmoedigt. Het zomerkamp wordt te Schiermonnikoog gehouden. Ten gerieve der ouders, die daar dan ook hun vacantie willen doorbrengen, wordt een lijst van goede pensions gepubliceerd. Een aardig idée.

* * *

De oogst van afdeelings- en troepblaadjes was deze maand schraal, vermoedelijk in verband met de komende overgangs- en eindexamens.

* * *

Jeugdkerkblad (Avenue Concordia 3b, R'dam). In het Juninummer is een artikel overgenomen uit „Opgang" welke bijdrage, „Training", wij zoo vrij zijn deze maand als openingsartikel te gebruiken. De Jeugdkerk heeft 2 jongenskampen en 2 meisjeskampen georganiseerd, welke op „Engbergen" te Gendringen (Gld.) aan het riviertje de Oude IJsel zullen worden gehouden. Data tusschen 15 Juli en 1 Augustus. Duur van elk kamp 9 dagen.

* * *

„*Dierenbescherming*". Tot onzen grooten spijt lezen we in het Juni-nummer, dat de heer Doorman het redacteurschap van „Dierenbescherming" heeft neergelegd. In hetzelfde bericht wordt medegedeeld, dat om financieele redenen den uiterlijken vorm van het blad zal worden versoberd en dat de nieuwe redacteur, de heer Engelen, zooveel mogelijk tegemoet zal komen aan den wensch der afdeeling Groningen, om het orgaan meer practisch, meer actueel en propagandistisch in te richten.

* * *

„*Het (Indische) Padvindersblad*". Dit orgaan staat thans onder redactie van Mevrouw M. Horst—Brinks, Sumatradwarsstraat 3 te Soerabaia. Mevrouw Uilkens, de vorige redactrice, is naar Holland vertrokken. De April-aflevering geeft geschiedkundige bijzonderheden over den soldaat George, later heilig verklaard door de Katholieke Kerk.

FONGERS-, MAGNEET-RIJWIELEN
Fa. WED. J. H. REMMERS - GRONINGEN
OOSTERSTRAAT 52 TELEFOON 5

Piano-Magazijn
VERHUREN TEN DIENSTE VAN KAMPEMENTEN
W. VAN RANTWIJK - ZWOLLE
KOESTRAAT 25
Telef. Interc. No. 526 - Telegr.-adres Vanrantwijk

RINGERS' Nogena
KROKANTE CHOCOLADE
15 CTS.

Vraagt onze Limonade's. Speciaal: Troebele Sinaasappel.
Fa. J. A. HAAS & ZOON (Gebr. Schönhuth).
Amegang No. 32 - Telefoon 669 - Haarlem.

FOTO
SCHAAP & Co.
Spui 8 - Amsterdam
CAMERA-FABRIEK
Reparatie-Inrichting
Padvinder Camera's
9 × 12 vanaf f 7.50

BLOEMENMAGAZIJN
H. J. VENEMA Hzn.
VERLENGDE HEERENWEG 45
TELEF. 3041
GRONINGEN

BAVING RIJWIELEN
LAAG IN PRIJS! HOOG IN KWALITEIT!
W. & H. ZWAKENBERG, Deventerstraat
C. DROST - Eiland
AGENTEN VOOR ZWOLLE

Vraagt steeds mijne prima
Rijwiellak merk „Frejoh"
Diepzwart en steenhard opdrogend, per busje 50 ct. franco
B. J. TALSMA Telefoon 24 HEERENVEEN

„FOMENTA"
E. H. HAMANN
22 Rijnstraat — ARNHEM — Telefoon 949
PADVINDERSMESSEN, zesdeelig ƒ 1.75
VELDKIJKERS — COMPASSEN

ZEISS
Prisma Kijkers
Hofleverancier
Veldkijkers, Prismakijkers
v. Zeiss, Busch, Goerz, enz.
Padvinders-Messen, Kompassen,
Foto-Artikelen
P. W. Hiele
L. Jansstraat 27 UTRECHT

Cornelis Begeer - Juwelier
In verband met een tweede firma met gelijkluidenden naam en adres, adresseere men steeds:
27 Oudkerkhof - Utrecht

Gebruik op Uw Clubtochten
SLUIS' Gemengde BISCUITS

Betrekt Uwe
Limonades
enz. van
J. van Burk
N. Koekoekstr. 11-13
Telefoon 2052
UTRECHT

Kent U reeds?
Van der Storm's
FRUIT SODA en
CHERRY CIDER
DE Limonade Gazeuses bij uitnemendheid voor Sportsmen en Padvinders
Vraagt overal ONS merk!
Weigert namaak!
Fabrieken te HAARLEM
Telefoon 10256

BLOEMISTEN
E. Jongstra & Zn., Leeuwarden
TELEF. KWEEKERIJ 328
TELEFOON WINKEL 329

A. Meijring - 's Hertogenbosch
SCHAPENMARKT 1-5
Lederwaren — Koffers — Reisartikelen
Padvindersmessen, Veld- en Thermosflesschen
Gilette Apparaten — Meta Kookapparaten

De Welpenhoek

REDACTIE:

W. E. Froger en H. van Maurik-Broekman

Adres: Prins Hendrikstr. 132, Ginneken

VAN DE RAADSROTS.

Vele Akela's zijn naar de rots gekomen en hebben ons verteld over hun horde, maar weinig Welpen lieten hun kreten hooren. Komt Welpen, op naar de rots!

Helaas werd Henk's geheimschrift verkeerd afgedrukt, zoodat wij maar één goede oplossing kregen van Joan de Vos van Steenwijk, nestgids Zwart, Welpenhorde Troep 2, Breda. Hij heeft reeds de prijs een mooie Dierenbescherming-kalender ontvangen, maar toch willen we de andere Welpen nog een kans geven. Henk heeft de goede oproep nog eens in zijn brief geplaatst.

En nu ik het toch over prijzen heb, moet ik even Nico Moerman, nestgids van de horde van Troep 4, Amsterdam, noemen, die „De Geheimzinnige Kogel", een jongensboek, toegestuurd kreeg door de vorige redactie, voor 't mooiste opstel en nog wel met teekening, van de opstellenwedstrijd. Bravo Nico!

Na 15 Juli gaat Akela naar de Haagsche rimboe en is zijn hol in de Hugo de Grootstraat 23. Denken jullie er aan met je adressen! En zal de post dan een reuze berg brieven brengen?

Wil ik je eens vertellen hoe Akela's hol er uitziet, van de echte Akela natuurlijk? Zelf ben ik er niet in geweest, maar de Oude Wolf Baden Powell wel en daardoor weet ik 't.

Eerst kom je onder een vooruitstekende rots in een groote ruimte. Vroeger, voor de Wolven daar waren, was er ook al een hol, maar heel klein, dat toevallig daar ontstaan was. En toen nu een Vader en Moeder Wolf een nieuwe woning zochten, ontdekte Pa Wolf, die ruimte, en spoedig had hij hem grooter gemaakt. Wel is de opening zoo niet als die van 't hol, waarin Mowgli met grijs broer en de andere Welpen groot geworden zijn, want daardoor, weet je wel, kwam Shere Khan, de tijger, kijken, maar hij kon er alleen maar met zijn hoofd door. Maar groote dieren kunnen niet in dit hol, onder de overhangende rots komen.

En toen nu een nest jonge Welpjes in dat hol in de lente gekomen was, waren Wolf en Wolvin erg blij, vooral toen die Welpen zoo ontzettend groeiden. Maar al heel vlug ontdekte een van de Welpjes achter een steen weer ruimte en toen, al stoeiend, maakte ze daar een mooi hol voor hun eigen. En toen Moeder Wolf thuiskwam, met eten, was er niets van de Welpjes te merken en schrok ze heel erg. Maar al gauw kwam 't hoofdje van een van de deugnieten om 't hoekje van de steen kijken.

Kijk, nu kunnen jullie voor je eigen ook best een hol maken, nu niet onder de grond, onder een overhangende rots, maar een van takken en blaren en stroo. Henk verteld er juist van in zijn brief.

Lees maar eens gauw. Goede jacht!

BRIEF VAN HENK.

Beste Oud-Akela!

Ik schrok er van, dat U mijn brief in „de Padvinder" had gezet, en nog erger toen U voor mijn geheimschrift een prijs uitloofde, want 't bericht was blijkbaar zoo onduidelijk geschreven dat de zetter 't verkeerd drukte. Zoo is het:

OFMQFX OBW FAOP MFHOVKTE BMFLB UQFPS, enz.

En als U dan maar mijn recept van terugtellen en omdraaien opvolgt, bent U zoo klaar.

We hebben verleden Zaterdag een hol gebouwd voor ons nest, achter 't Hordehuis. De andere nesten ook, allemaal ver-

schillende. 't Onze heeft een hondenhok-model, zooals in 't boek van Akela stond, de andere hebben er met rechte muren en heelemaal rond. Die zal ik de volgende keer eens beschrijven. De stokken die staan zijn natuurlijk wat dikker dan de rest en de bedekking is van stroo.

Bij 't strooleggen heeft Akela ons eerst geholpen, want we moesten 't net als dakpannen over elkaar leggen en dat ging 't beste als we onderaan begonnen. Anders zou natuurlijk de regen naar binnen loopen.

De achterkant is van gevlochten stroo. Eerst hadden we plaggen, maar dat werd zoo modderig bij regen. We zijn ook

't Hol van Henk met stroobedekking.

even bezig geweest aan de inrichting en hebben reuze plannen.

We hebben dadelijk horderaad en moeten dan beslissen of er een nieuwe Teerpoot bij Bruin mag komen en daarom eindig ik met een stevige linker.

Namens alle Welpen,
HENK, nestgids Wit.

HUTSPOT.

Hebben jullie wel eens nagedacht over de woorden, die wij welpen allemaal gebruiken? We praten van een welpenstam. Is dat wel goed gezegd. Van Indianenstammen en Papoeastammen, daar hebben we allemaal wel eens van gehoord. Een stam is in 't Nederlandsch een groep wilden. Nou zijn jullie wel erg wild, dat weet ik wel. Jonge wolven zijn immers altijd wild, behalve op de raadsrots. Omdat jullie jonge wolven bent zullen we het niet meer hebben over een welpenstam, maar over een welpen**horde.**

De Engelsche welpen praten over een Dsjungel, dat spreekt vanzelf, want zoo heet in 't Engelsch-Indië het oerwoud, maar bij ons in Indië heet zoo'n oerwoud de **rimboe.** We spreken dus af, dat we van nu af aan het nooit meer over een stam of over de Dsjungel zullen hebben. Dan spreken we meteen af, dat als wij een fout maken in de welpenhoek en jullie stuurt ons even een briefkaart, wij jullie een welpenkiek zenden.

Let dus maar goed op.

EEN NIEUW WELPENBOEKJE.

Tegelijk met dit nummer van „De Padvinder" zal er een nieuw welpenboekje uitkomen. Nu hoef je niet meer te lezen, wanneer julliei horde bij elkaar zal komen. Ook zul je niet meer de deftige reglementenstijl vinden. Dit is een boekje dat voor welpen is en dat elke welp liefst zelf aan moet schaffen. 't Zal niet duur zijn. Spaar dr' maar vast eens voor.

WELPENLIEDJES.

Half Juli zal er een boekje met welpenliedjes op muziek verschijnen. Willen zij die nog liedjes kennen deze met muziek of opgave van wijs, aan ons adres zenden voor de 8e Juli? Exemplaren zijn ook aan ons adres te bestellen.

Correspondentie. — Alle persoonlijk beantwoord. Op eenige brieven van Akela's komen we, zoo mogelijk, in het Leidersblad nog terug.

WAAROM DE OLIFANT EEN SLURF DRAAGT.

Heel, héél lang geleden hadden de olifanten nog geen slurf. Ze hadden alleen 'n zwarten, dikken neus, — ongeveer zoo groot als 'n kinderschoen, — dien ze 'n beetje heen en weer bewegen konden; maar zij konden er geen dingen mee oprapen. Er was één olifant, — 'n nieuw, jong olifantje, — dat vreeselijk nieuwsgierig was en niets liever deed, dan allerlei domme vragen stellen. Hij woonde in Afrika en heel Afrika had last van zijn vreeselijke nieuwsgierigheid. Hij vroeg zijn magere tante, de struisvogel, waarom haar staartveeren zoo raar groeiden en zijn magere tante, de struisvogel stak hem met haar scherpen snavel. Hij vroeg zijn mageren oom, den giraf, waarom zijn huid zoo gespikkeld was en zijn magere oom, de giraf, schopte hem met zijn harden hoef. En nog was hij vreeselijk nieuwsgierig! Hij vroeg zijn dikke tante, het nijlpaard, waarom haar oogen zoo rood waren en zijn dikke tante, het nijlpaard, trapte hem met grooten, grooten hoef; en hij vroeg zijn harigen oom, den baviaan, waarom meloenen zoo raar smaken, en zijn harige oom, de baviaan, krabde hem met zijn harigen klauw. En **nog** was hij vreeselijk nieuwsgierig! Hij stelde vragen over alles, wat hij zag of hoorde, of voelde of rook, en al zijn ooms en tantes straften hem. En nóg was hij vreeselijk nieuwsgierig!

En eens op 'n morgen stelde 't jonge olifantje 'n heel nieuwe vraag, die hij nog nooit gesteld had. Hij vroeg: „Wat eet de krokodil?" Toen zei iedereen: „Ssstt!" op 'n héél boozen toon en zij begonnen hem dadelijk allemaal te slaan en te trappen en te krabben, lang achtereen, zonder ophouden.

Maar toen ze er dan toch eindelijk mee ophielden, ging hij naar kolibri, die in 'n doornhaag zat en zei: „M'n vader heeft me geslagen en m'n moeder heeft me geslagen en al m'n ooms en tantes hebben me geslagen voor m'n vreeselijke nieuwsgierigheid, en tóch wil ik weten, wat de krokodil eet!"

Toen zei Kolibri brommend: „Ga naar de oevers van de groote, grijs-groene, modderige Limpopo-rivier en onderzoek 't".

En den volgenden morgen nam dat nieuwsgierige olifantskind 'n paar honderd bananen en 'n paar honderd pond suikerriet en zeventien meloenen en zei tot al zijn lieve familieleden: „Vaarwel. Ik ga naar de groote, grijs-groene, modderige Limpopo-rivier om te zien, wat de krokodil eet". En toen sloegen ze hem allemaal nog eens van blijdschap; hoewel hij heel beleefd vroeg, er mee op te houden.

Toen ging hij weg, wel 'n beetje warm, maar heelemaal niet verbaasd en hij at meloenen en gooide de schillen weg, want die kon hij niet eten.

Hij ging van de stad Bagdad naar Timboektoe en van Timboektoe naar de landstreek Khama en van Khama naar 't noordoosten en hij at aldoor meloenen tot hij aan de oevers van de groote, grijs-groene, modderige Limpopo-rivier kwam, juist zooals kolibri gezegd had.

Nu moeten jullie weten, jeugdige menschen-Welpen, dat dit vreeselijke nieuwsgierige olifantje nog nooit 'n krokodil

Dit is 't jonge olifantje, als hij bij zijn neus getrokken wordt door den krokodil. Hij is heel verbaasd en zegt door zijn neus: „Laat me los, je doet me pijn!" Hij trekt heel hard en de krokodil ook; maar de tweekleurige rotsslang haast zich door 't water om olifantje te helpen. Al 't zwarte zijn de oevers van de groote, grijs-groene, modderige Limpopo-rivier.

gezien had en heelemaal niet wist, hoe zoo'n ding eruit ziet. 't Kwam alles alleen maar van zijn vreeselijke nieuwsgierigheid.

't Eerste ding, dat hij daar zag, was de tweekleurige rotsslang, die zich om 'n uitstekende rots geslingerd had.

„Pardon", zei 't jonge olifantje heel beleefd, „maar heeft u misschien 'n krokodil gezien hier in de buurt?"

„Of ik 'n krokodil gezien heb?" zei de twee-kleurige rotsslang op 'n heel boozen toon. „En wat zou je nog wel meer willen vragen?"

„Pardon", zei 't jonge olifantje, „maar zoudt u me misschien kunnen zeggen, wat de krokodil eet?"

Toen wond de twee-kleurige rotsslang zich snel van de rots af en sloeg 't jonge olifantje met haar harden, schubbigen staart.

„Dat is raar", zei 't jonge olifantje; „m'n vader en m'n moeder en m'n oom en m'n tante, om niet te spreken van m'n andere tante, 't nijlpaard en m'n anderen oom, den baviaan, hebben me allemaal geslagen voor m'n vreeselijke nieuwsgierigheid — en ik geloof, dat 't hier 't zelfde is".

Hij zei dus de twee-kleurige rotsslang heel beleefd goeden dag en hielp haar, zich weer om de rots winden en ging weg; wel 'n beetje warm, maar heelemaal niet verbaasd en hij at meloenen en gooide de schillen weg, want die kon hij niet eten. En hij trapte op iets, dat wel 'n stuk hout leek en dat lag in 'n bocht van de groote, grijs-groene, modderige Limpopo-rivier.

Maar 't was 'n echte krokodil en de krokodil knipte met z'n ééne oog — zóó!

„Pardon", zei 't jonge olifantje heel beleefd, „maar heeft

u misschien 'n krokodil gezien hier in de buurt ?"

Toen knipte de krokodil met zijn andere oog en lichtte zijn staart half uit 't zand ; en 't jonge olifantje ging heel beleefd 'n paar passen achteruit, want hij wilde liever niet weer geslagen worden.

„Kom dichter bij, kleintje", zei de krokodil. „Waarom vraag je zulke dingen ?"

„Pardon", zei 't jonge olifantje heel beleefd, „maar mijn vader heeft me al geslagen, m'n moeder heeft me geslagen, om niet te spreken van m'n magere tante, de struisvogel en m'n mageren oom, den giraf, die zoo hard kan trappen en m'n dikke tante, 't nijlpaard en m'n harigen oom, den baviaan en de tweekleurige rotsslang, met haar harden, schubbigen staart, die harder slaan kan, dan al de anderen samen en dus, als 't u 't zelfde is, wilde ik niet meer geslagen worden".

„Kom dichterbij, kleintje", zei de krokodil, „want ik ben de krokodil". En hij schreide krokodillentranen om te laten zien, dat 't echt waar was.

Toen werd 't jonge olifantje heelemaal bleek van ontroering en hij knielde op den oever en hijgde : „U bent degene, waar ik al deze lange dagen naar gezocht heb. Wilt u me als 't u belieft zeggen, wat u eet ?"

„Kom dichter bij, kleintje", zei de krokodil, „dan zal ik 't aan je oor zeggen".

Toen legde 't domme olifantje zijn kop op den grooten krokodillenbek en de krokodil greep hem bij zijn kleinen neus, die tot op dat oogenblik niet grooter geweest was dan 'n kinderschoen.

„Ik geloof", zei de krokodil — en hij zei 't tusschen zijn tanden, zóó — „ik geloof dat ik vandaag maar eens zal beginnen met 'n jong olifantje !"

Dit vond 't jonge olifantje natuurlijk erg vervelend en hij riep door zijn neus sprekend — zóó : „Laat los ! U doet me pijn !"

(Wordt vervolgd).

Noordelijk Pinksterkamp.

Wel terecht zijn jubelzangen gedicht op het Dieverzand, want wij hebben er een heerlijker kamp gehad, dan iemand had durven hopen, toen Zaterdagochtend de wind de regenvlagen voortjoeg langs de Drentsche Hoofdvaart. Maar reeds was het weder mooi toen Zaterdagavond de broederschapsketen werd gevormd en het Eeuwig Vuur weder oplaaide. Als hoofdleider opende hopman Knuttel met een enkel woord het kamp. Aanwezig waren daarbij de volgende troepen : Groningen I en 3 met welpenstam, Winschoten, Sneek, Assen I en welpenstam, Frederiksoord, Meppel, Beilen en Enschedé. Zondag verscheen nog Groningen 4, terwijl Maandag de pas geïnstalleerde C.J.M.V. troep uit Hoogeveen het kamp bezocht en het aantal padvinders in Diever op 250 bracht.

Aan het openingskampvuur werd voor het eerst gezongen een Dieverkamplied, gedicht door de Frederiksoord—Enschedécombinatie, dat niet van waarheidsliefde getuigde, maar toch terecht zeer insloeg.

Bij de vlaggenparade Zondagochtend werd aan het kamp van 1924 een naam gegeven, herinnerend aan de kampvuurvertelling van hoofdleider hopman Reinking : het Birlibikamp. De deelnemers zullen een gekroonde rattekop in hun broekriem branden.

Iedere troep ging Zondag zijn eigen weg tot het groote kampvuur. Nadat Frederiksoord een draaiorgel had vertoond — hetgeen zeer dwaas was, natuurlijk — begonnen de wedstrijden: kampvuurrecreatie onderbroken door gemeenschappelijk gezang enz. Groningen 1 gaf een voorstelling van den Vliegtocht naar de Noordpool van Amundsen, waarbij ook de Indië-vlieger Van der Hoop meevloog en vervolgens een reddingsexpeditie met een Zeppelin. Het stuk was origineel en vol aardige vindingen. Groningen 3 gaf een demonstratie van vele padvindersvaardigheden, die werkelijk op zeer hoog peil stond, maar als kampvuurvertooning niet voldeed, daar alles zich geheel buiten den kring afspeelde. Een groepje Winschoter padvinders gaf daarna aan een boer een uiteenzetting van de Padvinderswet aan de hand van een plaat voor elk artikel. Er was veel werk van gemaakt ; jammer daarom dat de uitvoering zooveel te wenschen overliet. Voor veel toeschouwers was van de teekeningen weinig te zien en van de toelichting slechts een gedeelte te verstaan. Ook hinderde het verschillenden dat elk artikel van onze wet ook even belachelijk werd gemaakt. De Spechten uit Assen voerden daarna de Kariboudans op. Het bleek dat deze vertooning het meest bij de jury in de smaak was gevallen. Als prijzen werden toegekend de volgende punten voor den doorloopenden wedstrijd: Assen 40, Groningen 1 30, Winschoten 20 en Groningen 3 10. Met een vertelling van de Parcivalsage door den hoofdleider werd het kampvuur besloten. Behalve de gebruikelijke leidersvergadering werd dien avond nog een patrouilleleidersvergadering gehouden.

Maandag was de groote dag : bezoek van Mr. Martin, wedstrijden, gemeenschappelijk maal. Het vastgesteld programma bleek dien dag niet te volbrengen. Reeds de Zondagochtend had aangetoond dat de kampinspecties meer tijd eischten dan was gedacht al maakte vaandrig Zijlstra er een Marathonloop van. De krabbenrace werd daarom geschrapt. Een tweede tegenvaller was dat de worteltjes voor het feestmaal zoo laat werden bezorgd, dat het gemeenschappelijk maal pas des avonds kon worden gehouden, zoodat onze hooge gast daaraan geen deel kon nemen. In kampnetheid spande Groningen 3 de kroon, gevolgd door Assen, Meppel, Groningen 1.

Mr. Martin verscheen om 11 uur, vergezeld door de heeren Egidius, en van Pallandt. Nadat zij door een welpenhuil waren begroet, wandelden de heeren door alle kampen, op het voetbalveld werd een rally gehouden, waarna de heer Martin de gezamenlijke padvinders toesprak. Hij hoopte dat de Nederlanders nogmaals Engeland zouden binnenvallen, zooals vroeger bij Chattam, maar dan thans de Hollandsche padvinders. De ontvangst zou dan ook heel wat hartelijker zijn. Na het koffiemaal woonden de heeren nog het koekhappen en het begin der zwemwedstrijden (Mr. Martin is een groot liefhebber van zwemmen) bij. Hij zeide weinig, maar toch moet Mr. Martin wel een gunstigen indruk van ons kamp hebben meegenomen.

Intusschen werd in alle wedstrijden een heftige strijd gestreden, die vooral vaandrig Wiebe Enschedé heel wat moeite kostte.

Bij den patrouilletocht bleek de opdracht te zijn om eerst op het kompas in een bepaalde richting te loopen en rechtopsluipend iemand te bespieden, daarna een welp met een gebroken been te verbinden, wat thee te bereiden om zijn dorst te lesschen en een draagbaar te maken voor zijn vervoer, tenslotte een rapport in te leveren omtrent de gesteldheid van het doorloopen terrein. Vooral Groningen 1 en Winschoten gaven blijk met open oogen geloopen te hebben en veel natuurkennis te bezitten. De uitslag was : 1ste prijs Groningen 1 (Spechten) met zeer grooten voorsprong op 2 de Wolven van Groningen troep 4, daarna de Koekoeken van Assen, daarna de Winschoter patrouille en de vijfde prijs werd gewonnen door de Uilen uit Meppel.

Het bericht overbrengen werd gewonnen door de Spechten uit Assen, gevolgd door de Bevers uit Frederiksoord en de Wulpen van Groningen 4.

Het Kimspel bracht den Kieviten uit Assen een overwinning, 2de de Vossen van Enschedé en daarna de Jachthonden van troep 1 Groningen.

De driesprongestafette werd na zeer heftigen strijd ten voordeele van de Bevers uit Frederiksoord beslist, gevolgd door de Wolven van Groningen 4 en de Otters uit Enschedé.

Aan den zwemwedstrijd namen slechts twee patrouilles deel. De beste demonstratie gaven de Meeuwen van Groningen 3. Den tweeden prijs wonnen de Jachthonden van Groningen 1.

De estafetteloop tenslotte werd eveneens een Groningsch succes. Troep 1 kreeg den eersten prijs, troep 3 den tweede, troep 4 en Frederiksoord ieder een derde.

In het geheel waren de volgende punten behaald :

Assen : kampnetheid 30, kampvuurcreatie 40, patrouilletocht 30, bericht-overbrengen 30, opmerkingsspel 30, totaal 160.

Groningen 1 : kampnetheid 10, kampvuurcreatie 30, patrouilletocht 50, opmerkingsspel 10, zwemmen 20, estafetteloop 30, totaal 150.

Groningen 3 : kampnetheid 40, kampvuurrecreatie 10, zwemmen 30, estafetteloop 20, totaal 100.

Groningen 4 : patrouilletocht 40, driesprongestafette 20, berichtoverbrengen 10 en estafetteloop 10, totaal 80.

Frederiksoord : berichtoverbrengen 20, driesprongestafette 30, estafetteloop 10, totaal 60.

Meppel : kampnetheid 20, patrouilletocht 10, totaal 30.

Enschedé : opmerkingsspel 20, driesprongestafette 10, totaal 30.

Des avonds kon dus de prijs worden uitgereikt aan de troep uit Assen.

Bij wijze van prijs is aan die troep voor één jaar toevertrouwd de zorg voor de vlag van het Noordelijk Pinksterkamp (een blanco N.P.V.-vlag).

Aan het korte kampvuur van Maandagavond werd tevens ook dit kamp een naam waardig gekeurd. Het zal heeten het Mr. Martinkamp. Wel konden wij niet meer den heer Martin om zijn toestemming vragen, maar wij nemen daarom maar aan, dat hij daartegen geen bezwaar zal hebben. Bevreesd, dat het niet aan allen zou gelukken een goedgelijkend portret in den broekriem te branden, hebben wij besloten als teeken voor dit kamp aan te nemen de letters M. M.

Dinsdagochtend 10 uur kwamen allen nog eenmaal bijeen om het kamp te sluiten. Een enkel woord van den hoofdleider, de broederschapsketen en daarna werd het vuur gedoofd. Weder nam iedere patrouilleleider een denmetakje en ieder kampdeelnemer een stukje houtskool van het vuur mede om daarmede het volgend jaar weder hetzelfde vuur te doen opvlammen, de yells van het Birlibikamp en van het Mr. Martinkamp weerklonken en wij gingen zingend uiteen. Van tijd tot tijd daverde nog een afscheidsgeroep als weder een troep vertrok en weldra lag het Dieverzand weder eenzaam in de zon te blakeren.

KN.

Padvindersmessen – Veldkijkers – Prismakijkers – Compassen

Hoofdstraat 135 - Tel. 132 **T. TEN BOSCH** APELDOORN

C. V. A.

Nieuwstraat 33-35

Tel. 471, Apeldoorn

PLUIMVEEHOUDERS!

Opfokvoer gemerkt C.V.A.
Kuikenz.1,2en3 „ C.V.A.
Hondenbrood „ C.V.A.

is GOED en GOEDKOOP.

Verzending door geheel Nederland.

„LA VITA NUOVA"

Piano-, Orgel- en Muziekhandel
Violen, Mandolines enz. enz.
H. W. FLENTROP
Westzijde 57 ZAANDAM

Familie-Hotel Paterswolde
met
Paviljoen a/h Meer
Telef. 333 (Gron.) E. H. HEIKENS

H.H. Padvinders(sters)

Uw adres voor Brood, Koek, Beschuit, etc.
is Broodfabriek „Gantvoort", Deventer.

Drinkt op Uitstapjes en Clubavonden uitsluitend de Limonade-Siropen van
B. A. v. d. VEN & Co. - DELFT
Bijzonder aanbevolen „ESPANA" Troebele Sinaasappel

HEPPEMA's Kantoorboekhandel
HEERENSTRAAT 43 GRONINGEN

Fa. W. Zaadnoordijk
Waagplein — ALKMAAR — Telefoon 525
Bloem- en Tuinzaden, Vogelvoeders, Rietmatten, Bamboestokken

Broodfabriek „Ceres"
Korevaarstraat 20 - LEIDEN - Telefoon 176
Prima Broodsoorten, Fijn Krenten- en Sun Maid Brood, Krentenbollen en Kadetjes, Weener en Luxebroodjes, Beschuit, Sportbeschuit, Cocoskransen en Macronen, Zuivere Honing-Ontbijtkoek, Koek en Banket.

Naaml. Venn.
Kleedingmagazijnen P. S. Bakker
Groningen (Vischmarkt)
— Leeuwarden —
Heeren en Jongeheeren Costumes

Burgers E. N. R. Rijwielen
Firma WED. W. JANSEN — RIJWIELREPARATIE
— Bloemendalstraat 2 - ZWOLLE - Telefoon 151 —

C. GRAMSMA
Limonade- en Mineraalwaterfabriek
LUTKENIEUWSTRAAT 40—42, TELEF. 1340
GRONINGEN
HOOFDAGENT: HEINEKENS BIERBROUWERIJ
VOOR DE PROVINCIE GRONINGEN

E. G. Borgman, v.h. Maison Vos
CONFISSERIE — CUISINIER
Helpman - GRONINGEN - Telefoon 3233
Voor op reis: de Helper-Brinktaart
LUXE DOOZEN FIJNE BONBONS

Gerard Bomhof

1e klas Rijwielzaak
Bondsrijwielhersteller
Gazelle - Rijwielen

ZWOLLE, Telefoon 972

APOTHEKEN – DROGISTERIJEN
VIERSEN & Co., GRONINGEN

Oosterstraat 11, Tel. 556 - Brugstraat 11
Nieuwe Ebbingestraat (hoek Karreweg)
Groothandel in: Chemicaliën, Drogerijen, Specialité's, Verbandstoffen, Chemicaliën voor Fotographie etc.

Burgers E. N. R. | **Rover** | **Rudge Whitworth**

De 3 Rijwielen voor Padvinders
VERTEGENWOORDIGER: H. KIP
Vaart Zuidzijde 9a - ASSEN - Telefoon 317

Gestereliseerde en geconserveerde groenten en vruchten
UITSTEKEND GESCHIKT VOOR 'T KAMP
Conservenfabriek Fa. ISODORUS, Bergen op Zoom
Zending door 't geheele land

Fa. G. WIERINGA - Groningen
Padvinderstenten in huur en koop
Pottebakkersryge 14 — Telefoon 191

CITROËN
AUTOMOBIELEN
FA. C. ROMEIJN & Zn. Gorinchem

Bredasche Broodfabriek
Telefoon 72 — F. 'T SAS — Hofleverancier — L. Brugstr. 10
Levert U: Brood, Beschuit, Koek en Banket
Alles eigen fabrikaat

75 × BEKROOND

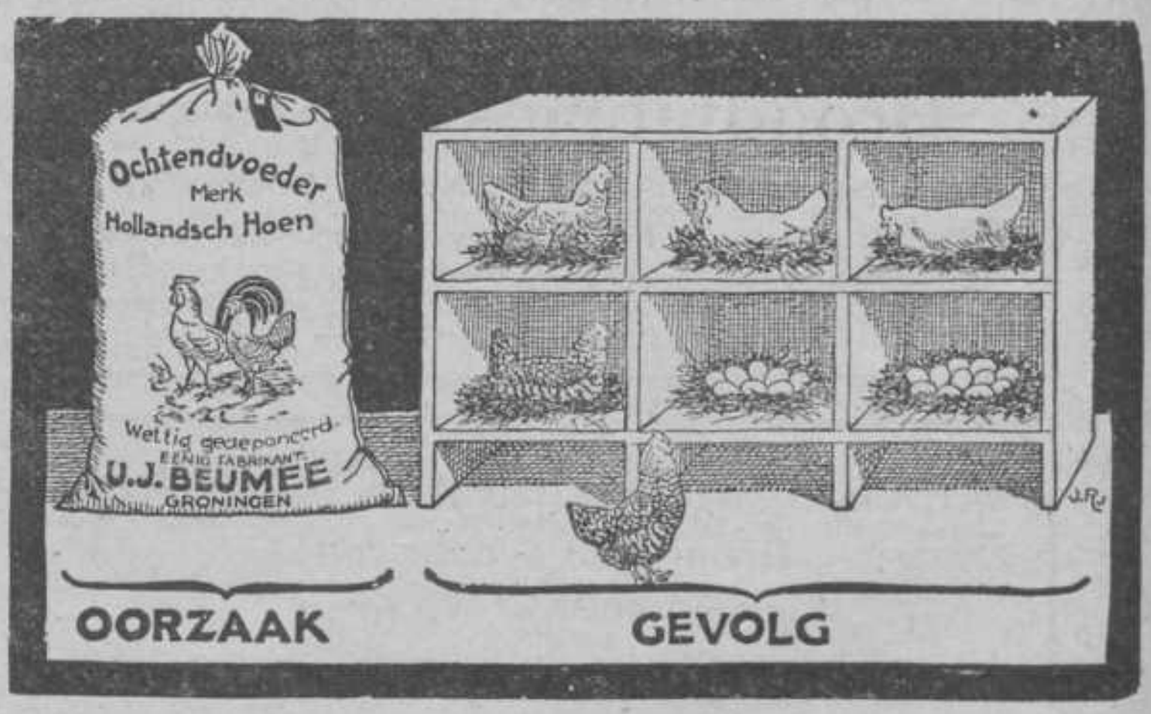
en KOEKFABRIEK
DORDRECHT
Telef. 1143 - Telef. 1595

Firma Pierre Peters & Co
Van Broeckhuysenstraat 31, Telefoon 663
NIJMEGEN
Groote sorteering
Banjo's en Mandolines

C. KOEMAN v/h W. Hellema
BANKETBAKKER
Damstraat 9, Tel. 383. Filialen: Oostzijde 84 en Czaar Peterstr. 73
ZAANDAM
Specialiteit in Czaar Peterbrood (vruchtentaart)
Zaansche mandeltaart, Bonbons, Dessertwerken

Gazelle-rijwielen
Agent voor
Nijmegen en Omstreken
F. Kwakkernaat Pzn
Franschestraat 47 — Telef. 286
NIJMEGEN

Haematogeen „TONELLA"
In vacuo bereid. - Overal verkrijgbaar à f 1.50 per flacon
Haematogeen is het ideale versterkingsmiddel bij zwakte en gebrek aan eetlust. Onmisbaar in alle gevallen waar krachtige voeding noodig is
Fabrikant: Dr. J. A. J. Tonella, Apotheker, Groningen

R. Staal Markt 21 Assen
DROGISTERIJ en FOTOHANDEL
1e Kwaliteit Verbandstoffen - Fototoestellen en alle benoodigdheden in groote keuze
Veldkijkers — Loupen — Compassen

Boter met Rijksmerk - Fa. F. v. d. Kloot, Leiden

Ill. Titus Leeser.

Als ik de wijze van kampeeren, zooals dit door de beste patrouilles gedurende de laatste Pinksterwedstrijden gedemonstreerd werd, vergelijk met mijn eigen gemodder, zooals ik in den snikheeten zomer van het jaar 1911, met angst en vreeze in het hart en een nog niet geuniformden troep als meer schilderachtig dan sierlijk gevolg achter mij aan, van honk ging, dan is er toch wel een enorm verschil te bespeuren.

De scherpzinnige lezer en ad-rem opmerkende lezeres zal misschien zeggen, dat het werk dezer hedendaagsche getrainde patrouilles en mijn 1911-sche onnoozelheid een te groot contrast is om als uitgangspunt te dienen voor een praatje over kampeeren, doch ik wilde juist beweren, als je me niet in de reden wilt vallen, dat er toch steeds nieuwe troepen en leiders zich bij de vereeniging aansluiten en dat deze, min of meer, dezelfde experimenten doormaken alvorens een juist inzicht in de kunst van kampeeren te krijgen. Alleen hebben zij gemakkelijker de beschikking over de voorlichting van ervarenen, waar weer tegenover staat dat een kampeerder, evenals een zeiler, meestal eigenwijs is.

De kamptechniek berust hoofdzakelijk op wat kennis der hygiène en het gebruik van je gezond verstand, doch bij den beginneling schijnen er geheimzinnige psychische factoren in het spel te zijn, die deze kennis en vooral het gezond verstand uitschakelen. Anders kan ik er geen verklaring voor geven, dat ik het waagde er in dat jaar 1911 op uittetrekken met een groot, zwaar dekzeil plus padvindersstokjes als tent, een zonderlinge verzameling émaille als kookmateriaal en een in alle opzichten ongeoefende horde als kampbewoners, naar een kampplaats, die vrijwel in alle opzichten *niet* aan de vereischten voldeed.

Er was een bijna droge poel in de onmiddellijke nabijheid, onvoldoende voor baden, doch nat genoeg voor het instand houden van een welvarende muskietenkolonie. Schaduw zagen we slechts aan den verren horizont, hetgeen in een zeldzaam heeten zomer een uitstekende training van je optimisme mag worden genoemd, en een wandeling van ruim 20 minuten bracht je, via een mul zandpad, naar de plaats waar, en dit slechts dank zij de goedertierenheid der boerderijbewoners, drinkwater mondjesmaat te krijgen was.

Het gevolg was dat niemand het waagde om overdag de ruimte onder het zongestoofde dekzeil binnen te dringen; het rook er als in een vies konijnenhok. O ja, we hadden één goed te ventileeren tentje, doch daarin droomden bloemkool, de jam en andere eetwaren. We moeten in dat kamp enorm hebben gegeten, want als ik mijn oogen sluit en de herinneringsbeelden oproep, zie ik koken, koken en nog eens koken. Mijn voornaamste bezigheid was om melig gestoofde jongelieden tot meerdere werkzaamheid aan te zetten, te hooi en te gras aan diverse werkzaamheden deel te nemen en detective-arbeid te doen in verband met het verdacht lang wegblijven dergenen, die via het mulle zandpad water gingen halen. Mijn Sherlock Holmes oog was gevestigd op een kleine affaire in delicatessen, schril van kleur, welke negotie dicht bij onze bron was gevestigd. Doch de verkenners-instincten mijner satellieten waren wel in die mate ontwikkeld, dat ik slechts tweemaal een verdwaalde op heeterdaad kon betrappen. Dank zij deze scherpzinnigheid, zag ik mijn troep in die kampweek alleen des avonds werkelijk compleet bijeen.

Dan verdwenen we met groote „inschikkelijkheid" onder ons dekzeil, waar de hitte des daags zuinig was bewaard. Ik geloof niet, dat ik er één nacht heb geslapen. De zorgen over deze gebakken kolonie en de atmosfeer, wakker bijgestaan door de nachtelijke zangen (er waren sopranen en alten, tenoren, baritons en bassen) en venijnige aanvallen der muskieten, hielden me zeven nachten wakker, doch de troep rustte in bedwelming. Het lot was ons gunstig. Op een onweersnacht sloeg de bliksem tot tweemaal toe in de boomen aan den boschrand (horizont), doch liet ons een kans in dit kampavontuur den natuurlijken dood te sterven of het te overleven.

We overleefden het. Eenmaal gingen we zwemmen waarvoor een groote wandeling naar een naburige stad moest worden gemaakt. Dien dag wisten we ons te ontworstelen aan de door de voortdurende hitte veroorzaakte indolentie, hielden we een oefening en deden we spelen. De rest van den tijd kookten we en haalden we water. Tot we naar huis terugkeerden.

Toch waren we trotsch op ons kamp. We vonden het bar geslaagd en in bijna alle opzichten goed. Na onzen terugkeer had ik door gebrek aan slaap een soort paralyse van de oogleden, doch toen dat voorbij was, schreef ik, in volle oprechtheid des gemoeds, een enthousiast verslag in de krant. Alles is zoo betrekkelijk op deze wereld. En als er toen Gillwell-leiders hadden bestaan en er had er één iets van mijn kamp gezegd, zouden er ongelukken gebeurd zijn. De ouders waren ook opgetogen doch ze stopten hun spruiten degelijk in het bad na hun retour en gegeten dat ze hadden, vaandrig, gegeten.... ! Sommigen waren in het bad in slaap gevallen, anderen lagen 24 uur levenloos op hun bed. Tactvol werden deze mededeelingen door hun loftuitingen gevlochten. Ik hoorde alléén, dat het een groot succes was geweest en dat vond ik ook.

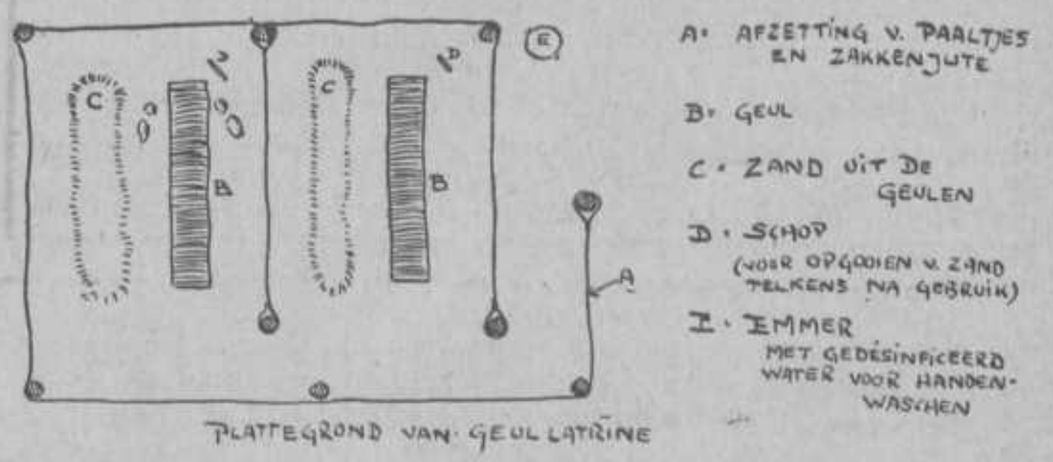
Als ik daaraan denk, ben ik voorzichtig met mijn goede wenken en stel, uit bescheidenheid en zucht tot zelfbehoud, altijd dit op den voorgrond : ieder kamp is geslaagd. Er zijn alleen van die kleinigheden, die het welslagen nog kunnen verhoogen. Hier volgen er eenige.

* * *

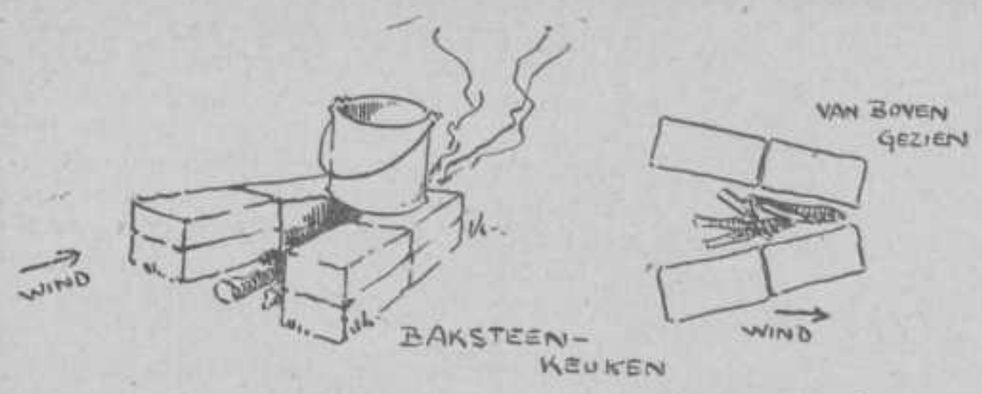
Kampplaats. Tracht in de eerste plaats een stuk kampgrond te krijgen, dat overeenkomt met de afbeeldingen in de Engelsche en Amerikaansche handboeken. Dan kabbelt er een beek langs de tenten, een beek met forellen en zwemsteigertjes en sierlijke roeibootjes. Voor den leider is er een schaduwrijke eik, waar hij zijn siësta kan houden in een dekstoel en een pad kronkelt schilderachtig naar een nabije hoeve, waar melk en boter en andere dingen van een sympathieken farmer kunnen worden betrokken. Terwijl de leider rust, hakken eenige padvinders, op zulke plekken mag dit, een paar boomen der begroeiïng, welke deze ideale plek begrenst, voor het maken van een brug over de forellenbeek. Naast de hakkers zit een P.L. een geduldige merel te fotografeeren en aan de overzijde der beek seint een padvinder naar een klaarblijkelijk speciaal aangelegden seinheuvel, waar een ander troeplid de seinvlag hanteert. Een tooneel van rustige activiteit.

Vindt je zoo'n plek niet, dan moet je je met minder tevreden stellen. Houd dan rekening met de volgende factoren. De grond moet droog zijn (let op begroeiïng, wolgras o.a.) en het is een voordeel als de leider den grond onder ongunstige weersgesteldheid tevoren kan inspecteeren. Het kampeeren onder boomen is niet aantebevelen ; een open plek dicht bij een bosch geeft de voordeelen van schaduw terwijl de grond toch voldoende kan zijn gedroogd. Kies zoo mogelijk een plek, welke aan den N. N. O. en N. W. kant beschut ligt. Een mooi uitzicht is van grooten invloed op den geest in het kamp. We weten allen, hoe heerlijk de zomeravonden en de vroege morgen op een mooie kampplek kunnen zijn.

Water. Een kampplaats, zonder goed drinkwater in de onmiddellijke nabijheid is een kampplaats, welke ieder oogenblik van den dag bezwaren oplevert. De mooiste plek, waar het drinkwater niet dan met groote moeite kan worden aangevoerd, of waar het zeer schaarsch is, is *ON*geschikt voor een zomerkamp. Bad- of zwemwater is eveneens een zaak van groot belang. In ieder kamp zijn er wel eens momenten van spanning en onaangenaamheden. Ga dan met je allen baden of zwemmen. Wanneer je druipend

PLATTEGROND VAN GEUL LATRINE

uit het water kruipt, lach je om de kleine moeilijkheden des levens en om hetgeen je voor het baden zoo irriteerde. Men zij echter wat zuinig met kampstrubbelingen, want dit proces mag niet meer dan tweemaal per dag worden toegepast en niet onmiddellijk na maaltijden. Doch na een goeden maaltijd is er weinig kans op moeilijkheden.

Hout. Op de meeste openbare gronden mag niet meer worden gestookt, doch publiek terrein is dan ook minder geschikt voor een padvinders-zomerkamp. Particuliere gronden verdienen de voorkeur, daar het kamp veilig kan worden verlaten en men geen last heeft van bezoekers. Men kieze niet dan in het uiterste geval een terrein, waar niet mag worden gestookt. Anders mist men de, bij het spel van verkennen behoorende, oefening in het koken op houtvuren en de kampvuren. Een kampdag zonder kampvuur tot besluit, is als een spannend boek waarvan de laatste 50 bladzijden zoek zijn. Het heeft geen slot en laat je onvoldaan. Tenzij de eigenaar je nadrukkelijk brandhout ten geschenke geeft, moet je den prijs overeen komen en het koopen. Hout is een handelsartikel en als je bij een oom logeert, die goudsmid is, ga je ook niet een paar ringen uit zijn winkel halen. Berken-, beuken- of eikenhout zijn het voordeeligst in 't gebruik. Als je 't hout krijgt, houd-je je houtkennis voor je.

Stroo. Gebruik op kampterreinen nooit los stroo. Voor alle partijen is het een ergernis. Heele troepvoeten, dèsillusies en andere narigheden zijn in den kern der zaak ontstaan door los stroo. Ja, als we 't goed napluizen, zijn er gansche afdeelingen aan ten gronde gegaan. Bedenk en overweeg dit, als je op je grondzeiltje wat hard ligt. Het is een troost. Je kunt ook gemakkelijk een stroozak maken en deze in het kamp vullen met hei, varens of stroo.

Graven. Je moet den eigenaar van het terrein ook duidelijk toestemming vragen om te graven. Vroeger was men van tegenovergestelde meening. Dan balanceerde je op zekere momenten, op een tak gezeten, boven een afzichtelijken afgrond. Dat was de latrine. Men groef een zeker loopgravenstelsel, dat keuken werd genoemd en waar de koks zoowat ondergronds hun snood bedrijf uitvoerden. Men groef een tafel en het heele verdere ameublement. Dit alles met het gevolg, dat een kampdeelnemer, die na 15 jaren nog eens een pelgrimsreize maakte naar dit oord der geneugten zijner jongelingsschap, met mathematische zekerheid nog kon aanwijzen, waar hij pannekoeken had gebakken, waar hij ze had zitten eten etc. etc.

Het eenige wat je thans te graven hebt, is een kleine geullatrine van 1 voet breed en 2 voet diep. Het gebruikte gedeelte maak je direct met den grond gelijk. Verder een afvalputje waarin gedaan wordt hetgeen niet verbrandbaar is of als veevoer kan dienen. Ten slotte een geul rond je tent. Steek de plaggen zoo, dat je ze later weer netjes kunt herplaatsen en zorg dat ze dan iets hooger komen, dan de grond eromheen. Gegraven gedeelten zijn wat losser en zakken nog. Maak het afvalputje meer diep dan groot van oppervlak. We moeten met man en macht de lidteekens in het terrein beperken. Je kunt koken op een keukentje van baksteenen, die overal wel verkrijgbaar zijn. Maak de overige kampmeubels zooveel mogelijk van hout. Je kunt beter aan 't einde van het kamp tijd besteden aan het terugbezorgen van geleende planken, dan aan het restaureeren van een beschadigd terrein.

Koken. Wij hebben vroeger heel wat goed geld verspild met het koopen van mooie émaille pannen voor de patrouille-keukens. Ze waren zwaar, duur, onpractisch en soms zelfs gevaarlijk. Ook waren ze wel eens geleend uit de huishoudelijke keuken; ik vermeld dit ook als een bezwaar. Aluminium is minder geschikt voor houtvuren. Goedkoop en licht zijn de nesten pannen van wit-blik, de zgnd. mess-tins, een soort groot-formaat verfbus-eetketel. Ik geloof, dat het C. M. ze verkoopt. De goede soorten gaan, bij behoorlijk onderhoud, verscheidene jaren mee. (Invetten tegen roesten).

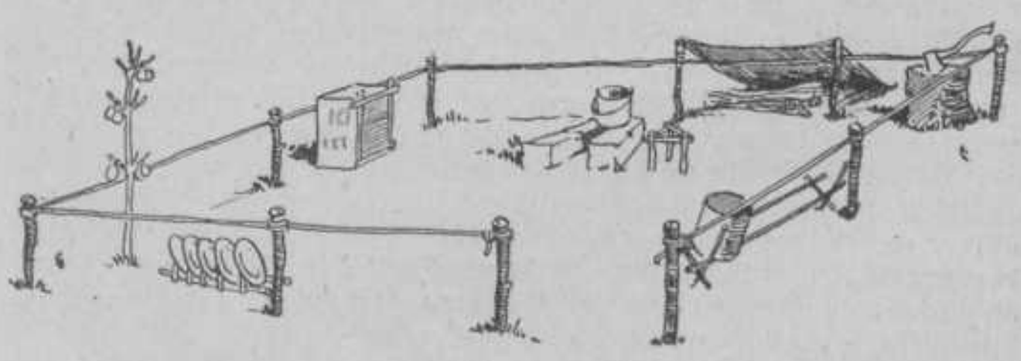
Men heeft er één of twee noodig voor aardappelen, één voor groenten, één voor toespijs en verder een braadpan. Een waterketel is overbodig. Thee etc. maakt men in de mess-tins. Zorg voor wat linnen zakjes of bussen voor thee, suiker, meel etc. Papieren zakken gaan in een kamp extra-spoedig kapot en geven aanleiding tot vergissingen als : suiker in de aardappelen en zout in de thee. Een paar blikken melkbussen zijn handig doch vermijd alle zwaar materiaal. Indien per troep wordt gekookt zijn de zgnd. waschketels, in diverse maten verkrijgbaar, goedkoop en zeer bruikbaar.

Bij de keuken behoort een fourageshéltertje. Voor een patrouille kan dit gemaakt worden van een 1 pers. grondzeil. Zorg ervoor hier steeds wat droog hout en papier voor het aanmaken van het vuur in voorraad te hebben. Zet de keuken af met een touw. Alleen de koks hebben toegang. De hongerige menigte moet aan de andere zijde van 't lijntje blijven. Een kistje of tafeltje voor het neerzetten der pannen, het neerleggen der roer- en proef-lepels etc. is een gemak. Anders eet je bij iederen maaltijd een stukje van je vaderland op.

Tenten. De kampeersport zou een groote aantrekkelijkheid verliezen als er ooit werd uitgemaakt, wat de beste tent is. Eén der attracties van kampeeren is, dat de „old hands" hun eigen tent met bijzondere uitvindingen onverbeterlijk vinden en een grenzelooze minachting aan den dag leggen voor ieder ander model. Je weet reeds, dat een dekzeil met padvindersstokken niet voldoet. Als particuliere tent raakt de Bell-tent er uit. Ze is bij regenweer moeilijk te ventileeren en niet bijster gezellig. Doch je hebt dan nog de keus uit een groot aantal andere modellen als Miners-tent, A-tent, hut-tent, kano-tent, Baker-tent, Dan-Beard-tent, sneeuw-tent, Niger-tent etc. etc. Voor een patrouille is, als men een tent laat vervaardigen, het hutmodel aantebevelen. Per jongen rekent men dan ca. 60—70 c.M., dus voor een patrouille van 6 moet de tent ongeveer 4 Meter lang zijn. Breedte 2 M. en hoogte niet minder dan 1.80 M. Een fly-sheet of dubbeldak houdt de tent koel bij warm weer en maakt haar meer waterdicht. De tent staat beter en slijt minder als een „ridgepole" of bovenlat wordt gebruikt. Dan kan je de staande palen ook vervangen door in A-vorm geplaatste palen aan voor- en achterzijde van de tent, zoodat de ingang vrij is. Een goede kwaliteit Willesden-rotproefcanvas heb ik als tentdoek nog niet overtroffen gezien. Lawn of Egyptisch katoen is voor een patrouilletent te onsterk. Waterdicht gemaakt katoen is bij aanschaffing goedkoop, doch op den duur duurkoop. Het preparaat houdt nooit lang.

Hygiène. Als je kampeert tracht je de onaangename gevolgen der civilisatie, als jazzbands, stijve boorden, visites enz. te ontvluchten, doch het is verkeerd, hoewel misschien te excuseeren, als je van pure reactie, als een varken gaat leven. Zindelijkheid op je lichaam (tanden, handen en voeten o.a.) is een eerste vereischte. Dan eerst krijg je in het kamp „that Kruschen-feeling". Zorg door voldoende beweging, goed drinkwater, het eten van vruchten en versche groenten voor een geregelde stoelgang van minstens éénmaal per dag. De maaltijden moeten op geregelde uren plaats hebben. Blijf niet rondloopen in natte kleeren en ga nooit rillerig en koud naar je tent om te slapen. Trek 's avonds bij 't kampvuur een trui aan, sla een deken om of maak nog even een korte krachtige wandeling. Gebruik iedere kostbare minuut zonneschijn in dit land van mest-en-mist om je hebben en houden te luchten. Trek ook de grondzeilen uit je tent en zet je canvas huis aan beide zijden open. Tientallen malen heb ik kampen geinspecteerd met model opgevouwen dekens en keurig in het gelid geschaarde, gepakte rugzakken. Maar als je je hand tusschen de dekenvouwen stak of tusschen het lijfgoed in den rugzak, voelde je een voor de gezondheid gevaarlijke vochtigheid. Dergelijk parade-gedoe is larie ! Is het 's morgens mooi weer dan alles naar buiten, uithangen in den wind en de zon. Houd des nachts geen stukje goed aan, dat je overdag droeg. Een pyjama over je ondergoed is je reinste camouflage en zelfverlakkerij. Zooiets als die meneer, die hooge boorden droeg omdat hij zijn hals nooit waschte. Slaap met de tent ten minste aan één zijde (en dan zeker aan den bovenkant der sluiting) open. Het openlaten van een spleetje aan de onderzijde helpt weinig. Daarom is het aantebevelen, als de tent met een strook doek van circa een halve meter breed langs den grond kan worden afgesloten, terwijl de beide zijflappen open blijven. Het is gezonder om thuis in een dichte hangkast te gaan overnachten dan met je zessen in een gesloten tent.

De kampkeukenhygiène laat vaak veel te wenschen over, motto:

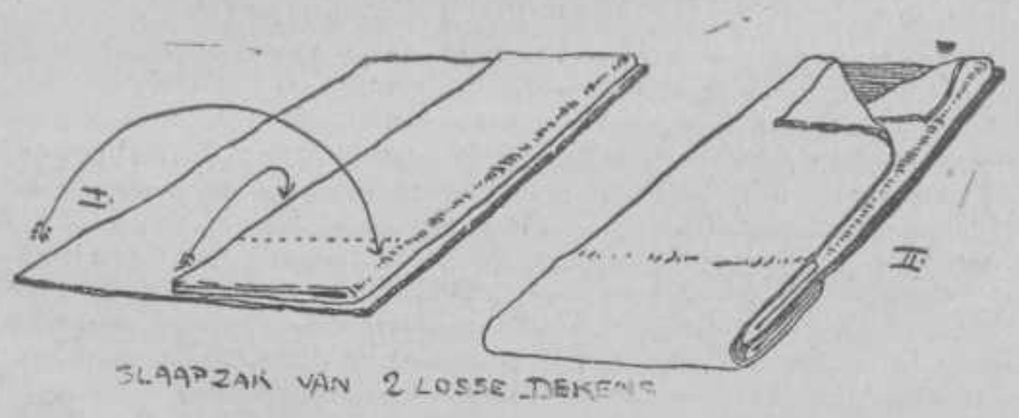

„wat men niet weet dat deert niet". Doch dit gaat niet altijd op. De koks moeten extra zindelijk zijn. Nooit mogen voedingsmiddelen of overgebleven spijzen in open pannen of potten blijven staan ; alles dient te worden opgeborgen. Van' een kistje en een stukje muskietengaas of neteldoek maakt men voor het vleesch een vliegenkastje. Nog eenvoudiger is het 't vleesch, op een bord, midden op een stuk neteldoek te plaatsen, de punten als een strop saam te binden en het heele gevalletje in de schaduw op te hangen.

Nog even iets over 't slapen. Je moet in dit kikkerland altijd een goed grondzeil onder je hebben en voorts : evenveel dekendikten onder je als boven je. Slaapzakken hebben hun voordeelen doch kunnen slecht worden gelucht. Van twee dekens kan je een slaapzak maken met behulp der groote Schotsche dekenspelden. Doe als volgt : Leg de eerste deken plat op den grond. Vouw de tweede deken in de lengte en leg deze, rechts, in de lengte, met den vouw naar buiten, op de eerste deken. Sla de einden van de tweede deken opwaarts om. Vouw de eerste deken nu in de lengte dubbel over de tweede deken heen. Sla de einden van de eerste deken benedenwaarts om. Aan je voeten heb je nu 8 deken-dikten, je ligt op 2 dekendikten en hebt 2 dekendikten op je. Met een paar dekenspelden zet je de omslagen in lengte en breedte vast. Des morgens maak je de spelden los en kunnen de dekens worden gelucht.

Leg nooit een grondzeil of waterdichte regenjas op je, als vanwegen de transpiratie.

Natweerkampen. Ervaring heeft mij geleerd, dat het in ons land noodzakelijk is om in een troepkamp de beschikking te hebben over een groote tent of, wat nog beter is, een ruime schuur, nabij het kamp gelegen. Op regendagen kan daar worden gewerkt, gespeeld, voorgelezen etc. Zoo komen we vanzelf op het *Kampprogramma.* Een padvinderskamp dient zich van de tegenwoordige in zwang zijnde vereenigingskampen te onderscheiden, doordat het een middel is in een zeker systeem van oefenen en geen doel. Een padvinderskamp is geen uitstapje om uit te rusten, geen gelegenheid waar men den heelen dag in een tent op een

SLAAPZAK VAN 2 LOSSE DEKENS

mandoline ligt te tokkelen of onder de dekens ligt te luisteren naar een gramofoon. Bij een goede voroefening en het gebruik van het juiste materiaal behoeft het koken niet meer dan 1½ à 2 uur in beslag te nemen, een tijd, die gevoegelijk buiten het programma kan worden gehouden. Verder houde men er rekening mede, dat na den maaltijd midden op den dag een uur verplichte rust wordt gehouden en dat het kampvuurprogramma uiterlijk 10 uur eindigt, zoodat om half elf alles donker en stil is. Verdeel den dag in sportspelen, padvindersoefeningen en vrije werkzaamheden voor de patrouilles. Zorg dat deze laatste tot hun recht komen door goede voorbereiding. De meeste Amerikaansche kampen hebben een kleine „workshop" met wat hout, gereedschap en andere materialen. Genoemde groote tent of schuur kan voor werkplaats dienen. Hier kunnen de patrouilles hun kampgebruiksvoorwerpen vervaardigen als dekenrekken, kleerendroogrekken, pannen- en bordenrekken, bekerstandaard (mokkenboom, verbasterd tot „mokkaboon(m)") schermen voor de latrines, kandelaars, biscuitblik-oventjes, kapstokken, zetels, tafel, eetshelter, hooikisten, kampmatrassen, vliegenkasten, enz. enz. De onkosten voor een dergelijke inrichting vallen geweldig mee en men moet de waarde van een dergelijk instituut hebben ondervonden om het te kunnen apprecieeren.

* * *

Inderdaad, ieder kamp is geslaagd omdat, hoe onvolkomen de voorbereiding of de kampervaring ook moge zijn, toch altijd die wonderlijke kampgeest boven drijft. Steek van wal met een behoorlijke dosis optimisme, telt de tegenspoeden en moeilijkheden licht en gebruik alle tegenslagen als even zoovele lessen; dat is de beste kamphandleiding.

Het is één der voorrechten en genoegens der meer geroutineerden om den beginners met raadgevingen en goede wenken te overstelpen. Ik heb getracht dezen aandrang met kracht te beheerschen en me te beperken tot eenige grepen uit de practijk, welke voor een beginner te verwerken zijn. Beschouw dit dus niet als een kamphandleiding. Ik heb geprobeerd me in te denken, wat soort artikeltje ik in 1911 gaarne voor mijn vertrek naar het kamp ter voorlichting zou hebben gelezen, en toen getracht een dergelijke bijdrage te schrijven.

Goed succes ! J. S.

„Give to me the life I love,
Let the lave go by me.
Give the jolly heaven above,
And the byway nigh me.
Bed in the bush with stars to see,
Bread I dip in the river....
There's the life for a man like me.
There's the life for ever".
STEVENSON.

Onder Redactie van J. R. G. DE VEER, Danckertstr. 27, Den Haag.

Opl. probleem III : 1. De1—g5.

Opl. probleem IV : 1. Lf2—e1, Ke6: ; 2. Td4, Kb6 ; 3. Td6 mat.
1. ....., Ke4: ; 2. Te5, Ke3 ; 3. Te5 mat.

Vooral no. IV is erg aardig. Goede oplossingen stuurden E. Spanjaard, C. Doorman, B. Nieuwkerk, J. Kutsch Lojenga, H. I. da Costa. Wegens examina is het nu de „slappe tijd", zoodat vele getrouwe oplossers en „correspondenten" het bijltje er bij neer legden (beeldspraak is toch maar alles !) Voor probleem V en VI geef ik daarom tijd tot 15 Juli.

Oplossing eindspel 4. Zelfs in dit zeer eenvoudige eindspel wist nog niet iedereen alle finesses te ontdekken. 1. Kc3—c4, a4—a3 (bij elke andere zet maakt a2—a3 direct remise, 1. ..... La3, 2. Kb5 !) 2. Kc4—c3, willekeurig 3. Kc3—c2, remise. Zooals je ziet : kinderlijk eenvoudig. Aan onze eindspelkennis ontbreekt toch nog wel één en ander.

Oplossing eindspel 5. Dit was iets lastiger, zoodat niemand een goede oplossing instuurde ! Stand : Wit : Kf4, Pe5, pi. a5, b6, c5, d4, h4. Zwart : Kf6, Lc8, pi. a6, b7, c6, d5, h5. In dit eindspel maakt wit van het feit gebruik, dat zijn koning veel meer bewegingsvrijheid heeft dan zwart, terwijl wit's paard een domineerende positie inneemt, die den looper zeer belemmert. We zullen wat dieper hierop ingaan.

1. Kf4—f3 ! ! Kf6—e7 ! **(a, b, c)** ; 2. Kf3—f2, Ke7—f6 ! **(1, 2)** ; 3. Kf3—e2 ! Lc8—g4. **sch.** (3. ..... Kf5 ; 4. Kf3, Ke6 ; 5. Pd3, enz. 3. ..... Ke6 ; 4. Ke3, Ke7 ; 5. Kf3, Ke6 ; 6. Pd3, enz. 3. .... Ke7 ; 4. Kf3, Ke6 ; 5. Pd3) ; 4. Ke2—e3, Lg4—e8 ; 5. Ke3—f4 en nu is zwart aan den zet in de beginstelling. Dat hij verliest is duidelijk. Een dergelijke manoeuvre noemt men driehoekstempo. Dit witte koning heeft een tempo gewonnen door in twee zetten een veld te bereiken, terwijl de zwarte dit in één **moest** doen.

1. 2. ..... Ke6 ; 3. Ke3, Ke7 ; 4. Kf3, Ke3 ; 5. Pd3, enz.

2. 2. ..... Kf8 ; 3. Ke2 ! Ke8 ; 4. Ke3 ! Ke7 ; 5. Kf3, enz. als in de hoofdvariant.

a. 1. ..... Kg7 ; 2. Ke3, K willekeurig ; 3. Kf4 en wint.

b. 1. ..... Kf5 ; 2. Pf7, K willekeurig ; 3. Pd6 en wint.

c. 1. ..... Ke6 ; 2. Pd3, Kf6 (2. ..... Kf5 ; 3. Pf4 en wint de h-pion ; of 2. ..... Ke7 (f7) ; 3. Kg4, Kf6 ; 4. Pe5 en wint) 3. Ke3 !. Kf5 (gaat de koning hier niet heen, dan volgt 4. Kf4, Kf6 ; 5. Pe5, enz. en zet de looper, dan 4. Pe5, Le8 !, 5. Kf4 ! en wint) 4. Pf4, Kg4 ; 5. P:5: ! ! !, Kh5: ; 6. Kf4 en wint daar de koning tot e7 doorloopt ! !

Een zeer mooi eindspel. De koningsmanoeuvres zijn een studie overwaard. Deze eindspelwedstrijd is gewonnen door J. Kutsch Lojenga met 11 punten (maximum 26 !), gevolgd door Polak met 10. Deze laatste heeft relatief een veel beter resultaat, daar hij slechts twee eindspelen oploste en hierin de 10 punten verkreeg, terwijl de prijswinnaar die 11 punten uit 5 eindspelen bemachtigde. In elk geval is het toch een pover resultaat, dat bereikt is.

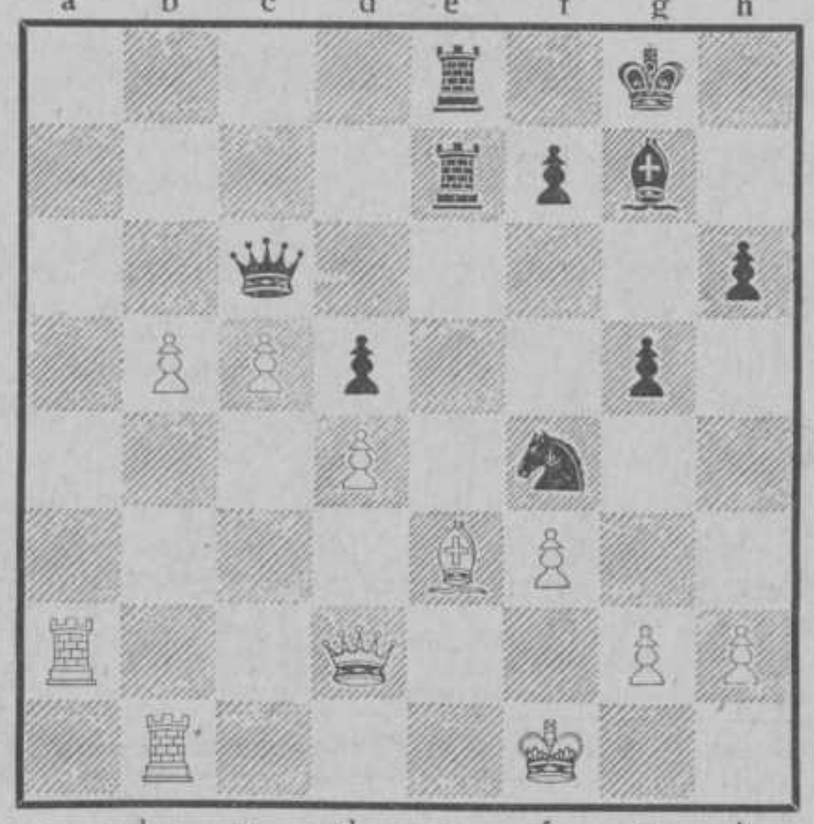
Hieruit volgt de conclusie, dat het geen overbodige weelde genoemd mag worden als we weer een eindspelen-wedstrijd organiseeren.

Nieuwe eindspelwedstrijd. We zullen deze als volgt instellen : elke keer zullen twee „standen" worden opgegeven, één partijstand en één eindspel. Die partijstanden zijn een goede oefening voor elkeen. Voor elke oplossing geldt een maximum aantal te behalen punten. **IEDERE MAAND** krijgt de hoogst uitkomende **EEN PRIJS.** Wie een prijs heeft begint weer met nul punten. De anderen worden bijgeteld, zoodat **iedereeen op den duur een prijs krijgt.** Dit is een z.g. ladderwedstrijd. De heele zwik klimt en wie het hoogst is, begint weer onderaan. De rest klautert stug door.

Ladderwedstrijd no. 1. Eindspel : Stand : Wit : Ke1, pi. a6, e2. Zwart : Ke3, pi. a7. Wit aan den zet kan winnen. We beginnen weer met 'n niet zoo heel moeilijk geval, maar dat toch zeer accuraat behandeld dient te worden. Maximum 3 punten.

Ladderwedstrijd No. 2. Partijstand na den 40sten zet van wit.

Wit : J. Bekker Jr. Zwart : J. R. G. de Veer.

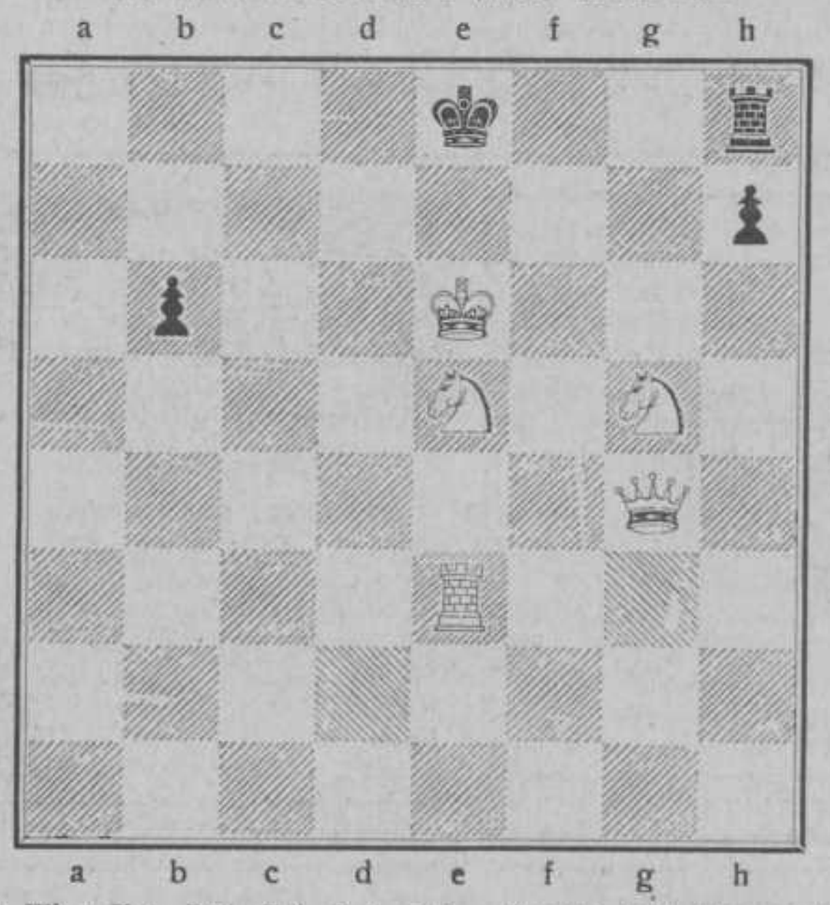
Wit : Kf1, Dd2, Ta2, Tb1, Le3, pi. b5, c5, d4, f3, g2, h2.
Zwart : Kg8, De6, Te8, Te7, Lg7, Pf4, pi. d5, f7, g5, h6.

Zwart aan den zet staat schijnbaar hopeloos. Er is echter een aardige niet al te diep liggende zettenreeks die zwart doet winnen. Maximum 4 punten.

Nieuwe Probleemwedstrijd. Deze zal 6 problemen omvatten, elken keer 1. We beginnen weer met makkelijke, zoodat iedereen tenminste **beginnen** kan. Later volgen de moeilijken.

PROBLEEM No. 1.

Wit begint en geeft in 2 (twee) zetten mat.

Stand : Wit : Ke6, Dg4, Te3, Pe5, Pg5. Zwart : Ke8, Th8, pi. b6, h7.

Alle varianten worden gevraagd (4 verschillende !).

Alles oplossingen voor A Augustus in te zenden.

Boekbespreking. Schaakmeesters. Biografieën en Partijen van groote Meesters, samengesteld door G. W. Kloosterboer. Met acht portretten. Uitgave : Van Goor en Zonen.

Het is niet altijd iets even mooi en fraai te vinden ; dan is er geen gelegenheid tot vergelijking met het minder goede. Maar dat is dan ook de eenige schaduwzijde van het nieuwe werkje, n.l. dat er niets valt „af te kammen". De partijen zijn met zorg gekozen en geanalyseerd, talrijke anecdotes en leuke voorvallen zijn in de levensbeschrijvingen verwerkt, terwijl de teekeningen van de meesters Morphy, Anderssen, Paulsen, Kolisch, Steinitz, Zukertort, Capablanca en Lasker voortreffelijk zijn uitgevoerd. Een zeer lezenswaardig boekske, dat ik, mede om den geringen prijs zeer kan aanbevelen als cadeau voor verjaardag, etc.

* * *

Het is een verblijdend verschijnsel, dat telkens weer nieuwe lezers zich bij de oude getrouwen voegen. Dat onder de „nieuwen" ook zeer goede en veelbelovende spelers zijn, hoop ik de volgende maal te bewijzen door een partij van een „candidaat-kampioen" te plaatsen.

Voor de Patrouilleleiders

Onder Redactie van A. E. v. Voorthuisen
Kamp Eerde - Ommen

PATROUILLELEIDERS-BIJEENKOMSTEN.

Het is een verheugend teeken, dat de P.L.-bijeenkomsten die hier en daar worden gehouden, langzaam maar zeker productief worden.

Ik bedoel productief in dien zin, dat er gewerkt wordt in de lijn van het Spel van Verkennen, zoodat de tijd van vergadering-imitaties tot het verleden gaat behooren.

Wanneer ik terugdenk aan één van m'n vele wanhopige pogingen, nu ruim 7 jaar geleden, om een P.L.-week-end op stapel te zetten, hetwelk op niets uitliep en de P.L.-bijeenkomsten van heden vergelijk met die uit dien tijd, zijn we gelukkig flink opgeschoten.

Had ik aanleg gehad voor het „vergaderingswezen", dan werd mij toen de gelegenheid geboden als „voorzitter" mij in die richting te „ontplooien".

De lucht was er vol van, doch aangezien het mij schijnbaar niet gegeven was in die richting carrière te maken, zullen vele Haagsche P.L.'s zich nog wel de genoegelijke bijeenkomsten herinneren, welke in de Wigwam plaats vonden.

Doch van een week-end was toen nog geen sprake.

Nu is dat allemaal veranderd en gaan we een hoopvollen tijd tegemoet. Het Noorden heeft goede plannen. In het Pinksterkamp van de Noordelijke Provinciën, gehouden te Diever is een bijeenkomst geweest van alle daar aanwezige P.L.'s.

Op die bijeenkomst werd besloten op 17—18 Juli een P.L.-bijeenkomst te houden in Hoogchalen.

Belangrijk is dat er patr.-werk zal worden **gedemonstreerd.**

Veel succes !

Ik reken natuurlijk op een uitvoerig verslag.

* * *

De P.L.'s van Groningen komen minstens zesmaal per jaar bijeen, zooals ze mij berichtte.

Verder staat nog een week-end te Midlaren op het program.

De A.P.L.'s wonen de bijeenkomsten ook bij.

Het plan bestaat om op de bijeenkomsten een zelfde halsdoek te dragen en men dacht aan wit.

Afgezien van de kleur zou ik het verdringen van de troephalsdoek niet aanraden.

We zijn leden van één troep en op de P.L.-bijeenkomsten **vertegenwoordigen** we als zoodanig de troep.

We moeten traditie niet te veel verbrokkelen en trachten door dasdragen of andere middelen een soort P.L.-Troepverband aan te wakkeren en daardoor het normale troepverband te verzwakken.

Hou vast aan je troepkleur en wijk daar alleen van af in noodzakelijke gevallen !

„Het gevolg van onze bijeenkomsten is, dat nu reeds meer voeling tusschen de troepen komt. Zoo werden er al eenige voetbal-matches gehouden en hopelijk zullen weldra oefeningen volgen", schrijft men mij.

Groningen vraagt correspondentie-adressen avn P.L.-groepen.

Contact tusschen de diverse afdeelingen lijkt me bijzonder goed.

* * *

Dordrecht heeft een P.L. studie-patr. de „koekoeken" in 't veld gebracht. Doe je best en meld ons zoo spoedig mogelijk resultaten !

En nu Patrouilleleiders, op trek !

„Pak je rugzak", schrijft Hopman Schaap en doe het met overleg.

Nu of nooit, maar dan **nu.**

Van welke patrouilles ontvang ik verslagen en kiekjes van hun verkenningen ?

Fa. L. STELTMAN - Byoutier
Hofleverancier — ZWOLLE — Diezerstraat 39
SPORTPRIJZEN IN GROOTE VERSCHEIDENHEID
MEDAILLES, BEKERS, KRUIZEN tegen fabrieksprijzen
PRIMA POLSHORLOGES, ZAKHORLOGES m. garantie
Horlogekettingen, Manchetknoopen, Dasspelden enz. enz.

WEGGELOOPEN.

De zeventienjarige Eugeen de Soete, Boomsche Steenweg 315 te Antwerpen en lid van de „Vlaamsche Padvinders", is van huis weggeloopen. Hij draagt een groen shirt zonder schouderlinten, blauwe korte broek, groene das, zwarte kousen zonder banden. Hij is ca. M. 1.50 lang en nogal stevig gebouwd. Inlichtingen event. aan het secretariaat te Utrecht op aan Hopman Voorspoels, Nerkenrodelei 80, Hoboken, België.

Vraagt onze Limonades „EXCEL" en Troebele Sinaasappel

Firma Bernard L. G. Schoonheijt - Roosendaal

Frans van Dijl

Dordt - Gorcum

Voorstraat - Langendijk

Speciaal adres voor

Kampeerbenoodigdheden

als:

Biscuits, Chocolaad
Olienoten, Limonades
Jams, Koek, enz. enz.

Behalve lage noteeringen
bij hoeveelheid extra korting!

Komt U in 't Gooi kampeeren

doet dan Uwe bestellingen voor Brood en Koek bij ons

Bezorging door het geheele Gooi

Zend ons even een briefkaart met plaats, datum en aantal en wij zorgen voor versch brood

Nadere inlichtingen:

Luxe Bakkerij
J. van Dijk

Naarderstr. 23, Hilversum, Telefoon 140

VOOR HET KAMP:

Tieleman & Dros'
HUISHOUD-JAM

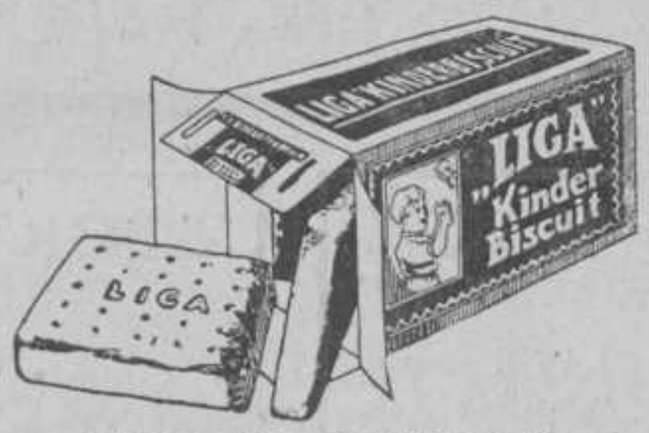
Fa P. Mees Lzn

GRONINGEN - Vischmarkt Z.z. 24

PIC-NIC ARTIKELEN
VAN ZUIVER ALUMINIUM

TENNISRACKETS
IN PRIJZEN VANAF F 6.50
THERMOSFLESSCHEN
PLANTENBUSSEN
HANGMATTEN

EET IN HET KAMP:

EDEL VAN SMAAK

ROODE PAKJES à 2 ONS 25 CENT

HAMETER

·· HOFFOTOGRAAF ··
Voorstraat 289 291 hoek Vischbrug
·DORDRECHT·
PRACHTVOL ATELIER
ARTISTIEKE BELICHTING
MODERNE UITVOERING
MATIGE PRIJZEN
LIFT.

BRUCE & CO.

KLEERMAKERS

18 HEERESINGEL 18 - GRONINGEN

SLIJTERIJ EN WIJNHANDEL „Het Vergulde Paard"
VEST 101 (bij de Vriesebrug) - DORDRECHT - Tel. 775
Verfrisschende Limonades:
VALENCIA — ANANAS — AARDBEIEN
CITROEN — FRAMBOZEN — GRENADINE, ENZ.
ƒ 1.25 per Fl., ƒ 0.65 per ½ Fl.

5% korting **5% korting**
EEN VERRASSING VOOR PADVINDERS
Wijnhandel „De Drie Ankers"
Havenstraat 34 - HILVERSUM - - Telefoon 751
Levert thans speciaal heerlijke limonades, o.a. „VIRANJA", geperst uit sinaasappelen

Vraagt uitsluitend

v. Doesburg's Studentenkoeken

De Coöp. Melkinrichting „De Eendracht", Berkumstraat Telefoon 661 Zwolle

beveelt zich beleefd aan voor het leveren van prima Volle
Melk, Karnemelk, Room en Roomboter onder Rijkscontrôle

Al deze producten worden dagelijks door onze melkbezorgers franco aan huis bezorgd. — Onze boter wordt door geheel Nederland verzonden. — — — — Bestellingen worden dagelijks aangenomen en direct uitgevoerd.

W. JEUKENS'
LIMONADE-SIROPEN
EN
LIMONADE-GAZEUSE
DEVENTER
MENSTRAAT 14 - TELEF. 185

PADVINDERS(STERS) drinken uitsluitend
LUYCKX' LIMONADES
Firma R. Th. LUYCKX
Weststraat 61 — HELDER — Telefoon No. 21

Padvinders!!
Neemt op Uw tochten en in Uw kampen voldoende voorraad mede van de bekende vierkante biscuit „JASS"
Lekker, voedzaam en goedkoop
Importeur: N.V. Broodfabriek De Zeeuw
BERGEN OP ZOOM

PADVINDERS EN KAMPEERDERS
wij hebben voor U **GESTERILISEERDE MELK** in ½ L. bussen, tegen denzelfden prijs als flesschenmelk, doch veel duurzamer.
Vlissingsche Melkinrichting „KOENA"
Telefoon 53

Eerste 's-Hertogenbossche Electr. Broodbakkerij
Firma A. MAAS
Bekroond 's-Hertogenbosch, Brussel, Amsterdam, met hoogste onderscheiding
VERVERSTRAAT 35 — TELEFOON 552

J. SMIT E ZN
Grootzand 14
SNEEK
Speciaal adres voor eerste klasse Rijwielen
LA PERLE
uit B. S. A. fitting vervaardigd
RUDGE WITHWORTH
HOPPER uit Boston and Humberen en ROBIJN
RIJWIELEN
In prijzen vanaf *f* 75.—

GEBRUIK OP UW TOCHTEN
VS PEPERMUNT VRUCHTEN
IN ROLLEN
VAN SLOOTEN - HARLINGEN

Rijwielen
vanaf *f* 70.-
W. DE HERDER
ZWOLLE
Diezerkade 15 - Tel. 321

ADOLF J. A. v. d. MADE
VOORSTRAAT 83 - UTRECHT - TELEFOON 2609
Unity, Tourist
Wellington } Rijwielen
VOOR H.H. PADVINDERS SPECIAAL TARIEF

SPORTHUIS J. LEEFTINK
Veenstraat 19-21 - Tel. Int. 130
ENSCHEDE
Artikelen voor elke Sport

PADVINDERS!
Vergeet niet een
„HIS MASTERS VOICE"
GRAMOPHONE
draagbaar model, mede te nemen op uw tochten
F. v. d. WAL
ZWOLLE

BLOEMENMAGAZIJN S. ROLLEMA
Nieuwestad 125 — LEEUWARDEN — Telef. 1202
Adres voor Moderne Bloemwerken

Luxe Brood- en Koekfabriek P. DIJKSTRA
WIRDUMERDIJK 37 - LEEUWARDEN
Bekroond met Goud en Zilver te Parijs, Brussel (2 maal) en Rotterdam
Vraagt de Beschuit en Koek uit bovengenoemde fabriek

D. de Jager Jr.'s IJzerhandel
MIDDELBURG
Thermosflesschen, Padvindersmessen

HET ZELFMAKEN VAN KAMPEER-ARTIKELEN

(Alleen voor Amateurs) **Onder Redactie van CARL DENIG, AMSTERDAM** **(Nadruk verboden)**

DIVERSE KAMPBENOODIGDHEDEN VAN JACHTLINNEN.

We gaan deze keer een paar kleine artikelen maken, waarvoor we slechts noodig hebben : 1.25 M. jachtlinnen, (70 c.m. breed), 4 houten plankjes 17 × 35, een eindje koord en een bandje van 60 c.m. !

PENNENZAKJE, voor het opbergen van de ijzeren of aluminium tentpennen (waardoor beschadiging van de tent voorkomen wordt, als alles in de tenttasschen gepakt is). We knippen van

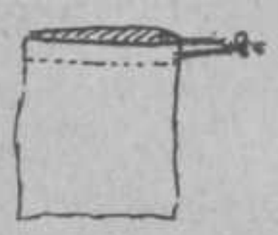
onze lap jachtlinnen een stuk van 35 c.m. af en van dit stuk wordt van de breedte van het linnen een stuk van 22 c.m. geknipt. Dit laatste leggen we even terzijde, want dat wordt straks het kaarsenzakje.

Het stuk 35 × 48 wordt eerst langs de breedte kant afgezoomd en dan 18 c.m. omgevouwen en dichtgenaaid. Daarna binnenst buiten gekeerd en nog eens dicht genaaid, zoodat alle rafels bedekt zijn.

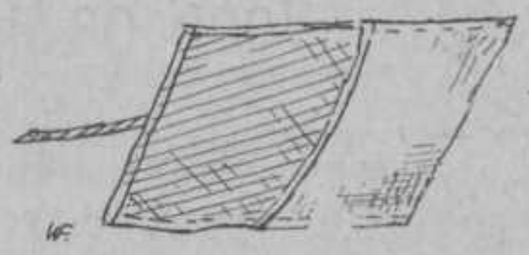
De klep wordt nu rondom gezoomd en in het midden voorzien

KAARSENZAKJE voor het mede nemen van de kampkaarsen, maken wij uit het stukje goed, wat van de pennenzak is overgebleven.

Lange kant eerst een schuif maken (breede zoom afnaaien en einden openlaten) en daarna dichtnaaien en omdraaien en weer dicht naaien. Door de schuif een eindje koord halen, waarmede de zak dicht getrokken kan worden.

Kaarsenzakje

Pennenzakje

KAMPKAST. Een aardige opvouwbare kampkast maken wij uit 62 c.m. jachtlinnen en vier plankjes hout 17 × 35.

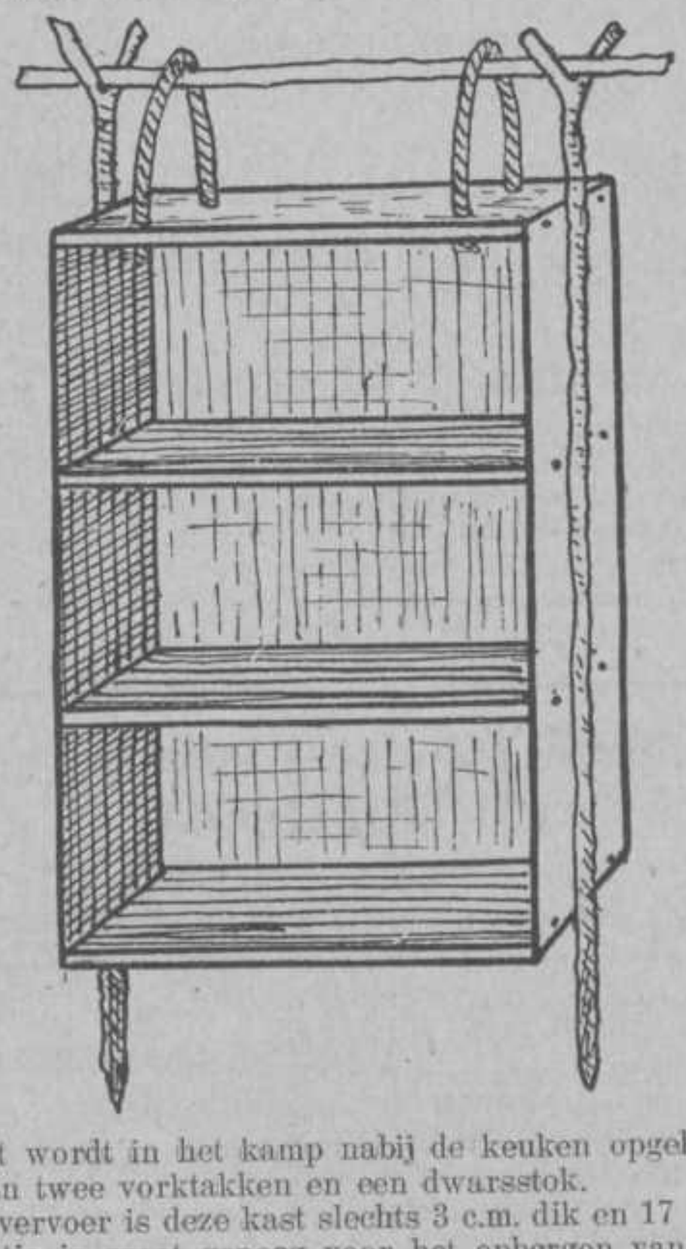
De lap jachtlinnen wordt eerst rondom afgezoomd, zoodat er er geen rafels bij kunnen hangen.

De breedte van het linnen gaat om de plankjes heen en de kast wordt klaar 60 c.m. hoog.

De lap wordt nu in drieën afgedeeld, zoodat op elke 20 c.m. een plankje komt.

Het jachtlinnen wordt nu met schroeven op de zijkanten en achterkant van de plankjes geschroefd. Voor de sterkte worden tusschen de schroeven en het jachtlinnen stukjes leder gelegd.

Het bovenste plankje wordt voorzien van vier gaten, waar door heen twee lussen van koord.

De kast wordt in het kamp nabij de keuken opgehangen, met behulp van twee vorktakken en een dwarsstok.

Bij het vervoer is deze kast slechts 3 c.m. dik en 17 × 35 groot.

Dit kastje is groot genoeg voor het opbergen van alle kleine keuken benoodigdheden en kan vlak naast de tent onder de luifel staan.

PROVIANDZAK. We hebben nu nog een stukje jachtlinnen over 28 × 70 en maken wij hiervan een proviand zak, welke vooral op voettochten in rugzak of broodzak goede diensten bewijst, daar hierin alle kleine artikelen, zooals thee, ei, schroefdoos, boterdoos enz. bij elkaar gepakt kan worden. Ook voor het opbergen van levensmiddelen of brood komt deze zak goed te pas.

Het maken geschiedt even als de kaarsenzak, dus met een schuif waar later een stuk koord door komt.

P.S. Verschillende kampbroeders vroegen naar een beschrijving en teekening van de slaapzak-vlot-tent !

Nog een paar maanden geduld en dan komt ook deze interessante tent aan de beurt om beschreven te worden in „de Padvinder".

Met kampgroeten,

CARL DENIG.

GLOBETROTTERS.

Het is een liefhebberij der talrijke hedendaagsche globetrotters, om zich met een soort imitatie padvinders-uniform te tooien en zelfs den groet na te bootsen, vermoedelijk in de hoop op deze wijze van de internationale organisatie der padvinders gebruik te kunnen maken. Het is van het grootste belang, dat een ieder meewerkt aan dergelijke practijken een eind te maken. Alvorens dergelijke reizigers als broederpadvinders te helpen, eische men een degelijke legitimatie.

Thans zijn weer twee dergelijke groepen op pad gegaan ; de namen der leden van de eene groep zijn : R. Faber, A. J. Keikes, G. Londemann en van de andere, het laatst in Haarlem gesignaleerd : W. R. Bak, B. Hagoort en W. J. A. Willigenburg.

„De PADVINDSTER"

ONDER REDACTIE VAN:

Mevrouw J. M. POSTEMA REEDERS

RAALTE.

ORGAAN DER VEREENIGING

„HET NEDERLANDSCHE MEISJESGILDE"

Treckt u niet aan wat ieder secht
Maar doet wat billyck is en recht

MEDEDEELING.

Het Augustus-nummer van „De Padvindster" valt uit.

RED.

* * *

Voor alle padvindsters, die dezen zomer te Ommen kampeeren.

Wilt gij allen aan Uw ouders en bekenden vragen op hunne brieven duidelijk het woord **GILDE-TERREIN** te schrijven. Poststukken zonder deze aanwijzing worden later bezorgd.

* * *

Uitnoodiging aan pioniers en asp. pioniers in het N.M.G.

De Haarlemsche pioniers kampeeren dezen zomer op het Gilde-terrein te Ommen. Zij vormen nog maar een heel klein groepje en noodigen eenige Gilde-zusters uit zich bij haar aan te sluiten. Duur van het kamp 10 dagen, van 31 Juli tot 9 Augustus. Kosten ƒ 10.— per persoon of minder, wanneer zich verscheidenen aanmelden. Geef U spoedig op aan de leidster, J. L. Redeke—Hoek, Dusartstraat 2, Haarlem.

Onze Klasse-Eischen en Vakinsignes

door ELLA v. d. BERG

v. Leeuwendaallaan 21, Rijswijk (Z.-H.)

Ter voorkoming van eventueele verwarringen of verkeerdbegrijpen, verzoek ik jullie vriendelijk de volgende punten wel in je te willen opnemen.

1e. Dat alle eischen betreffende Verbandleer en Eerste Hulp in de Ambulance-Rubriek behandeld zijn of behandeld worden door dokter Postema.

2e. Zij, die zich willen bekwamen voor insigne Fotografie, gelieve de rubriek „Rondom de Roode Lamp" te willen volgen.

* * *

Dan beginnen we nu met eisch b. van 2e klasse: **koffiezetten.** Hierbij hebben we hetzelfde als met thee-zetten, er is niets aan, koffie en water, klaar ben je.... Neen hoor, om lekkere, geurige koffie te zetten is wat moeilijk! Jullie hebt zeker wel eens hooren zeggen, dat het een echt geduldwerkje is, niet? Het zit hem weer in allemaal kleinigheden; o.a. neem koffieboonen nooit in groote hoeveelheden in huis, want door het lange bewaren gaat de geur er af. Maal de boonen even voor het gebruik. De filter moet heel kleine gaatjes hebben, zoodat de koffie langzaam kan doorloopen. Men rekent een half lood = 5 gr. koffieboonen per persoon. Bevochtig de filter even vóór je de gemalen koffieboonen er in doet. Met het stampertje flink aanstampen. De filter mag nu hoogstens voor ¾ gevuld zijn, want bij het opschenken met kokend water zwellen de koffiedeeltjes. Nu telkens opgieten, niet te veel ineens. Af en toe aanstampen. Ophouden met bijschenken wanneer de druppels die doorloopen een lichte kleur beginnen te krijgen.

Eisch c. **Het bereiden van eenvoudige spijzen.**

1e. **Rijst.** Het is de kunst om mooie droge rijst te koken. Voor 4 personen neemt men 3 d.L. = 300 gr. rijst: 2½ maal zooveel water, dat is dus 7.5 d.L.; pl.m. ½ lepel zout. — Bereiding: de rijst goed wasschen; opzetten met het water en het zout. Aan de kook laten komen en ze daarna zonder roeren op een zacht vuur gaar laten worden (pl.m. ½ uur). Dan doet men de deksel van de pan af en laat de rijst zoo nog even opstaan om te drogen. Presenteeren met boter en suiker.

Voor rijst met krenten neemt men 3 × zooveel water als rijst. Voor 4 personen de volgende verhoudingen: 2 d.L. rijst, 6 d.L. water, 100 gr. krenten, iets zout. Als de rijst kookt, doe je de goed gewasschen krenten erbij. Alles samen zonder roeren zachtjes gaar koken (½ uur). Daar luchtig door elkaar mengen.

2e. **Boonen,** dus: bruine-, witte-, kievitsboonen, e.d. Erwten worden op dezelfde manier bereid. Men rekent ongeveer 1 d.L. per persoon. Goed wasschen en liefst een dag van te voren in ruim water zetten om te weeken. Hierin gaar koken. Even voor het gaar zijn wat zout toevoegen.

3e. **Spiegeleieren.** Dit is weer een kwestie van smaak. De één wil graag met een heele dooier, een ander juist dat het stuk gemaakt wordt, weer een ander wil het aan twee kanten gebakken hebben. Laat de boter smelten en doe het ei er in, voordat deze bruin is geworden. Bak op een niet te heet vuur.

4e. **Pap.** Van de eenvoudigste soorten pap, zal ik maar direct de recepten geven; alle berekend voor 4 personen.

Griesmeelpap. 1 L. melk, 70 gr. griesmeel, 40 gr. suiker en een stukje citroenschil. Bereiding: Breng de melk aan de kook met de citroenschil en strooi de door elkaar gemengde griesmeel en suiker er al roerende in. Blijf roeren tot de pap gaar is (pl.m. 7 min.). Voor het opdoen het stukje citroenschil uit de pap verwijderen.

Het door elkaar mengen van griesmeel en suiker dient om geen klontjes in de pap te krijgen.

Havermout. 1 L. melk, 80 gr. havermout, 40 gr. suiker, iets zout. Bereiding: melk aan de kook brengen, de havermout er in strooien onder goed roeren. Weer even aan de kook brengen en op een heel zacht vuur verder gaar laten worden (pl.m. 20 min.). Telkens roeren. Op smaak afmaken met de suiker, of de suiker er apart bij presenteeren.

Rijstebrij. 1 L. melk, 1 d.L. rijst, iets zout. Bereiding: melk aan de kook brengen; de goed gewasschen rijst met het zout er in strooien. Aan de kook laten komen en op een heel zacht vuur gaar koken (1½ à 2½ uur). Af en toe roeren.

Grutjes. 1 L. karnemelk of gewone melk, 125 à 150 gram grutjes. Bereiding: de grutjes aanmengen met de koude karnemelk of melk en al roerende aan de kook brengen (10 min.) en even laten doorkoken. Presenteeren met boter en suiker, of siroop.

Karnemelksche pap. 1 L. karnemelk, 60 gr. tarwebloem. Bereiding: de bloem met de koude karnemelk aanmengen en al roerende aan de kook brengen. Op deze manier heeft de karnemelk minder kans van schiften.

Tot slot een toespijs, die zoo gemakkelijk is klaar te maken, dat ik niet kan nalaten die hier te noemen, en wel: **Hangop.** 3 L. karnemelk. Een schoone doek in een vergiet leggen en deze plaatsen in een diepe kom. De karnemelk in de vergiet schenken. Eenige tijd laten staan. Het water uit de karnemelk loopt door de vergiet en het dikke kan men geregeld van de doek afscheppen.

Presenteeren met beschuit en suiker.

De ouderwetsche manier om hangop te maken, waaraan het zijn naam ook te danken heeft, n.l. de karnemelk in een sloop of zak gieten en deze aan een boom ophangen, verdient geen aanbeveling. Het is minder smakelijk, omdat allerlei insekten en andere beesten er bij kunnen komen, maar ook kan men nu niet geregeld het dikke er uitscheppen, waardoor het veel langer duurt eer alles is doorgeloopen.

Voor de Rondeleidsters

door

JUUP POSTEMA—REEDERS

Eenigen tijd geleden vertelde ik jullie iets over de werkzaamheden van onze studie-ronde: de Kieviten. Een principieele verandering is daar echter in gekomen, want ik ben als R.L.

afgetreden en een van de R.L.'s heeft nu de leiding. Het bewijs, dat zij niet stilzitten volgt hieronder. Mijn opvolgster zal jullie n.l. eens vertellen, hoe onze rondekrant werkt.

OELOE, A.L. afd. Helder.

Iets over onze Rondekrant.

Zooals jullie wel in een vorig bericht van Oeloe gelezen zult hebben, is hier een studie-ronde opgericht. Dat deze een Rondekrant moest hebben, daarover waren allen het eens, maar dan zoo, dat het werk niet alleen door de R.L. moest worden gedaan. Rusultaat was: Er werd een schrift aangelegd. Op de eerste bladzijde kwam te staan:

NAMEN	ADRES	Doorgestuurd	Doorgestuurd	Doorgestuurd	Doorgestuurd	Doorgestuurd
Kievit I.	Corn. Ditostr. 18	Jan. 3				
„ II.	enz.	Jan. 5				
„ III.						
enz.						

Op de 2e bladzij schreef Oeloe iets. Ze stuurde de „krant" door naar Kievit I, deze schreef er weer iets in en stuurde door, enz. Niemand mocht de krant langer dan 2 dagen houden en uit de doorstuurkolom was te zien wie er zondigde. Het resultaat was bepaald overweldigend.

Ik kan ieder aanraden het te probeeren en je zult zien, dat je steeds verlangt naar den dag, dat je voorgangster kan doorsturen.

NEL KENTER, Kievit I.

BOEKBESPREKING

door PAULINE REDEKE

DUSARTSTRAAT 2 HAARLEM

Boeken om mee naar het kamp te nemen.

Wie van plan is in haar kamptijd zooveel en zoo goed mogelijk van het buitenleven te profiteeren, hoeft heusch niet veel boeken mee te nemen. Zij gebruikt haar rustuur — de tijd dat het meeste boeken verslonden worden in een kamp — om eens werkelijk niets te doen en de omgeving op zich te laten inwerken; dat kan weer heel makkelijk overgaan in natuurobservatie en is in ieder geval een echter kampgenoegen dan het lezen van een boek, dat thuis ook nog mooi is.

Toch kan het prettig zijn, als er in een verborgen hoekje van je rugzak nog een boek zit.

Misschien tref je veel regen, zoodat je soms wel eens met elkaar in de tent zit en niets kunt doen, dan is het fijn als iemand een mooi boek heeft waar eens een stuk uit voorgelezen kan worden.

Hiervoor zijn natuurlijk heel veel boeken wel geschikt, zoek er liefst een uit dat niet te groot of te zwaar is, b.v. „Zwerftochten met de Tent", om een oude bekende te noemen en voor wie speciaal van iets nieuws houdt:

SNELWIEK, DE EDELVALK. Door H. E. Kuylman. Rotterdam, W. L. & J. Brusse's Uitg.-m. 1925. Prijs ƒ 2.90.

Dit is het tweede boek in de serie over dieren van eigen bodem, waarin als eerste verleden jaar „Snelvoet" verschenen is. Heerlijk dat wij op dit gebied weer een oorspronkelijk Hollandsch boek rijker zijn, een boek dat ons laat voelen de poëzie van het natuurleven, maar ook de onverbiddelijkheid van de wet: jagen of gejaagd worden. Denk er aan dat een wit bandje als dit, vuil wordt in een kamp en vergeet dus niet er een omslag om te doen.

't Kan ook zijn dat je planten gevonden hebt, of dieren, die je niet kent en waarvan je toch graag de naam zou willen weten, een boekje waar je zooiets in kunt opzoeken zal dan in een behoefte voorzien. De boekjes van Heimans en Thysse: „Hei en Dennen", „In het Bosch" of „In de Duinen" zullen vooral voor de dieren in de verschillende kampen te pas komen; voor de planten kan iedere Flora dienst doen.

Misschien ook wordt er aan 't kampvuur een bijdrage verwacht. Je kent wel een paar gedichten die je graag zou willen opzeggen, maar als het er op aan komt merk je, dat je ze geen van allen goed genoeg kent om mee voor den dag te durven komen. Gelukkig heeft een van je ronde-leden een of twee van de „Bundels verzen", die verzameld zijn door J. M. Acket en uitgegeven bij Meulenhoff. Daar staan heel wat aardige en mooie dingen in, goede bekenden, maar waarschijnlijk ook dingen die je voor het eerst ziet; en nu kun je uitzoeken!

Is het tenslotte nog noodig er aan te herinneren dat de boeken die handelen over padvinderij en buitenleven, in ieder kamp op hun plaats zijn? Bedenk dan, dat „Het Verkennen voor Jongens", door Baden Powell, „Buitenleven" door Hopman de Koning en „Op Hollandsche jongens naar buiten!' door W. J. Hoytema ook voor meisjes bestemd zijn, al blijkt dat niet uit de titel zooals bij „Girl Guiding", door Baden Powell en „Campfire training for girls", door Minobi wel het geval is. Deze boeken zijn allen verkrijgbaar aan het Centraal Magazijn.

WERLI.

Lomas de Zamora, 1 Mei 1925.

BERICHTEN UIT ARGENTINIE.

In mijn vorig artikel heb ik een kleine beschrijving gegeven van de reis Holland—Argentinië en zal ik nu het een en ander schrijven over Buenos-Aires, de hoofdstad van Argentinië.

In de eerste plaats is het mij opgevallen hoe weinig men in Holland over 't algemeen van Argentinië afweet; herhaaldelijk ontvang ik brieven, waarin mij gevraagd wordt welke taal men hier spreekt, of er nog veel negers zijn, etc. etc.

Wat de taal betreft, de officiëele landstaal is Spaansch, welke taal vrij algemeen gesproken wordt. Ik schrijf hier „vrij algemeen" omdat van de circa 9.000.000 inwoners, meer dan de helft Italianen zijn; verder zijn er zeer veel Spanjaarden, Engelschen, Noord-Amerikanen, Duitschers, Franschen, Siriërs etc. en kan men gerust zeggen, dat de bevolking van Argentinië is samengesteld uit vertegenwoordigers van bijna alle landen van de wereld.

De oppervlakte van Argentinië is 2.797.113 vierkante Kilometers, dus is het circa 82 maal zoo groot als Holland en als men dan de bevolking van deze twee landen vergelijkt, kunnen de lezers (en lezeressen) daaruit zelf zien, dat er hier nog plaats is voor velen. Er komen dan ook wekelijks duizenden emigranten, hoofdzakelijk van Europa, hier aan en vooral nu in Noord-Amerika wetten gemaakt zijn, waarbij de emigratie daarheen beperkt wordt, neemt de immigratie hier geregeld toe.

Als men de oppervlakte van het land vergelijkt met het aantal inwoners en dan nog bedenkt, dat alleen in Buenos-Aires circa 2 millioen hiervan zijn ondergebracht en men dan nog rekening houdt met het aantal inwoners van groote steden zooals Rosario, Santa Fé, Mendoza, Cordoba, Tucuman, La Plata en Bahia Blanca (bij deze steden zijn er met meer dan 100.000 inwoners, b.v. Rosario 250.000; Cordoba 186.000; La Plata 153.000), zal men kunnen begrijpen, dat men in de provincie (in 't Spaansch noemt men dat „campo") nog uren per auto kan gaan zonder menschen te ontmoeten.

De voornaamste bronnen van inkomsten van Argentinië zijn de landbouw en veeteelt. Wat de landbouw betreft, worden hoofdzakelijk granen verbouwd en in dit opzicht is Argentinië dan ook één van de grootste export-landen ter wereld.

Volgens onlangs door de Regeering gepubliceerde cijfers wordt de veestapel als volgt getaxeerd:

37.000.000 stuks rundvee.
36.000.000 schapen.
9.500.000 paarden.
1.500.000 varkens.
600.000 muilezels.
300.000 ezels.
5.000.000 geiten.

Nu zijn er in en om Buenos-Aires verscheidene groote export-slachterijen, die rundvee, schapen en varkens in zeer groote hoeveelheden slachten en het vleesch hiervan in bevroren staat exporteeren, hoofdzakelijk naar Engeland. Deze export-slachterijen heeten in 't Spaansch „Frigorifico" en sinds enkele jaren is er ook een Hollandsch-Engelsche Frigorifico, welke nauw verbonden is met de in Rotterdam gevestigde Maatschappij „Vianda", welke maatschappij Holland voor het grootste deel der comsumptie van Argentijnsch bevroren vleesch voorziet. Te zamen met de export van het vleesch gaat natuurlijk ook de export van andere artikelen afkomstig van deze slachterijen, zooals huiden, darmen, wol, vet, gedroogd bloed, vleeschconserven, etc.

Het vleesch is hier dan ook zeer goedkoop en vormt voor de Argentijnen de hoofdschotel van hun voeding; daarbij eten zij veel brood, doch zeer weinig aardappelen en groenten.

Ik ben met bovenstaande afgedwaald van het doel van dezen brief, zooals gezegd wilde ik een en ander schrijven over Buenos Aires. Deze stad werd in 1535 gesticht door Pedro de Mendoza. Het zal den meesten Hollanders niet bekend zijn, dat in 1716 Hollanders getracht hebben bezit van Buenos Aires te nemen. Deze stad bestond toen uit 400 huizen (modderhutten), waarin circa 2000 menschen woonden. Deze Hollanders kwamen uit Brazilië en toen hun plannen hier bekend werden, stuurde de bevolking al wat zij bezaten aan stieren, koeien, paarden en andere dieren naar de landingsplaatsen. Bij het zien van al deze vreedzame dieren, schijnt die Hollanders de angst om het hart te zijn geslagen en hebben zij maar spoedig rechtsomkeert gemaakt.

Om nu op mijn eigen aankomst in Buenos Aires terug te komen; als het schip de haven binnenvaart en aan de aankomst-steiger gemeerd ligt, kan ik niet zeggen, dat de eerste indruk die men van Buenos Aires krijgt, zeer gunstig is. De haven is veel te klein en aangezien het douane-toezicht zeer scherp is en van alle reizigers, die hier aankomen, alle koffers, etc. van onder tot boven worden doorgesnuffeld, is er voor alle binnenkomende passagiers-schepen slechts één aankomst-steiger en gebeurt het dikwijls, dat daar 3 of 4 groote zee-kasteelen naast elkaar liggen. Op zulke dagen heerscht er een buitengewone drukte en kan het uren duren voordat de bagage door de douane-ambtenaren vrijgegeven wordt. Tot voor korten tijd was het toegestaan, dat wanneer men iemand van overzee verwachtte, men op de aankomst-steiger en in de douaneloods werd toegelaten en men den aankomenden behulpzaam kon zijn. Enkele weken geleden is echter een nieuwe regeling van kracht geworden, waarbij het niemand meer toegestaan is op den steiger of in de loods te komen, zoodat reizigers van over zee zichzelf maar moeten helpen bij de douane-ambtenaren. Aangezien het nog dikwijls voorkomt, dat er lieden komen, die van de Spaansche taal niets afweten, geeft het dikwijls de grootste moeilijkheden om met de douane-ambtenaren tot overeenstemming te komen.

Heeft men eenmaal de douane-loods verlaten en een minuut of tien gewandeld, dan krijgt men al heel spoedig een andere indruk van de stad. Er zijn heel veel, zeer mooie straten met een ontzettend druk verkeer, terwijl er vele mooie parken, plantsoenen en pleinen zijn. Deze parken, etc. worden uitstekend onderhouden en aangezien het in Buenos Aires in den winter nooit zoo koud is als in Holland, vriezen doet het hier nooit en sneeuw kent men niet, zoodat boomen en planten steeds in 't groen staan en men er het geheele jaar door bloemen ziet, verfraaien deze de stad zeer.

Het verkeer in de stad is zeer druk, vooral de auto's (alleen in Buenos Aires rijden er circa 50.000) noodzaken de voetgangers de uiterste voorzichtigheid te betrachten; daarbij komt, dat over 't algemeen in het centrum der stad de drukste winkelstraten zeer smalle trottoirs hebben, waarop in dezelfde richting loopende, slechts twee personen naast elkaar kunnen loopen. Evenals in Londen, is het verkeer hier links geregeld.

De regeling van het verkeer is uitstekend; bijna op alle hoeken der straten staan verkeersagenten; ook is in de meeste straten het verkeer slechts in één richting, dus niet zooals b.v. in Rotterdam op de Coolsingel, dat auto's, trams, rijtuigen en andere verkeersmiddelen zoowel van Hofplein naar Calandplein als omgekeerd kunnen gaan.

De straten zijn zeer practisch ingedeeld, elk blok is 100 Meter lang, terwijl in van de achter elkaar liggende straten in hetzelfde blok de nummereering precies hetzelfde is, b.v. de straat San Martin heeft in zijn derde blok precies dezelfde nummereering als alle evenwijdig loopende straten, dus van 200 tot 300.

Evenals in de meeste groote wereld-steden, zijn in de stad zelf de winkels, handelshuizen, theaters, etc., terwijl de meeste menschen in kleine omliggende plaatsen wonen, welke met electrische trams spoor en autobussen met de stad verbonden zijn. Uit den aard der zaak heerscht er daarom altijd aan de drie groote spoorweg-stations, zijnde Retiro, Constitucion en Once, altijd een enorme drukte.

Op de spoorwegen zijn slechts twee klassen en abonnementen voor de omliggende plaatsen zijn zeer goedkoop. Zoo betaalt men b.v. voor een abonnement 1ste klasse op een afstand gelijk aan Rotterdam—Leidschendam per electrische trein, per maand de tegenwaarde van circa ƒ 13.50. Op vele kleine trajecten rijden electrische treinen.

Aangezien de mail, waarmede ik dezen brief wil verzenden, thans sluit, moet ik dezen brief beëindigen en hoop ik deze binnenkort te vervolgen.

E. CATS—HUISMAN.

* * *

EEN GROET UIT AMERIKA.

Vanochtend heb ik opnieuw de beteekenis van onze uniform tijdens een verblijf in het buitenland leeren kennen.

Terwille van een Christian Scientiste in ons land, woonde ik den dienst bij in de „Moederkerk", die zoo als bekend is hier in Boston door de stichtster der beweging werd opgericht en die ruimte biedt voor 5000 personen. Naar schatting waren 4000 personen aanwezig.

Er zijn twee diensten op één dag. Na afloop werd ik op den schouder getikt door een meisje van een jaar of veertien, die zeide scout te zijn, het uniform herkend te hebben, — zij die buiten de beweging staan denken vaak met politie te doen te hebben, die zoowel in Engeland als in de Vereenigde Staten een blauw uniform dragen — en vroeg of ze niet iets voor me kon doen.

Het eerste wat me inviel was dat ze me naar m'n hotel kon brengen. Toen mengde haar moeder zich in ons gesprek en zoowel de afgevaardigde van Argentinië naar het Internationale Vrouwenraadcongres, dat ons beiden naar Noord-Amerika bracht als ik zelf, gingen onmiddellijk mee in de auto en de vriendelijke hoofdleidster en haar dochtertje waren niet tevreden voor ze ons het interessante van de stad hadden laten zien, o.a. Harvard University. Hoe 'n mate van veiligheid het een jong meisje zou geven in haar uniform te reizen waar ze ongetwijfeld dadelijk hulp en vriendschap zou vinden, ligt voor de hand. Te weinig wordt geloof ik nog ten onzent begrepen dat de girl-guide-beweging een wereldbeweging is. Om te trachten dat nog eens te laten voelen zal ik elders rapporteeren over de jaarlijksche bijeenkomst die ik deze week zal bijwonen, maar inmiddels voldoe ik aan het verzoek van de aardige padvindster van vanochtend uit het kleine dicht bij Boston liggende plaatsje en breng de groeten van haar 165 padvindsters uit die suburb over aan onze Nederlandsche meisjesgezellen. Voelen zij zich niet een beetje beschaamd dat bij ons de beweging nog zoo weinig aanhang heeft?

W. WYNANDTS FRANCKEN—DYSERINCK.

Boston, 17 Mei 1925.

Afdeelingsberichten.

Amersfoort. Deze maand is voor onze afdeeling een belangrijke maand geweest. Het begon met het winnen van de Pinksterwedstrijden door de Vossen van Troep I, wat niemand van ons had durven hopen. Bij de terugkomst van de Vossen in Amersfoort stond de geheele afdeeling aan het station opgesteld om hen te verwelkomen. Behalve deze patrouille hebben nog een 13-tal anderen van Troep I op Ada's Hoeve gekampeerd. De week daarop bracht hier een heele drukte door de Algemeene- en Leidersvergadering, die dit jaar te Amersfoort plaats had. Den 20en is er een velddag voor de heele afdeeling, gecombineerd met de Padvindsters, terwijl er dan 's avonds een groot kampvuur gehouden zal worden. Vermeld dient nog te worden dat sinds 1 Januari van dit jaar 25 vak-insignes werden behaald in Troep I. P. K.

Arnhem (Troep I C.J.M.V.). De Meimaand is voor de troep een drukke maand geweest. Bij al de gewone oefeningen, kwamen zoo zachtjes aan de voorbereidingen voor ons Pinksterkamp. Op Hemelvaartsdag trokken de Patr.'s maar buiten, om te zien of het materiaal nog goed in orde was, terwijl in iedere Patr. een paar jongens aangewezen waren om hun kunsten in het koken te vertoonen. Door het Hongaarsch Commité werd de hulp ingeroepen van onze Troep om behulpzaam te zijn bij de aankomst van 250 Hongaarsche kinderen uit het Noorden. Daar vooral uit Groningen en Friesland groote zendingen Liebesgaben meekwamen, hadden de jongens handen vol werk om alles op z'n plaats te zetten. Eindelijk, daar kwam de Hongaarsche trein uit de richting Amsterdam het station binnen en als een kudde schapen (vergeef me de vergelijking) drongen de kinderen naar de slaapwagens heen. Enkele P.V.'s hielpen de kinderen in de trein, terwijl het grootste deel van de Troep werkten als paarden, om de bergen kisten en pakjes in de wagons te stapelen. Toen de trein volgeladen was, en op het punt stond te vertrekken, stelden allen zich bij de machine op, en terwijl de lange trein passeerde, zwaaide de P.V.'s met hun hoeden en klonken de hoera's als een laatst vaarwel. En met de kinderen gingen verscheidene adressen mee van de Hollandsche P.V.'s aan hun Hongaarsche makkers. We zullen deze 22ste Mei niet spoedig vergeten. Zaterdag voor Pinksteren, de lucht is loodgrijs. Zou het een regenkamp worden? Als de Vaandrig iets mompelt van thuisblijven, willen de kampenthousiasten hem te lijf. Nou, vooruit dan maar. De touwen rekken zich, en voort rollen de patr.-wagens in de richting van het kamp. De Hopman had zich uit zijn drukke werkkring ontworsteld om dit mooie Pinksterkamp mee te maken. Want mooi was het! Dicht bij de Wodans-Eiken te Wolfheze hadden we een rustig plekje gevonden. Door de zeer gewaardeerde medewerking van de Boschwachter waren we in de gelegenheid een flinke brug te bouwen over de Beek. Het was een pracht stuk pionierswerk, zelf onder een vrachtje van 13 lui en een handkar bezweek hij niet, jammer dat we hem zoo spoedig weer moesten afbreken, we hebben er nog een paar foto's van gemaakt als herinnering. We ontvingen verder nog bezoek van den D.C., den heer Crommelin en van eenige Haagsche P.V.'s. Zoo behoorde ook dit kamp weer tot het verleden. ZWERVENDE KOEKOEK.

Assen. Het laatste bericht uit Assen in „De Padvinder" dateert van eind Februari. We hebben echter in dien tusschentijd niet stilgezeten. De patr.-wedstrijden zijn afgeloopen en wel met den volgenden uitslag: 1. Spechten 603 pt.; 2. Koekoeken 557 pt.; 3. Kieviten 396 pt.; 4. Herten 272 pt.; 5. Vossen 239 pt. De wedstrijden zijn de oorzaak geweest van vele klasse- en vak-insignes. Laten we echter hopen dat de jongens die hun insigne niet gehaald hebben, door blijven werken en het deze maand nog halen! De verliezende patrouilles moeten niet ontmoedigd zijn, maar de winnende niet overmoedig. De volgende winter is er weer een wedstrijd. Met Paschen zijn eenige Assenaren, onder Hopman Knuttel, naar Kamp Eerde getrokken, om een geschikt terrein voor het zomerkamp te kiezen (21—31 Juli). St. Jorisdag zou bij Witten gevierd worden, maar de plechtigheid heeft wegens het slechte weer binnenshuis plaats gehad. Bij deze gelegenheid werden, behalve het vertellen van de St. Joris legende en het vormen van de broederschapsketen, ook o.a. de prijzen uitgedeeld voor de patr.-wedstrijden. Verder hebben we een kookcursus gehad, welke zijn vruchten heeft afgeworpen op den avond voor Hemelvaartsdag, toen is er n.l. een demonstratiekamp geweest te Hoog-Halen: 's Middags (Woensdag) hebben we gekookt voor de ouders, die om 6 uur aankwamen om met ons te eten, terwijl zij zouden blijven om het kampvuur mee te maken. Alles liep op rolletjes (heel anders dan eenige jaren terug, toen alles door zware plasregens bedorven werd). Van ons Pinksterkamp te **Diever** hoef ik natuurlijk niets te zeggen, behalve dat ook wij dit jaar weer zeer veel pret gehad hebben, daar er waarschijnlijk een officieel verslag in „De Padvinder"

DIESCH'Echte Zeeuwsche Boterbabbelaars
met goud bekroond
Eenig fabrikant
J. B. DIESCH
Lange Burg C 110
MIDDELBURG

PADVINDER, de M.T.S. bezoekende, ZOEKT te Amsterdam tegen Sept.,
Een rustige zit-slaapkamer
met pension voor de werkdagen t/m. Zaterdags 12 u., liefst bij padvinders familie.
Brieven met prijs opgave te zenden aan:
PARKLAAN 14, SOEST

komt. Er wordt tegenwoordig ook veel patr.-gewijs gekampeerd van Zaterdag op Zondag, vooral te Hooghalen. De Herten zijn thans verspreid over de verschillende patrouilles, wat ten gevolge had dat de Spechten weer bij Troep I kwamen, zoodat op het oogenblik Troep I bestaat uit 1e padvinders (Spechten, Koekoeken, Kieviten en Vossen) onder Hopman Knuttel, 2e welpen, onder Hopman Goetmakers.

Met P.V.-groeten EB.

Hilversum (de Veer-troep). Met Kerstmis hielden we een troepdiner, dat uitstekend verliep. Ook maakten we dien avond kennis met onzen nieuwen Hopman, den heer Hecht Munting Napjus. — In Februari zijn de Vossen, aangevuld met Herten, beginnen te oefenen voor Ommen. Met Paschen werd er gekampeerd bij 't Tienhovensche kanaal en Soestduinen. De laatste weken voor Pinksteren werd er ook 's morgens van 7—8 uur door de Vossen geoefend. Ook werden er week-end-kampen gehouden. Met Pinksteren gingen de Spechten bij Soestduinen kampeeren, terwijl de Vossen in Ommen uitkwamen en no. 4 werden Even na Pinksteren kregen we er 5 nieuwelingen bij. Onze troep heeft op het oogenblik 3 overvolle patrouilles. De voortrekkershut, gelegen in een bosch, ontoegankelijk voor 't publiek, wordt nu omgebouwd in een troephuis. In 't bosch kunnen we fijn kampeeren, athletiek doen, enz. De welpen zijn nu 18 in getal en gaan goed vooruit. Verder haalde één 1ste klas, één 2e klas, twee 't insige E.H.B.O. en één kok.

J. v. d. VEER.

Paramaribo (West-Indië). (Troep I). In lang heb ik niets van de eerste troep laten hooren. Niet dat er niets gebeurd is, verre van dat, we hebben zelf een heele drukke tijd achter den rug, en dit is dan ook wel de reden van mijn stilzwijgendheid. Zoo zijn nu de patr.-wedstrijden achter den rug en glansrijk gewonnen door de vierde patrouille „de Vossen". No. 2 waren de Arenden, No. 3 de Panthers en No. 4 de Otters. Deze wedstrijden hebben drie maanden geduurd en zijn wel geslaagd. Ten eerste was de onderlinge verstandhouding zeer goed en ten tweede zijn ze tot het eind spannend gebleven. Als een bewijs van het geringe verschil mag het volgende dienen. Iederen jongen moest zijn kunnen laten zien op het gebied van verschillende deelen der athletiek. De prestaties van de jongens van een patr. werden samengesteld en dit totaal door het aantal jongens der patrouille gedeeld. De patr. met het best gemiddelde was No. 1 en kreeg 100 punten voor ieder onderdeel No. 2 kreeg 50 en No. 3 kreeg 25. Nu hadden de Vossen b.v. een gemiddelde met hoogspringen van 1.28 M., de Arenden en Panthers hadden ieder een gemiddelde van 1.27 M. De patrouilles zijn hier 10 man groot, dus dit is een mooi gemiddelde. Natuurlijk bestonden de wedstrijden niet alleen uit athletiek, er zijn ook wedstrijden gehouden in verbandleggen, seinen, lassoworpen. Verder werd door de besten van iedere patrouille discuswerpen en polstokhoogspringen gedaan. De deelen van athletiek waaraan alle jongens meededen waren: 100 M. en 400 M. hardloopen, verspringen met en zonder aanloop, hoogspringen met en zonder aanloop, Duitsche driesprong en kogelstooten. Verder werd in die 3 maanden gelet op het algemeen voorkomen, op tijd komen, wegblijven zonder bericht enz. Dan werden nog punten gegeven voor zelfgemaakte voorwerpen. Deze wedstrijden hebben de volle 3 maanden ons bezig-gehouden. April is v.n.l. besteed voor de training voor de troepwedstrijden die wij hier ter eere van de St. Jorisdag, op 26 April hebben gehouden. Ook deze wedstrijd hebben wij gewonnen en met een vrij groote voorsprong op No. 2. Van de 9 onderdeelen wonnen wij er n.l. 6, terwijl No. 2 er slechts 3 won. Wij kregen als eerste prijs 50 gulden en tevens mogen wij voor een jaar het afdeelingsvaandel dragen. Troep 3 die als No. 2 eindigde kreeg 25 gulden. Natuurlijk wordt dit geld besteed om de troepinventaris uit te breiden. Tijdens de wedstrijden hebben de jongens, die niet meededen met de wedstrijden zelf, bij wijze van demonstratie een uitkijktoren gebouwd. Deze is goed geslaagd en het ging vlug en goed. — Na al dit moois moet ik helaas ook iets treurigs melden en dat is dat de troep een groot verlies gaat lijden, door het vertrek van twee patr.-leiders, n.l. Piet Cool en Johan Samson naar Holland. Ook gaat met hun Mevr. Cool ons verlaten. Wat deze voor ons

Drinkt steeds op Uw Clubtochten OTTER's LIMONADES
WED. J. OTTER
Telef. Int. No. 14 - ALKMAAR - Toornburg C. No. 11

Gazelle Rijwielen
zijn voor Leeuwarden alleen verkrijgbaar bij:
L. DE VRIES v/h. Ph. Elskamp — VOORSTREEK 67

Een goede raad is goud waard!
Wij adviseeren U, koopt Uw PIANO of ORGEL bij GANZEVOORT Nieuwestad 103, Leeuwarden U is dan zeker van een degelijk en klankvol instrument

roweest is, laat zich niet in een paar woorden beschrijven, doch namens de troep heb ik het Hoofdbestuur gevraagd Haar de Swastika uit te reiken en wij hopen hier allemaal dat het Hoofdbestuur aan ons verzoek zal willen voldoen. Als afscheidsgeschenk hebben we o.a. van Mevr. Cool 125 gulden gekregen, zoodat onze troepkas nu goed gevuld is. In Piet en Johan missen we twee trouwe opkomers en harde werkers. Dat julie in den Haag de naam van onze troep hoog zullen houden, daarvan ben ik overtuigd. Den Haag zal, als het zoo door gaat, spoedig een patrouille bezitten van jongens uit de Eerste Paramaribosche Troep, want jullie zijn reeds No. 4 en 5. Dus lui, een goed pad. Tot slot heb ik nog enkele benoemingen te berichten en wel die van Max Lashley die patrouilleleider der Otters wordt, en van George Spence, die patr.-leider der Vossen wordt. De eersten krijgt als assistent Chris Curiel en den tweeden krijgt Willy de la Fuenta als assistent.

Met P.V.-groet HAINK.

Velp. ONZE LOGEERKAMER. Nog drie dagen en dan zal de beslissing vallen; dan zullen de vroede vaderen van de gemeenteraad beslissen of wij padvinders het rodelbaangebouw in de zomermaanden in gebruik mogen nemen. Ik heb goede hoop. Ik heb het preadvies op ons adres gelezen en weet dus dat B. en W. adviseeren ons het gebouw af te staan. En dan? Dan wordt het Zaterdag een drukke dag, want we hebben grootsche plannen. Wij gaan n.l. een groote logeerkamer maken voor onze broederpadvinders. We gaan een huis inrichten voor onze zomergasten. Ik zal onze plannen verraden. We krijgen (wanneer de heeren raadsleden niet eigenwijs zijn en het voorstel van B. en W. verwerpen) gedurende den zomer het gebruik van de consumptietent van den rodelbaan. Dit is een houten gebouw, lang 12½ M., breed 4 M., voorzien van veel ramen, gelegen te midden van de dennenbosschen boven op den Pinkenberg en voldoende ver verwijderd van de bewoonde wereld. Waar bij ons ieder der drie patrouilles beschikt over een eigen patr.-huisje, gedoopt: Het Eekhoornnest, Vossenhol en Havikennest, is onze behoefte aan een eigen clubgebouw minder groot en hebben wij besloten deze zomersche villa voor onze gasten in te richten. In het gebouw is aanwezig waterleiding, licht en een W.C. Nu gaan wij het versieren, een stookplaats maken, meubileeren, van pannen en keukengerei voorzien en dan gaan we wachten wie bij ons wil logeeren. Onze eischen zijn bescheiden. We verlangen geen geld en iedere padvinder is welkom, mits hij zich aan zekere regelen wil onderwerpen, die wij noodig achten om het geheel te onderhouden en het vertrouwen, dat de gemeenteraad en het rodelbaanbestuur in ons gesteld heeft, niet te beschamen. Ik zal hier geen lijstje van eischen en voorwaarden laten volgen, ik verwacht dat ieder rechtgeaard padvinder weet, hoe hij een kampterrein bij zijn vertrek dient achter te laten en voldoende eerbied heeft voor het eigendom van zijn broederpadvinder en anderen. Slechts een paar opmerkingen. Ligstroo is billijk te bekomen, maar moet in bedzakken gebruikt worden. Voor het koken worden primusen, pannen enz. beschikbaar gesteld, die natuurlijk behoorlijk moeten worden onderhouden en weder zindelijk opgeborgen. Het graven van kookgaten is verboden, inplaats hiervan worden ijzeren driepooten met ketting voor zigeunervuren beschikbaar gesteld. Het spreekt van zelf, dat het gewenscht is tijdig zijn komst te melden, liefst met opgave van hoeveel personen en hoe lang men wenscht te blijven, maar mocht het voorkomen, dat een zwerveling onze kant uit komt en geen nachtlogies heeft, dan is hij ook welkom, mits er plaats is. Nog zij opgemerkt, dat bijna alle terreinen om Velp particulier bezit zijn en verboden kampterrein, dit is dan ook een van de redenen, waarom wij onze logeerkamer aanbieden. En thans? Komt naar Velp broeders. Pak Uw rugzak en ga naar het paradijs van Nederland, naar de parel van de Veluwe. Wij zullen U hartelijk welkom heeten en U rondleiden over onze heuvelen en in onze bosschen en als de avond daalt, zullen wij met U gezellen bij Uw kampvuur zitten en luisteren naar de wondere verhalen, die gij ons zult brengen van de streken waar Uw stulp staat. Met Padvindersgroet,

J. M. C. VAN DER BIJLL, Hopm. Troep I Velp (Gld.)

N.B. Alle correspondentie over bovenstaand onderwerp te zenden aan bovenstaande adres.

Weesp. De afdeeling staat weer op „pooten". In het afd.-bestuur namen plaats de heeren Jac. Sliggers als secretaris en de heer C. Huisman als penningmeester. De heer J. L. Berger is voorgesteld bij het H.B. als Vaandrig. Voorloopig worden geen nieuwe padvinders aangenomen. Eerst willen we onze trainen. We hebben nu weer goeden moed. De echte scoutinggeest heerscht weer in onzen Troep. Als correspondente van het Centraal Maandblad is benoemd Mej. M. H. Helmers, Heerensingel, Weesp, terwijl alle verdere berichten voor deze afd. in ons blad door onzen Vaandrig zullen worden ingezonden. Langs dezen weg een woord van dank aan troep 12 in Amsterdam, die zich evenals de Vechtsche Verkenners uit Loenen bereid toonden hunne bemoeiingen met deze afd. te houden. Wij mochten er wel op rekenen, doch wij danken U er toch hartelijk voor. JAC. SLIGGERS.

BIJEENKOMST DISTRICT DEN BOSCH.

Op Hemelvaartsdag heeft een zeer geslaagde bijeenkomst plaats gehad van de Padvinders en enkele Welpen van 't district den Bosch. De dag werd besteed aan persoonlijke en patr.-wedstrijden, die plaats vonden op de heide nabij Gilze-Rijen. Om 11 u. 30 opende de D.C., Hopman v. d. Mortel de bijeenkomst met een vlaggeparade en zag voor zich ruim 100 jongens uit den Bosch, Breda, Eindhoven en Tilburg. Voor de opening hadden Tilburg, den Bosch en Breda al eenige spelen gedaan, terwijl 's morgens vroeg eenige leiders en een patr. uit Breda de terreinen reeds in orde hadden gebracht. De militaire overheid had toestemming gegeven tot gebruik harer officierscantine, terwijl ook een vlaggepaal werd opgezet, die in 't naburige bosch model gehakt werd (ook met toestemming). Hopman Speijkerman kwijtte zich uitstekend van de taak van wedstrijdleider, waardoor dan ook op 't einde drie hoera's werden uitgebracht, terwijl twee Bredasche welpenleiders de wedstrijden leidden van de welpen uit Breda en Tilburg. (De Eindhovensche welpen konden wegens de afstand niet komen). De jury bestond uit Hopman v. d. Mortel, Hopman Fens, Hopman Harderwijk en Vaandrig Sevenhuysen, die vooral bij de wedstrijd in kimspel geen gemakkelijke taak hadden. Over 't algemeen lagen de wedstrijden nog weinig op P.V.-terrein, maar hierin zal 't volgend jaar wel eenige verandering mogelijk zijn. Vermelden we tot slot van deze korte krabbel nog even, dat de in de cantine verkochte waren, een winst opbrachten, die de uitgaven geheel vergoedde. VAANDRIG FROGER.

GEWESTELIJK PADVINDERSKAMP OP WALCHEREN.

Zaterdag 30 Mei l.l. verzamelden op de Groote Markt te Middelburg, ongeveer een 200-tal padvinders van verschillende Zeeuwsche plaatsen en een afdeeling meisjesgezellen uit Vlissingen. Met een vijftigtal tamboers, hoornblazers en pijpers, benevens het fanfarekorps der Ranneftroepen aan het hoofd, werd een rondgang door de stad gemaakt. De eerste Gewestelijke padvindersbijeenkomst, onder hoofdleiding van dr. P. A. Jens, was hiermede ingezet. De bedoeling van deze samenkomst was, om tijdens een gezamenlijk kamp, de belangen der Zeeuwsche afdeelingen onder de oogen te zien, de jongens van onze zoo geisoleerd liggende eilanden met elkander in kennis te brengen en een vaste werkwijze in het leven te roepen, gegrond op samenwerking. Het kampterrein, gelegen in de omgeving van het stoomgemaal der Vlissingsche duinwaterleiding, bood dien avond een levendig aanzicht, een groot aantal tenten, voor trek- en vaste kampen, rezen als paddestoelen uit den grond en weldra knetterden allerwege de houtvuren en kronkelde de blauwe rook in de avondlucht omhoog. Het weer was uitstekend, alleen de vrij sterke wind maakte voortdurende controle van de lichtere tenten noodzakelijk. Zooals het altijd gaat, werd er de eerste nacht gezocht naar een goede ligging, de nieuwelingen vooral konden niet erg best met den tamelijken harden duingrond opschieten, doch de meer getrainde jongens lieten zich aan zoo'n kleinigheid niet gelegen liggen en sliepen spoedig als ervaren woudloopers. — Pinksterzondag, behoudens voor de keuken en corvee, voor allen een dag van zalig nietsdoen, zonnebaden en zwemmen behoorden dan ook tot de voornaamste bezigheden. Allen waren in de gelegenheid om op hun gemak elkaars kampement in oogenschouw te nemen en nieuwe vriendschapsbanden aan te knoopen. Voor een nauwlettend leider was het interessant om de technische bekwaamheden der verschillende patrouilles met elkander te toetsen. Enkele afdeelingen gaven aardige blijken van hun padvinderskennis, men zag vele modelkeukens, allerlei tentinterieurs, kamptafels, doek- en bordenrekken en verscheidene andere kampgemakken, welke getuigden van een grondige studie van het buitenleven. Sommige patrouilles hadden hun tenten op de meest fantastische wijze beschilderd, villa's „maflust" en „bon repos" waren een blik waard en deden denken aan het kladschrift van Jantje. Toch zijn er dien Zondag nog een tweetal vergaderingen belegd en wel een leidersbijeenkomst en een jeugddienst, welke laatste onder leiding van Ds. ten Kate uit Vlissingen veel belangstelling had. — Maandag, 2e Pinksterdag, zou de drukste kampdag worden: er stond n.l. een rally, een oefening en een algemeen kampvuur op het programma. Vroeg in den morgen heerschte er reeds bij alle afdeelingen een bedrijvigheid, want de dag zou worden begonnen met een vlaggeparade. Op een groote duinvlakte stonden de tamboers en hoornblazers opgesteld, hel blikten hun instrumenten in de vroolijke morgenzon. Het weer hield zich prachtig. Opeens een schallend signaal en.... als uit den grond herrezen, stormden van alle zijden, onder luide hoera's, de padvinders toe. Wat een schilderachtige aanblik boden die vele uniformen en kleurige dassen, de breedgerande hoeden, waaronder de zonverbrande, lachende jongensgezichten. In een hoefijzervorm staande, bracht men eerbiedig, onder de tonen van het „Groot-Saluut" den groet aan de Hollandsche vlag, waarna de D.C. dr. Jens, de jongens met een pakkende speech, toesprak. — De smokkeloefening, des middags gehouden, gaf den jongens gelegenheid, om het sluipen in open terrein te beoefenen, wat heusch geen gemakkelijk karweitje kan genoemd worden. De aanvallers, welke voor een zeer moeilijke taak stonden, mocht het niet gelukken hun smokkelwaar binnen het vreemde land te brengen, zoodat zij, zeer eervol, het loodje er bij legden. De clou van het kamp was het kampvuur, dat onwillekeurig deed denken aan een bijeenkomst van woudloopers in de wilde prairiën van het Westen. Alle jongens, waaraan velen in hun kampdeken gehuld, zaten in een breeden kring om een hoogop laaiend vuur. De lange vuurtongen wierpen een grillig lichtschijnsel op de omstanders, die doodstil, met ernst in hun jonge enthousiaste oogen, in de vlammen staarden.... Eén minuut van volmaakte stilte heerschte er, een terugblik naar het oogenblik hunner installatie, het moment waarop allen trouw hebben beloofd aan de padvinderswetten, aan een levensregel gebaseerd op ridderlijkheid en naastenliefde. Ook de vroolijke zijde is letterlijk gesproken, belicht geworden muziek en zang wisselden elkander af, de goede geest, die dit geheele kamp kenmerkte, vierde dezen avond hoogtij en het was dan ook vrij laat, toen de rust in de tenten terugkeerde. — De laatste kampuren, zooals altijd de oogenblikken van spijt en hard werken, waren aangebroken, de laatste vlaggenparade werd gehouden en successievelijk werden de tenten neergehaald, de terreinen opgeruimd en de bagage opgeladen. Heerlijk zijn die Pinksterdagen geweest, geen wanklank is er gehoord, het eerste Zeeuwsche padvinderskamp is achter den rug, maar allen verlangen, trots de intimiteit van eigen troepkampen, toch naar de tweede groote bijeenkomst. De bekende padvindersspreuk „In een kamp leert men zijn vrienden kennen" is van de goede zijde belicht geworden. Ik kan niet eindigen, zonder onzen hartelijken dank uit te spreken voor de spontane medewerking ondervonden van alle zijden, in het bijzonder van het Polderbestuur van Walcheren, van den hoofd-machinist van de watermachine, den heer Gijzels en ds. ten Kate.

Hopman MEIJBOOM.

DELFT.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

De Delftsche Zwervers geven gaarne inlichtingen, zoowel over de studie als over kamers e.d.

Ter gelegenheid van de inschrijving op 1 September a.s. bieden zij den eerstejaars een boterham en een kop koffie aan.

Schrijf aan HENK HEIMBACH, Oostsingel 23, DELFT.

Berichten.

Allen die dezen zomer Epe doorkomen of hier willen komen kampeeren, kunnen inlichtingen bekomen bij:

F. W. GERRITSEN, Dorpstraat 72a, EPE (Veluwe).

Verloofd:

Jonkvrouwe E. H. VAN DOORNINCK

en

Dr. TH. F. EGIDIUS.

Utrecht, 1 Juli 1925.

Servaes Bolwerk 10.